

42 +
25644, II, C, 9.

2564 II C. 9. 2

R

Z

še p
pust

Z

Pr

Ž I V I

ROŽENKRANČ.

Mašne bukvice

za vse pravoverne kristjane,

zlasti za

ude te Bratovšine.

Obsegajo

še posebno nauk od sv. roženkranca, od-
pustkov, pogostne spovedi in sv. obhajila,
stezico v pobožno življenje itd.

Z dovoljenjem visokočastitljivega Ljubljanskega
škofijstva.

Drugi pomnoženi natis.

V Ljubljani 1862.

Prodaja založnik Matija Gerber, bukvovez.

Vsa dežela bo pusta in prazna, ker nobeden
v svojim sercu ne premišljuje.

Jer. 12, 11.

Blagor človeku, kateri se raduje postave Go-
spodove, in jo premišljuje noč in dan.

Ps. 1, 1. 2.

Kjer sta dva, ali kjer so trije zbrani v
mojim imenu, tam sim Jest v sredi
med njimi.

Mat. 18, 20.

Kdor zna prav moliti,
zna tudi prav živeti.

Sv. Avguštin.

Molite neprenehama.

I. Tes. 5, 17.

Natisnil J. R. Milic v Ljubljani.

IN=03 000 7578

PREDGOVOR

k drugimu natisu.

Svet Roženkranc, ali rožni venec, čigar lepoto in ljubeznjivost že njegovo ime dopoveduje, je silno stara in častitljiva splošna molitev, katero je sama Mati kat. Cerkev vpeljala, in vsem vernim posebno priporočila. Od leta 1261 do zdaj je skozi 600 let 26 Papežev sv. roženkranc z odpuški razširjalo. Ta koristna, močna in tolaživna molitev je očitno spoznavanje naše sv. katoliške vere, ki presveto Trojico moli, in prečisto Devico in Mater Božjo, Marijo časti; nar bolj pa sv. skrivnosti in verske resnice premišljuje, in našiga Zveličarja Jezusa Kristusa poveljuje, ker je iz ljubezni do nas terpel in umerl in zdaj na desnici Očetovi kraljuje. Sčasoma so bile bratovšine sv. roženkranca vpeljane, po katerih je Bog veliko dobrot ljudem dodelil.

Kdor hoče pobožno živeti, ne sme med drugim znotrajne molitve ali premišljevanja nikdar opustiti; drugači se pozabljivost na Boga in uživanje posvetnih slasti širi in uterduje, in to je dandanašnji naj večji nesreča za ljudi. Le

zato ste prava keršanska pobožnost in bogabojčnost zginile, ker ljudje le z ustmi, le po verhu molijo, in zraven kakšne zunajnosti opravljajo; vere pa, ki bi bila živa v lepih čednostih in rodovitna v pridnim premišljevanju večnih resnic, nimajo v sebi. Zatoraj je Živi roženkranc še posebno v naših časih v živo priporočevati, ker si za notranjo molitev in premišljevanje prizadéva, in za sad tega premišljevanja lepe djanske čednosti pri vsaki roženkranski skrivnosti tirja.

Družba Živiga roženkranca zasluži med naj lepši in naj koristniši bratovšine šteta biti; ona nima samo naj zlahtnejšiga namena, namreč spreobrnjenje grešnikov in posvečevanje svojih údov, ampak zamore tudi s svojimi lepimi pomočki: z združenim moljenjem sv. roženkranca in s premišljevanjem naj imenitniših resnic in skrivnost katoliške vere, ta svoj namen gotovo doseči. Zavoljo tega so tudi sv. Oče Papež Gregor XVI. to Družbo pohvalili, poterdili in pred toliko drugimi bratovšinami z odpustki obogatili; zato so jo naj učenejši možjé močno priporočevali, jo precej od začetka na več krajih po Francoskim in Nemškim cerkveno vpeljali, in se še zdaj tudi po Slovenskih deželah vesélo razširja. Desiravno je že več tacih Družb na Kranjskim, nabrala si je samó že ta naša Družba pri sv. Jakopu v Ljubljani v 8 letih več kot deset tisučev bratov in sester vseh stanov in vsake starosti iz petdeset

duhovnij, ter šteje 666 Marijnih rožic, t. j. 60 Marijnih germov ali 4 Marijne verte.

In kako bi pa môglo to drugači biti; saj mora vender molitev, ktera je Jezusu in Marii tako dopadljiva, in taka pobožnost, ki v požlah-njenje človeka méri, povsod dober sad obroditi in očitno koristiti.

De bi se ta lépi namen še ložej doseči zamogel, so lete bukvice vdrugeč natisnjene in skoraj za polovico pomnožene. Molitev že sploh dosti ne tékne, ako se tje v en dan opravlja, tako tudi pri moljenju sv. roženkranca ni dovolj, če se skrivnosti le izgovarjajo, brez premislika kaj de v sebi imajo: in tù se živo občuti potreba k temu premišljevanju priprav-nih bukvic.

Ako se toraj, bogoljubna duša! kot brat in sestra Živiga roženkranca teh bu-kev z dušnim pridam poslužiti hočeš, takole ravnaj. Pervi dan mesca, ki svojo skrivnost z nasledujo premeniš, béri sama premišljevanje k svoji novi skrivnosti, ali pa poslušaj, ko ga bo kdo drugi bral; zamerkaj si resnice, ktere so te v njem zadele, in ti k sercu šle; pre-mišljuj jih čez teden, ali kadar boš tisti mesec več časa imela, ponovi premišljevanje posébu ob nedeljah in praznikih popoldne. Če si oče ali mati v tej Družbi, reci kterimu izmed otrók pri domači službi božji, ko od nauka iz cerkve domú pridete, de naj ti premišljevanje od tvoje skrivnosti ali verstice prebere, in radi bodo

sčasama tudi dobri sosedje poslušat hodili. O ko bi se pač nekdanja lepa keršanska navada zopet oživila, de bi se namest opravljanja, namest nerodnih igrač, pijančevanja in pregrešniga vasovanja, le lepi pogovori od pridig, keršanskih nauk in od premišljevanja roženkranskih skrivnost poslušali, ktere vender ljudje večidel še ob nedeljah in praznikih zvečer molijo; o kako bi kmalo vse drugači in boljši bilo v keršanskih družinah. Bogu posvečenih dni bi ne obračali še bolj kot delavnikov v grehe, zavolj kterih nam pravični Bog pa tudi žalostne čase pošiljati mora! —

Bogoljubne duše! kér smo se le edino za čast božjo, za svoje in svojiga bližnjiga zveličanje v to Bratovšino združili, prizadevajmo si na vso moč, de s podučevanjem in svarjenjem, posebno z molitvijo in lepim zgledam v sebi in v družih versko mlačnost zatáremo, in gorečnost do lepih čednost zopet obudimo in vnamemo. Usmiljeni in večni Bog nam to dodeli po prošnjah prečiste Marije Device in roženkranske Kraljice!

Pervi del.

Družba Živiga roženkranca.

Živi roženkranc se zato živ imenuje, ker je pri tej molitevski družbi petnajst oseb po podobi tistiga rožniga venca zbranih, ki ga je prečista Devica Marija kot gotovo znamenje Božjiga usmiljenja sv. Dominiku podelila. Slehern ud Živiga roženkranca moli in premišljuje po versti vsaki mesec drugo vesélo, žalostno ali častitljivo skrivnost sv. roženkranca.

Enako dišečim rožam v vencu se pobožne serca v ta namen v družbo

zedinijo, de bi po izrekovanih in pre-
mišljevanih roženkranskih skrivnostih
zopet oživila

JEZUS IN MARIJA

naj pred v sercu vseh údov in vseh
pravovernih kristjanov, kakor tudi v
sercih grešnikov, ker za njih spreober-
njenje si ta bratovšina neprenehama pri-
zadeva.

De bi se ta tako zaželjeni namen
dosegel, mora vsak ud te Družbe 1
„Oče naš“ — 10 „Češena si Marij“
— in „Čast bodi Očetu, Sinu in sve-
timu Duhu“ — za ohranjenje sv. vere
v katoliških deželah, za njeno razširja-
nje po vesoljnem svetu moliti, in skriv-
nosti sv. Roženkranca premišljevati, ka-
kor je spodej rečeno.

Naprava Živiga roženkranca je
prav lahka, in primerjena podobi rože,
rožniga germa in rožniga verta. Pet-
najst združenih oseb ali peršon, izmed
kterih je ena prednik ali prednica,
stori eno rožo Živiga roženkranca.

Enajst takih rož, katerim je ena oseba svetovavec ali svetovavka predpostavljena, stori en cveteč rožni germ, 165 oseb; in petnajst tacih cvetěčih rožnih germov zopet združenih napravijo en Mariin rožni vert, z 2475 osebami. Marii nebeški kraljici tisto čast skazati, katero si je Živi roženkranc namenil, pa ni treba precej celiga rožniga verta ali cvetečiga rožniga germa, tudi ena sama rožica, iz petnajst skesanih in ponižnih sere sestavljena, zamore usmiljeno Mater giniti in veliko gnad prejeti.

Prednik ali **prednica**, ki mora pri sleherni živi rožici posebej biti, ima dolžnost, na svoje podložne gledati, jih v potrebnih rečeh podučiti, z bratovsko ljubeznijo in krotkostjo posvariti in tako vladati, de cela rožica svoj sveti namen doseči zamore.

Tako ima svetovavec ali svetovavka rožniga germa dolžnost, nad predniki in prednicami posameznih rožic čuti, se z njimi pogovarjati in posvetovati, kar je v prid cele Družbe, kakor

tudi po smerti ali prostovoljnim odstopu kacija uda skerb imeti, de kdo drugi nastopi, de tako vsaka rožica vedno cela in živa ostane. **Prednik** ali **prednica** vsake rožice prevzame tudi skerb, gledati, de vsaki ud njemu ali nji izročene rožice vsak mesec drugo roženkransko skrivnost moliti in premišljevati dobi, ktero potem celi mesec vsak dan moli in premišljuje, de je tako slednji dan cel roženkranc zmoljen in premišljevan.

To pa se zamore tako zgoditi: **Prednik** ali **prednica** odloči na dan zapisa v to **Bratovšino** slednjimu iz med petnajst udov ene rožice, ki so v zapisniku po versti zaznamvani, eno roženkransko skrivnost, kakor nasledvajo, ktero skrivnost po tem tisti ud, ki mu je odločena, skozi celi mesec moli in premišljuje, tako de kateri ud je ta mesec prvo roženkransko skrivnost molil, moli drugi mesec drugo, kateri je drugo molil, prevzame drugi mesec tretjo i. t. d. do zadnje, in kateri je zadnjo molil, moli prihodnji mesec

pervo, tako de sleherni ud ene rožice vsaki mesec drugo skrivnost moli, vsi skupej pa petnajst. H koncu vsakiga mesca pové prednik ali prednica svojim podložnim soudam, ktero skrivnost bo vsakteri prihodnji mesec molil, in jih opomni čednosti, v kterih se jim je prihodnji mesec posebno vaditi, postavim: resnične ponižnosti, ljubezni do bližnjiga, ubošva v duhu, pokoršine, skerbniga posnemanja Jezusovih izgledov, kesanja, spokornosti, zatiranja lastne ljubezni, voljne poterpežljivosti v težavah svojiga stanu, ljubezni do Jezusa in njegove prečiste matere Marije, resničniga poboljšanja, svetih želja po nebesih, čistosti namena, gnade srečne smerti, zupanja v prečisto Devico i. t. d., in ako bi bilo potrebno, jih opominja k stanovitnosti v tej pobožni vaji. —

Odpustke zadobiti, ktere so sv. Oče Papež Gregor XVI. z dopisam 27. prosenca 1832 družbi Živiga roženkranca dovolili, je treba:

1. de je petnajst oseb ali person združenih;

2. de je vsaka teh oseb v zapisnik prednika ali prednice teh petnajst ūdov zapisana;

3. de vsak ud en mesec vsak dan eno zmed petnajstih skrivnost roženkranca premišljuje in tej skrivnosti v čast 1 „Oče naš“ — 10 Češena si Marija“ — in „Čast bodi Bogu Očetu, Sinu in sv. Duhu“ na popred imenovani namen moli. Na tako vižo moli teh petnajst oseb vsak dan celi roženkranc.

Odpustki,

kteri so udam Živiga roženkranca podeljeni, so:

1. Popolnoma odpustek pervi praznični dan po njih pristopu v Družbo.

2. Vsi odpustki, kteri so bili do zdaj sv. roženkrancu podeljeni po razpisu Papeža Inocenca XI.

3. Sto dni odpustka za vsakrat, kadar se odmerjeni del ob delavnikih moli.

4. 7 let in 280 dni ob nedeljah

in praznikih celiga leta, tudi vsak dan v osminah naslednjih praznikov: **Božiča**, velike noči, vnebohoda, binkošti, sv. rešnjiga Telesa, in praznikov rojstva in čistiga spočetja **Marije prečiste Device**.

5. Popolnoma odpustki ob tih le velikih praznikih: **Božiča**, noviga leta, sv. treh kraljev, velike noči, vnebohoda, binkošti, sv. Trojice, sv. rešnjiga Telesa, sv. Petra in Pavla in vsih svetnikov. Pa tudi ob vsih večih in manjših praznikih prečiste **Device** in vsako tretjo nedeljo mesca.

Popolnoma odpustki se tudi zamorejo dušam v vicah obrniti.

Jih pridobiti je treba: se spovedati, ob imenovanih dnevih k sv. obhajilu perstopiti in v eni cerkvi navadne molitve za odpustke: **Za mir in edinost keršanskih oblastnikov, za zatiranje nevere in krivoverstva in za povikšanje matere katoliške cerkve opraviti.**

Bolniki se zamorejo tudi imenovanih odpustkov vdeležiti, če tiste molitve

in dela, ktere jim je njih spovednik s tem namenam naložil, opravijo.

Če kateri zmed petnajst údov svojo skrivnost moliti opusti, ne zgubijo zato nikakor drugi udje, ki pridno in zvesto svojo skrivnost molijo, [če tudi sami s pravičnim zaderžkam, post.: boleznijo, zaderžani niso] odpustkov Živiga roženkranca. Pap. Gregor XVI. 1. nov. 1835.

Opombe k odpustkam.

1. V zadobljenje vseh odpustkov sploh je treba, de je katoliški kristjan v stanu milosti Božje vsaj tačas, ko še zadnje za odpustke zapovedano dobro delo opravlja; zakaj nobena časna kazen ni odpušena, dokler je še dolg greha in večna kazen t. j. zasluženno pogubljenje ali pekel na človeški duši. Za tega voljo je naj boljši s spovedjo začeti, kdor hoče popolnoma ali nepopolnoma odpustke zadobiti.

2. Pogodbe odpustkov se mórajo na tanko, po čerki tudi, ne samo po duhu

popolnoma dopolniti; véditi je treba, kdaj, kje in kako se zadobijo.

3. Precej zjutraj je dobro namen storiti, de bo kdo tiste sv. odpustke zase ali za duše v vicah obernil, kateri so z opravljenim dobrim delam čez dan podeljeni.

4. Tudi pri spovedi, obhajilu in pri obiskovanju cerkve naj se ta namen ponovi.

5. Kdor ni tega namena že zjutraj storil, mora vsaj pred spolnjenim zadnjim zapovedanim dobrim delam določiti, ali ga hoče zase ali za duše v vicah oberniti, ker drugač gre zasluženje zadobljenih odpustkov v cerkveni zaklad dobrih del; je kakor pri mašniku, kadar za nobeniga posebniga sv. maše ne bere.

6. Nikakoršen odpustek ne more za žive zadobljen ali darovan biti; le samo odpustkova molitev sama na sebi, t. j. milost zadobivna in zadostivna moč molitve zna živim darovana biti.

7. Zase zamore kristjan le en sam popolnoma odpustek na en dan za-

dobiti, ako pa od več bratovšin na tisti dan odpustki snidejo, naj se vsi drugi vernim dušam v vicah obernejo. Samo pri Porcjunkelskih odpustkih se tudi po naj novejših odlokah od 8. julija 1855 tolikokrat odpustek zadobi, kolikorkrat se po prejetih sv. zakramentih 2. dan avgusta cerkev sv. Frančiška Serafina obiše in tam v papežev namen moli.

8. Na take dni je ena spoved in sv. Obhajilo zadosti za vse odpustke čez dan; molitve in obiskovanje cerkve itd. se pa morajo od vseh opraviti.

9. Papež Klemen XIII. so dovolili, de kdor ima hvalevredno navado, vsaki teden k spovedi iti, ako ni zadržan, zamore vse odpustke, ki v teden pridejo, zadobiti, se vé, ako je brez smertniga greha, če tudi več odpustkov zase spoved tirja. Tédniška spoved mu tedaj zaleže, kakor de bi jo vsakdan opravil. O koliko dobriga vender pogostna spoved obrodi! Odpustki svetiga leta pa vselej zase spoved, obhajilo, molitve in obiskovanje cerkve tirjajo.

10. Papež Pij VII. 12. junija 1822 so dovolili, de se zamoreje odpustki še zadobiti, če je tudi spoved 8 dni préd opravljena bila; pri taki spovedi je pa mógel namen sv. odpustke zadobiti že storjen biti; ni tudi treba, de bi bila odveza ravno v namen, odpustkov se vdeležiti, podeljena.

11. Kar pa sv. Obhajilo zadene, ako ga odpustki tirjajo, se ne more za naprej prejeti, ampak na dan odpustkov, ako je sv. Obhajilo od dušniga vodnika dovoljeno bilo.

12. Le o tacih praznikih, kjer se odpustki že pred ta večer — od prvih večernic — zadobiti zamorejo, je tudi sv. Obhajilo že dopoldne pred praznikom za odpustke veljavno.

13. Odpustki sv. roženkranca na enim kraju podeljeni, veljajo za vse cerkveno vpeljane roženkranske bratovšine in sicer za vselej.

14. Vsi odpustki sv. roženkranca se smejo po priprošnji tudi za verne duše v vicah darovati.

Razpis Papeža Inocenca XI.

31. julija 1679 „Nuper pro parte“ poterjen od Papežev Benedikta XIII., Pija VII. in zdanjiga Papeža Pija IX. 2. avgusta 1851 podeluje vsem Bratovšinam sv. roženkranca leté imenitniši odpustke kakor je bilo stran 12 spodej števil 2 v misel vzeto.

1. Popolnoma odpustke dobijo roženkranski udje, če tudi drugje spovedani in obhajani tretjo nedeljo v mescu bratovski altar obišejo in za odpustke molijo.

2. Popolnoma odpustek zadobijo udje sv. roženkranca, če od sabote popoldne pred roženkransko nedeljo do solnčniga zahoda druge nedelje, toraj v celi osmini vsaki dan, bratovski altar ali drugo cerkev obišejo in na Papežev namen molijo; spoved in obhajilo pa zamorejo že saboto dopoldne opraviti.

3. Vsim vernim kristjanam, če tudi niso udje, so od sabote popoldne pred roženkransko nedeljo do solnč-

niga zahoda roženkranske nedelje popolnoma odpustki podeljeni, če se med tem časom, ali pa tudi saboto dopoldne spovejo in obhajajo. Navadne molitve: 7 očenašev i. t. d. za razširjenje svete vere, za spreobrnjenje krivovercov in grešnikov in pa za mir morajo od sabote popoldne v taki cerkvi opravljene biti, kjer je cerkev z Bratovšino sv. roženkranca. Lépo priložnost tedaj vsim katoliškim kristjanam sv. odpustke zadobiti, kateri hočejo roženkransko nedeljo in prešnjo saboto k takim cerkvam kakor na božjo pot se podati.

4. Popolnoma odpustek imajo tudi vsi udje in neudje v praznik presv. rešnjiga Telesa in v praznik cerkveniga patrona, kjer so bratovski altarji, v Ljubljani tedaj in Loki o sv. Jakopu aposteljnu 25. julija — ako se rečene dni kdo spové, obhaja, bratovski altar obiše, in navadne molitve pobožno opravi.

5. Udje, kateri en del sv. roženkranca s skrivnostmi pobožno molijo, in če pri tem naj svetejši imeni Jezus

in Marija vselej s posebno častjo izrečejo, zadobijo nepopolnoma odpustek od **264** let in **245** dni po dovoljenju Pap. Inocenca VIII. in še več drugih.

6. Kolikorkrat na dan udje po skesani spovedi en del sv. roženkranca odmolijo, zadobijo zraven poprešnjih še **60** let in **240** nepopolnoma odpustkov, tudi pri roženkrancu, ki ga po navadi zvečer z drugimi molijo. Kdor ima pa navado, vsaki teden k spovedi iti, in v smertnim grehu ni, je vsaki dan odpustka lahko deležen, če le samo en del moli.

7. Ravno zdaj imenovane odpustke zamorejo po dovoljenju Pap. Klemena XIII. od **9.** grudna **1763** vsi tudi neudje zadobiti, če vsaki teden Zakrament sv. Pokore prejmejo, kar se v samostanih naj ložej zgoditi zamore.

8. Papež Inocenci VIII. so dali v razpisu **27.** sveč. **1488** udam **15** dni manj kot **111** let od naloženih pokoril, če so resnično spokorniga duha, in če iz časti do presv. Device Matere Marije roženkranc pri sebi nosijo. Noben

ud naj vender ne zanemarja, roženkranc od 15 ali vsaj od 5 skrivnost vedno pri sebi imeti, ker se tudi ti odpustki s tako lahkoto pridobijo in dušam v vicah v njih ohlajenje obrniti zamorejo. Še boljši je, de je roženkranc blagoslovljen.

9. Ob zadnji uri so udam popolnoma odpustki podeljeni, če so skesano pri spovedi in obhajilu.

10. Ravno tako, če sladko ime Jezus izrekó, in če ga z ustmi več ne morejo, pa vender v sercu to storé ali sicer kakšno znamenje praviga kesanja iz ljubezni do Boga na sebi pokažejo.

11. Tisti umirajoči, ki po opravljeni spovedi in obhajilu apostoljsko vero in Češena bodi kraljica pobožno odmolijo, in se varstvu matere Božje priporočijo, imajo popolnoma odpustke.

12. Papež Benedikt so dovolili v razpisu „Sanctissimus“ od 13. aprila 1726 tudi vsim vernim neudam, kateri en del sv. roženkranca molijo, za vsaki Očenaš in Češeno Marijo 100 dni odpustka.

13. Papež Pij IX. so vsem vernim tudi neudam odpustek od 10 let in 400 dni dodelili, kadar ga s kom drugim skupaj molijo.

14. Kdor je v tej ali v kaki drugi bratovšini zapisan, in svoje dolžne molitve ne opravi, nima še majhniga greha ne, in se mu še tega spovedati ni treba, ako noče, ker vse bratovšine ne vežejo pod greham, vežejo le pod kaznijo, ktera v tem obstoji, de tako dolgo duhovnih dobrot ne dobi, dokler ponje ne pride, t. j. dokler prostovoljno prevzetih dobrih del ne opravi. Le kdor iz zaničevanja ne opravi, se pregreši.

15. Sv. roženkranc se sme povsod, v cerkvi in doma, gredé, stojé, sedé, tudi ležé opraviti, naj boljši je pa, ga klečé pred podobo Matere Božje moliti.

16. Bolniki, slabotni in z vzrokom zaderžani dobijo odpustke, de le 1 očenaš in češena Marijo vsaki dan zmolijo, ali če kdo drugi namesto njih, ali če tudi nobeden ne moli.

Križci in svetinje s Papeževim blagoslovam.

Že več kot tri sto let je navada, de Papeži v ta namen, de bi verniki bolj v živo verovali, Boga molili, in Mater Božjo častili, manjši sv. podobe, križe, križce, svetinje in roženkrance sami blagoslovljajo ali druge pooblastujejo in z odpustki obdarujejo.

De se pa verni teh odpustkov, ki so z blagoslovljeno stvarjo sklenjeni, vdeležiti morejo, je treba prvič, de tako stvar pri sebi nosijo ali pa vsaj v svojim stanovanju hranijo.

Drugič je treba, de v zadobljenje odpustkov napovedane molitve opravijo, tako de blagoslovljeno stvar pri sebi imajo ali pa v svojim stanovanju pred njo molijo.

Tretjič, podob na papirju ni blagoslavljeni, ker se lahko spridijo; križci in svetinje ne smejo iz cina ali svinca ali iz druge lahko zdrobljive in mehke robe biti, železne smejo biti.

Četertič, zrezljane ali vlite podobe morajo od tacih svetnikov biti, ki jih je Cerkev očitno za svete spoznala, ali pa ki se vsaj v rimskih bukvah mučencov znajdejo.

Petič, blagoslovljenim križcam itd. dodeljeni odpustki veljajo le tistim, za ktere so križci in druge reči blagoslovljene, in pervim v last dane. Če kdo tako reč zgubi, je ne more z drugo neblagoslovljeno nadomestiti. Blagoslovljene reči z odpustki se ne smejo posojevati ali v rabo prepustiti s tem namenam jih odpustkov deležnih storiti, ker drugači blagoslov in odpustki zginajo.

Šestič, blagoslovljene reči se ne smejo nikakor zamenjevati ali prodajati tudi za svoj kup ne; zatega voljo je treba jih préd dobiti in potlej zase blagosloviti dati. Po smerti zginje blagoslov.

Kdor vsaj enkrat v tednu trojni roženkranc s petnajstimi, ali le en del s petimi skrivnostmi odmoli, kdor duhovske dnevne molitve, ali od

Matere Božje, ali za mertve, ali sedem psalmov pokore ali stopnjiske psalme opravi, kdor v keršanskim nauku podučuje, kdor jetnike in bolnike v bolnišnicah obiskuje, kdor vbogajme daje, kdor k sv. maši v delavnik gre, in duhovni, ki jo bere, zadobi popolnoma odpustek, ako je resnično pri spovedi skesan in ob zdolaj naznanjenih dnevih sv. Obhajilo prejme, in pobožno za zatrenje krivih vér in razkolništva, za razširjenje katoliške cerkve, za mir in edinost keršanskih vladarjev in za druge cerkvene potrebe Boga prosi. Taki dnevi so: Božič, sv. 3 kralji, velika-noč, vnebohod, binkošti, sv. Trojica, sv. Telo, spočetje, rojstvo, oznanjenje, očiševanje in vnebovzetje prečiste Device Marije, sv. Janez kerstnik, vseh 12 aposteljnov, sv. Jožef, ženin Marije Device in vsi svetniki.

Kdor imenovane dobre dela na druge praznike Gospodove in Matere Božje opravlja, dobi tisti dan odpustek od 7 let in 7 kvadragen, ob nedeljah in praznikih čez leto 5 let in 5 kva-

dragen in vsaki drugi dan v letu 100 dni odpustka s tistimi pogoji.

Kdor ob smertni uri svojo dušo pobožno Bogu priporoči, in je pripravljen smert z vdanostjo z Gospodove roke sprejeti, in po resnično skesani spovedi in obhajilu, ali če to več mogoče ni, le skesano presladko ime Jezus v sercu zreče, ako z ustmi več ne more, zadobi popolnoma odpustek.

Kdor ob „ave Marija“ zvonjenju zjutraj, opoldne in zvečer Angel Gospodov, ali če tega ne more, en Očenaš in česena si Marija moli, ali kadar za duše v vicah zvoni, psalm: Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod! itd. ali če tega ne zna, Očenaš, česena si Marija odmoli, zadobi, če ni v smertnim grehu, 100 dni odpustka.

Kdor se o petkih Kristusoviga terpljenja in smerti pobožno spomni, in 3. Očenaše in toliko česena si Marij zmoli, dobi 100 dni odpustka.

Kdor pobožno za verne kristjane moli, posebno za umirajoče, in vsaj en Očenaš s česena si Marija opravi,

dobi 100 dni odpustka. Vsi leti odpustki se zamorejo tudi dušam v vicah obernti. *)

PRAVILA

bratovšine Živiga roženkranca.

1. Molitve in premišljevanja, ktere Bratovšina svojim udam naklada, ne vežejo tako, de bi grešil, kdor jih opusti. Kdor priporočene pobožnosti spolni, se vdeleži gnad Bratovšine; kdor jih iz zanikernosti opusti, jih ni deležen; če jih pa brez zadolženja, ali pa ob pravim času zavoljo resničniga zaderžka kdo ne more spolniti, zamore pozneje domestiti in tudi gnade zadobiti.

2. Ob dnevih, ko so popolnoma odpustki, se prejmeta zakramenta svete pokore in presvetiga rešnjiga Telesa, in se moli v papežev namen, kadar

---

*) Ves ta spis od odpustkov, blagoslovljenih križcov itd. je posnet iz odloke sv. Zbora za odpustke 14. maja 1853 na povelje zdanjiga sv. Očeta Papeža Pija IX.

nima posebnih molitev, nar manj pet Očenašev in češena si Marij. Pomniti pa je, de ni nobeden zavezan ob vsih dnevih, ko so popolnoma odpustki, se za svete zakramente perpraviti, tako de bi gnad Bratovšine ne bil deležen, ako bi vsaki taki dan k spovedi in k sv. obhajilu ne šel; kdor ne more ob vsih tih dnevih tega storiti, naj se pa le nekteere dneve za svete zakramente perpravi.

3. Naj praznik svetiga roženkranca, ki se pervo nedeljo kozoperska ali oktobra obhaja, z veliko pobožnostjo posvečuje in leté pravila vnovič prebere in premisli. Na ta praznik naj se še pred več dni perpravlja.

4. H koncu vsaciga mesca, naj se, ako je mogoče, vsi udje ene rože, ali saj nekteri zberejo, de se vnovič k pobožnosti spodbudé, premenjenja roženkranskih skrivnost opomnijo, ki se ima prvi dan vsaciga mesca zgoditi.

5. Udje Živiga roženkranca naj tudi skerbe za ohranjenje in razširjanje svete vére in sicer tako:

- a. De naj popred oživé v sercih sveto vero, namreč, de vse verjejo, kar je Bog razodel, Jezus učil, kar so aposteljni pridigovali in sveta katoliška cerkev verovati zapoveduje, bodi v svetimu pismu zapisano ali ne: potem, de si po môči in priložnosti prizadevajo, tudi v serci drugih sveto vero oživeti.
- b. De goreče skerbe, se v verskih resnicah dobro podučiti in izučiti, ali de vsakimu kristjanu potrebni keršanski nauk prav dobro znajo in razumejo tako, de jih ne bo vsak lažnjivi prerok mogel v veri omajati in zmotiti. Ravno tako naj, kolikor zamorejo, za druge skerbe, de bodo v keršanskim nauku dobro podučeni.
- c. De sveto vero v sercu oživljeno tudi očitno spoznajo, de se nikdar in nikjer svete vere in tega, kar je z vero sklenjeniga, postavim: molitve, pobožnosti, pogostne prejeme svetih zakramentov, lepih keršanskih šeg i. t. d. ne sramujejo,

de jih ne zadevajo besede Jezusove: „Kdor se mene pred svetam sramuje, tega se bom jest pred svojim Očetam sramoval“. — Ravno to naj tudi drugim priporočajo.

- d. De si globoko v serce vtisnejo, de ni zadosti samo verovati, temuč storiti in delati, kar sv. vera uči, to je, treba je po sv. veri živeti, za vero, ako je treba, preganjanje terpeti in perpravljen biti zanjo umreti. Saj sveta aposteljna Jakob in Pavl učita, de vera brez dobrih del je mertva.
- e. Naj serčno molijo in Boga prosijo, de goreče duhovne obudi, jim serčnost in veselje dá, se med nevernike, kateri v smertni senci sedé, podati, jim evangeli oznanovati in jih k pravi veri spreoberniti, de bo en pastir in en hlev. Naj misijonarjem z radovoljnimi darmi pomagajo, sveto vero po svetu razširjati.

6. Udje Živiga roženkranca naj

si prizadevajo s keršanskimi čednostmi drugim, kateri niso v tej družbi, svetiti, jih tako k lepemu zadržanju, keršanskemu življenju vnemati, buditi in napeljevati.

a. Perva in poglavitna čednost, brez ktere nobena druga obstati ne more, je ponižnost; zakaj slednji, ki hoče v duhovnim življenju kaj veliciga postati, mora po besedah sv. Avguština pri ponižnosti začeti. Udje Živiga roženkranca naj tedaj nikogar, ki iz kakoršnih vzrokov si bodi, v to Družbo ni stopil, ne zaničujejo in ne grajajo; naj se nikakor nad druge zavoljo svojih molitev in dobrih del po farizejsko ne povzdigujejo in obrajtajo, veliko več naj se vedno spomnijo, kar sv. Duh po ustih aposteljna pravi: „Kdor misli, de stoji, naj gleda, de ne pade“.

b. Naj skerbé za pravo keršansko ljubezen, to je, poglavitna skerb udov Živiga roženkranca naj bo, Boga ljubiti čez vse zavoljo njega

samiga, bližnjiga pa zavoljo Boga kakor sebe. — Ljubezen do Boga in do bližnjiga ste tako tesno zvezane, de ene brez druge ni, kakor uči sv. pismo: „Kako bomo Boga ljubili, kateriga ne vidimo, ako bližnjiga ne ljubimo, kateriga vidimo“.

Udje Živiga roženkranca naj med seboj zavezo storé, bližnjiga v resnici ljubiti in mu ljubezen v djanju skazati, kakor opominja sv. Janez apostelj: „Otročiči moji! ljubite se med seboj, pa ne le z besedo in jezikam, ampak v resnici in v djanju“. Dušne in telesne dobre dela milosti naj bojo vodila roženkranskih údov, bližnjimu iz ljubezni do Boga pravo keršansko ljubezen v resnici in v djanju skazovati.

7. Naj si udje Živiga roženkranca prizadevajo, dolžnosti svojiga stanu natančno dopolniti, toraj naj:

- a. Možje in žené Živiga roženkranca med seboj zavezo storé, zakonski stan po volji božji spolnovati, ga po besedah sv. Pavla brez madeža ohraniti, eden družiga opominjevati

k pravi ljubezni, spravi in edinosti, k zakonski čistosti, zvestobi in sramožljivosti, eden drugimu pomagati, in zakonsko butaro voljno nositi. Se kdo kaj zoper te dolžnosti in čednosti pregreši, naj ga drugi posvaré.

b. Starši in gospodarji, ki so udje Živiga roženkranca, naj med seboj zavezo storé, dobro in pametno gospodariti, svoje hiše in družine prav po volji božji vižati, svoje otroke prav po keršansko izrediti, posle v božjim strahu imeti, in za vsih, kateri so njih skerbi izročeni, pravo časno in večno srečo skerbeti. Naj se med seboj goreče opominjajo, svoje dolžnosti zvesto spolnovati. Če kateriga vidijo, de je v tem zanikarn in vnémarn, naj ga podučé, po bratovsko opominjajo in posvaré.

c. Otroci in posli, ako so udje Živiga roženkranca, naj med seboj zavezo storé, svojim staršam in gospodarjem v vsih poštenih in Bogu

dopadljivih rečeh hitro, voljno in urno pokoršino skazovati. Naj se med seboj k pokoršini opominjajo, in ko bi na kateriga zadeli, kateri je termast in svojoglaven, de slišati noče, naj ga lepo in prijazno posvaré in opomnijo.

- d. Mladenči in deklice, vsi samski ljudje, kakor tudi udovci in udove, ki so udje Živiga roženkranca, naj zavezo storé, po svojim stanu čisto in sramožljivo živeti, de ne bodo deviškemu in udovskemu stanu graje in sramote delali. Naj se terdo zavežejo, se posebno tistih pregreh, ki vsakimu stanu, posebno pa nezavezanemu, sramoto delajo, prav zvesto in skerbno varovati, kakor: klafanja, nesramniga prepevanja, vasovanja, ponočevanja in pečanja z drugim spolam, nastavljanja, pohajanja po kerčmah in plesiših, lenobe, postopanja brez gotoviga opravila, nečimernosti v obleki, ošabnosti, napuha i. t. d. — Temu nasproti naj si vsih dobrih pripo-

močkov, kateri nedolžnost in čistost ohraniti pomagajo, zvesto poslužijo, kakor so: Ponižnost, goreča molitev, obiskanje božje službe, pogosto in vredno prejemanje svetih zakramentov, delavnost, krotenje počutkov, post, zatiranje samiga sebe, premišljevanja Jezusoviga terpljenja, poslednjih reči, i. t. d. Udje Živiga roženkranca naj eden družiga opominjajo, po svojim stanu pošteno, čisto in sramožljivo živeti. Ako se pa kdo zoper ta stan kaj pregreši, naj ga ljubeznjivo svaré, opominjajo in prosijo, de neumnost opusti, grehu slovo da, se v resnici poboljša in s pravo pokoro z Bogom spravi.

N A M Ě N

s katerim naj bratje in sestre svoje vsakdanje roženkranske verstice molijo.

Z vsimi brati in sestrami Živiga roženkranca sklenjen molim in zdihujem k tebi trojedini Bog,

Oče, Sin in sv. Duh! v narboljši namen sv. Očeta rimskiga papeža za dosego vsakdanjih odpustkov, ktere posebej in sploh sebi (ali eni, ali več, ali vsim dušam v vicah) oberniti želim.

Potim prosim za vnemo prave ljubezni do Jezusa in Marije, za ohranjenje in razširjanje sv. vere, za zatiranje krivoverstva in nevére, za povikšanje sv. katoliške cerkve, za spreobrnjenje grešnikov in za odpušanje grehov, za mir in edinost keršanskih poglavarjev, za našiga Papeža Pija IX., našiga škofa Jerneja, in za vse druge škofe in duhovne pastirje, in za deželske oblastnike. Kar nam dodéli Oče nebeški na prošnjo preljube Marije Device, roženkranske kraljice po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

SVETI ROŽENKRANEC.

I. Začetek in imé sv. rožen- kranca.

Molitev, ktero „Očenaš“, ali Gospodovo molitev imenujemo, je tako stara, kakor keršanska vera, ker jo je Jezus sam moliti učil. — Že prvi kristjani so Marijo Mater Božjo častili, in se v njene mogočne prošnje pred Jezusam perporočali; tako so tudi molitev, ki se imenuje „Češena Marija“ ali angelovo češenje, že kmalo od začetka v keršanski cerkvi kristjani znali in molili; ta molitev je tedaj tudi takó stara, da se nič prav ne more vediti, kdo jo je prvi môlil, in druge učil moliti; in zato pravimo sploh, da je k angelovim besedam: „Češena Marija gnade polna, Gospod je s teboj, žegnana si med že-

nami“, in k besedam Elizabete: „Žegnan je sad tvojiga telesa“, katoliška cerkev perstavila besede: „Jezus, sveta Marija, Mati Božja prosi za nas grešnike zdaj in na našo smertno uro. Amen“.

Te dve molitvi: „Oče naš“ in „Češena Marija“, so posebno pogosto in po velikokrat, kakor po številu Davidovih psalmov po sto in petdesetkrat na dan molili mnihi ali pušavniki; de so vedili, kolikokrat so jih molili, so per vsakim Očenašu ali češena Marii kamenček na stran djali, ali namest kamenčkov prebodene jagode na nit nabirali.

Okoli leta 1210. je sveti Dominik zložil molitev, ki jo imenujemo „roženkranc“ tako, kakor jo še dan današnji molimo, in jo je serčno perporočal kristjanam, de bi bili z njo sprosilii za-trenje krivovér, ktera se je tisti čas posebno hudo v katoliški cerkvi začenjala razširjati.

Ko so namreč Albigeni, serditi in neusmiljeni krivoverci, kteri so zu-

nanjo službo božjo in sv. zakramente zaverгли, in vstajenje mrtvih in vice tajili, pred 600 leti cerkev božjo posebno na Francoskim hudo nadlegovali, je ta učeni in goreči začetnik pridigar-skiga reda od papeža dobil povelje, zoper krivoverstvo Albigencov pridigovati. Tega imenitniga pa tudi težavniga dela se je prec z vso gorečnostjo in zgovornostjo lotil, in se pri tem posebno k nebeški Kraljici s priserčno molitvijo obračal.

Kakor nam življenje Svetnikov pové, se mu usmiljena Mati Božja prikaže, ga molitev sv. roženkranca nauči, ter mu veli v tej molitvi tudi druge kristjane podučevati, ker ta molitev ima biti naj močnejši pripomoček, krivoverce in grešnike spreoberniti. Sv. Dominik je storil po Marijnim nasvetu, ter je, brez de bi se bil veliko s krivoverci prepiral, le bolj od skrivnost sv. roženkranca in od slave Marije pridigoval, in ljudi moliti učil. Ne dolgo, in vidil se je prid njegoviga prizadevanja. Nad sto tavžent krivovercov, kateri so se bili

spreobrnili in brez števila grešnikov, ki jih je bil zopet Bogu pridobil, so očitna priča, koliko ta molitev pri Bogu premore.

De bi se ta molitev, ktera zapopade naj svetejši skrivnosti naše sv. vere namreč včlovečenje, rojstvo, terpljenje, smert, vstajenje in vnebohod Jezusa Kristusa, berž razširila, vpelje sv. Dominik bratovšino sv. roženkranca, ktera se je po vsem keršankim svetu razširila. Kralji in ljudstva so se tej roženkranski bratovšini pridružili, se v stiskah in nadlogah s to molitvijo k Bogu obračali in velikokrat vidno in čudno pomoč dosegli.

Namest jagod se lahko na vit nabere in navéze toliko rož; ktere so vkupej zvezane lep rožni venec ali roženkranc. — Pa tudi po duhovno si lahko mislimo, de če celi krancelj češena-Marij odmolimo, Materi Božji lep krancelj duhovnih rož v dar pernesemo. Tako se je ti molitvi imé roženkranc dalo, v katerim imenu je res tudi po vsem katoliškim svetu znano.

II. Vrednost in moč sv. rožen- kranca.

Kolike vrednosti je sv. roženkranc, se ne vidi le iz tega, de je sestavljen iz nar lepših in nar častitljivših molitev katoliške cerkve, to je, iz apostoljske vere, iz Očenaša in iz češene Marije, temuč tudi iz tega, ker je ta molitev vsim kristjanam odrašenim in otrokam, učenim in neučenim enako zastopna, in perpravna v goreči pobožnosti vnemati serca tistih, kateri so bolj priprostiga uma, ali pa tudi tistih, kateri so zavolj večiga podučjenja vajeni v molitvi in premišljevanji bolj visoko se vzdigovati.

Bogaboječi duhovni učeniki katoliške cerkve so zato roženkranc kristjanam serčno perporočevali, in tudi Papeži velike odpustke tistim delili, kateri ga zvesto molijo. Benedikt XIII. so dodelili odpustek 100 dni za vsak Očenaš in češeno Marijo, tistimu, kateri s skesanim sercam celi roženkranc, ali pa vsaj en del moli. Če ga pa moli

kdo celo leto vsak dan, doseže popolnoma odpustek tisti dan, ki se vredno spové in sv. obhajilo prejme. *) Kristjani so velikokrat posebne gnade in dobrote s to molitevjo od Boga sprosil in v večni spomin tacih dobrot so ravno prej imenovani Papež Benedikt XIII. prvo nedeljo mesca oktobra praznik sv. roženkranca postavili.

Kako je Marii Devici dopadljiva ta molitev, se vidi prav lepo iz pergodbe nekiga mladenča. — Mlad deček je iz posebne pobožnosti in posebniga spoštovanja do Marije Device navado imel, vsak dan podobi Matere Božje, ki jo je doma imel, iz dišečih cvetlic ali rož, kakoršne je mogel dobiti, venec ali krancelj splesti, in ji ga na glavo postaviti. Njegovim staršem se je dobro zdelo, ki so to vidili, in so ga zavolj njegove pobožnosti sklenili v samostan dati. Ko je bil mladenček v samostan prišel, je bil tega življenja scer vesel, pa vendar je velikokrat za-

---

*) Breve: Sanctissimus 13. April 1726.

čel mîlo jokati. Njegov prednik ga je torej vprašal, zakaj de je žalosten, in zakaj tolikokrat joka? Deček mu odgovori: Doma sim imel navado vsak dan Marii Devici, moji ljubi varhinji in pomočnici, krancelj iz rož splesti, in na glavo djati; samostanske postave mi pa tega ne dovolijo, ker mi ni perpušeno iz samostana tje iti, ker sim préd Mariino podobo imel, in za to jokam. Prednik dobriga mladenča potolaži, in mu svèt da, de naj namest tega kranceljna vsak dan roženkranc Marii na čast moli, kar ji bo še bolj prijetno, kakor nar lepši krancelj. Deček je bil tega svéta vesel, ni več jokal, ampak vsak dan roženkranc Marii na čast molil. Čez več let, ko je bil ta mladeneč že odrastel, je bil zavoljo svoje bogaboječnosti za prednika v samostanu izvoljen, in zgodilo se je neki dan, de je imel po opravkih v mesto iti. To so bili tolovaji zvedili, in so ga šli v gojzd čakati, skoz kteriga je cesta v mesto deržala, de bi ga bili obropali. Ker je prednik skoz gojzd šel, se je

spomnil, de ta dan še ni bil roženkranca odmolil, je kar tam pokleknil in začel moliti, in tolovaji so skriti nanj pazili. Pa kakor so ga zagledali, so vidili prečudno lepo gospo, ki je pred njega stopila, in pri vsaki češeni Marii rožo iz njegovih ust vzela, in lep kran-celj iz njih spletla. Ko je bil prednik odmolil, je bil krancelj spleten, kteriga si je lepa gospa na glavo postavila in je zginila. Na to tolovaji skočijo pred njega, ga obstopijo, mu žugajo in pravi-jo: Povej nam kdo je bila gospa, ko si govoril z njo, in kam je šla? Če ne poveš, si kar mertev. Prednik pravi prijazno: Ljubi moji ljudje, jest nisim nobene gospe vidil, tudi nisim z njo govoril. Pa tolovaji so le silili vanj, de naj jim pove, kaj je lepa gospa v belim svetlim oblačilu z njim govorila. Prednik v strahu tedaj pové, de je po svoji navadi roženkranc v Mariino čast molil; in de če so oni gospo vidili, ni mogla nobena, pozemeljska gospa biti. Tolovaji se tega ustrašijo, spoznajo ču-dež, se veržejo svetimu možu na koléna

se mu svojih grehov spovedo, in resnično poboljšanje oblubijo; prednik pa je Marijo Devico zahvalil za tako veliko gnado, in je zanaprej še serčniši molitev sv. roženkranca vsak dan v njeno čast molil.

III. Kako se roženkranc moli.

Roženkranc ima tri dele, veseliga, žalostniga in častitiga. Veseli del se tako moli: Stori se križ in moli se naj préd apostoljska vera. Po veri se molijo tri češene Marije, in per prvi se po besedah „žegnan je sad tvojiga telesa Jezus“, perstavi: kateri nam oživi pravo vero; per drugi: kateri nam daj terdno upanje, in per tretji: kateri nam vžgi serčno ljubezen. Po tem se moli deset češena Marij, in po besedah: „sad tvojiga telesa Jezus“, se perstavi: kateriga si Devica spočela. Per družih desetih češena Marijah, se perstavi: kateriga si Devica v obiskanji Elizabete nosila; per tretjih: kateriga si Devica rodila; per četertih: kateriga si

Devica v tempeljnu darovala; per petih: kteriga si Devica v tempeljnu našla. Med vsakimi desetimi češena Marijami se moli Oče naš.

Žalostni del se moli ravno tako, le per treh češena Marijah se perstavi: 1. kteri nam poterdi spomin, 2. kteri nam razsvetli pamet, 3. kteri nam oméči voljo. Per deseterih češena Marijah pa se perstavlja: 1. kteri je za nas kervavi pot potil, 2. kteri je za nas gajžlan bil, 3. kteri je za nas s ternjem kronan bil, 4. kteri je za nas težak križ nesel, 5. kteri je za nas križan bil.

Častiti del se moli spet ravno tako, in per tréh češena Marijah po veri se perstavi per prvi: kteri nam vodi naše misli; per drugi: kteri nam vodi naše besede; per tretji: kteri nam vodi naše djanja. Per deseterih češena Marijah se perstavi per prvih: kteri je od smerti vstal; per družih: kteri je v nebesa šel; per tretjih: kteri je svetiga Duha poslal; per četertih: kteri je tebe

v nebesa vzel; per petih: kateri je tebe v nebesih kronal.

Če te resnice in skrivnosti naše vere, katerih nas roženkranc opomni, hočemo živo premisliti, bomo tudi v živo spoznali, kakó lepa je ta molitev, kako je perpravna nas od greha odvracati, nas boljšati in v pravi sveti ljubezni do Jezusa in Marije vnemati.

V veselim delu roženkranca si mislimo Marijo Mater Božjo, kako ima Jezusa, našiga Zveličarja, v naročji; to nam zaupanje daje, če se nji, Materi Božji, perporočujemo, de nam bo vse potrebne gnade od Jezusa svojiga Sina sprosila.

V žalostnim delu imamo Marijo pred očmi, kakor de bi pod križem Jezusovim stala, in z Jezusam vred težo naših grehov občutila v svojim sercu, kakor de bi hotla reči: Glej, grešnik, kaj mora Jezus zavoljo tebe terpeti!

V častitim delu vidimo Marijo zavoljo njenih čednost, zavoljo njene svete čistosti, zavoljo njene brezkončne ponižnosti, njene nepremaknjene goreče

ljubezni do Boga v nebesih čez vse stvari božje povikšano, ktera nas opominja rekoč: Zdaj tedaj, otroci, poslušajte me; blagor tistim, kateri ohranijo moje pota, posnemajo moje zglede.

Kako moraš, kristjan, te in take resnice per molitvi sv. roženkranca pre-mišljevati in jih k sercu jemati, boš v teh bukvicah podučen. Beri toraj to večkrat sam sebi, in beri tudi drugim, de boš tacih lepih resnic več v glavi obderžal, in se jih med molitevjo sv. roženkranca toliko ložej spomnil.

IV. Zagovarjanje sv. roženkranca.

„To ni prav“, pravijo nekteri, „de se pri roženkrancu Bogú molitev naštéva“. — Mi pri sv. roženkrancu ne naštévamo Bogu molitve zato, da bi vedel, koliko smo molili; saj je nam dobro znano, de Bog vse vé, de mu je še celo število nébnihih zvézd znano, de so vsi lasje na naši glavi sošteti. Mi le zavoljo sebe neko število Očenašev

in češena Marij odločimo v ta namen, de bolj z redama moliti in sv. skrivnosti pristojniši pristavljati zamoremo.

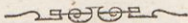
2. Drugi zaničevavci sv. roženkranca pravijo: Vi Marijo bolj kakor Boga častite, ker češeno Marijo desetkrat, Očenaš pa le enkrat molite. — V Očenašu pravimo Bogu: Daj nam dans naš vsakdanji kruh. Odpusti nam naše dolgé! S tem spoznamo, de nam Bog iz svoje lastne moči pomagati zamore za dušo in za telo, in njega molimo in spoznamo kot naj vikšiga Gospoda nebes in zemlje. K Marii pa le kličemo: Prosi za nas revne grešnike itd., kogá po tem takim bolj častimo, Boga ali Marijo? Potlej pa v češeni Marii tudi pravimo: „Žegnan je sad tvojiga telesa, Jezus“. Ali se to ne pravi Boga častiti? In pri kom drugim, kakor pri Bogu ima in more Marija kaj prositi. Pri imenu Jezus se tudi zmerej sv. skrivnosti prikladajo iz njegoviga rojstva, življenja in smerti, s tem se pa le Bogu čast in hvala skazuje.

3. Slišim pa še kakšniga posvetniga modrijana reči: Večkratno ponavljanje enih in ravno tistih molitev je zoperno. — S tacim ponavljanjem dopolnujemo le povelje Jezusovo, ki pravi: Prosite, in se vam bo dalo; išite, in bote našli; terkajte, in se vam bo odperlo, in pa: Molite neprenehama. Mi posnemamo zgled angelov, ki pred sedežem božjim klečé neprenehama pojejo: Svet, svet, svet je Gospod vojsk-nih trum.

Mi posnemamo Davida, ki v 135. ps. 27krat ponavlja besede: ker večno je usmiljenje tvoje. Mi delamo, kakor slepec poleg pota, ki je vedno vpil: Jezus, sin Davidov usmili se me. Mi ponavljamo svoje molitve enako evan-geljski udovi, ktera, kakor Jezus sam pripoveduje, ni pred nehala prositi, de je sodnik njeno prošnjo uslišal; ali pa kakor nadležni prijatelj, ki je šel prijatla opolnoči prosit 3 hlebe kruha, in ni jenjal, dokler jih ni prejel. Ravnamo kakor otrok, ki z zaupanjem kakšne reči tako dolgo svojih staršev prosi,

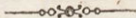
dokler ne prejme. Pri ponavljanju enakih besedi v sv. roženkrancu se vadimo v poterpežljivosti, v zaupanju in vdanosti v Božjo voljo. Kdo se bo toraj utrudil, Gospodove molitve ponavljati, kdo bo pešal, svojo priserčno Mater, Devico Marijo, pozdravljati z besedami Angela, Elizabete in Jezusove neveste? Česar je polno sercé, to komu z ust ven gré. Od prijetnih reči pa radi vseskozi govorimo in se pogovarjamo. Kakor vedna in neprenehana hvala angelska Bogu ni zoperna, tudi večkratno pozdravljanje angelske kraljice, katero sam Bog v časti ima, njemu zoperno ne bode, če jo le s čistim in pobožnim sercam pozdravljamo. Puhle glave, čeravno si učeni dozdevajo, si s tacimi in enacimi vgovori le zgovore išejo, de bi jim te prelepe in koristne molitve opravljati ne bilo treba. Ne dajte se torej ljubi bratje in sestré nikoli nikomur zapeljati, de bi se sv. roženkranc moliti sramovali.

MOLITEV

preden se sv. roženkranc moli.

Presveta Devica in mati Božja Marija! ta roženkranc želim s tisto ljubeznijo zedinjen moliti, s katero te je angel Gabriel v imenu večniga Boga milosti polno pozdravil, sklenjen s tistim veseljem, s katerim te je teta Elizabeta v svojo hišo sprejela, in združen s tisto pobožnostjo, s katero so te že kadaj tvoji nar gorečniši služabniki častili. Sprejmi milostljivo moje odkritoserčne želje, pomagaj mi zdaj in vselej zlasti pa še ob smertni uri. Amen.

Premišljevanje

sv. roženkranskih skrivnost.

---

1. Kteriga si Devica spočela.

Nebeški Oče! brez mére dobrot nam deliš; nar večí vender je ta, de si nam svojiga edinorojeniga Sina poslal Odrešenika. Hvala, večna hvala ti bodi za to neizrečeno dobroto! Toliko nam nevrednim hočeš dati, o nezapodljiva ljubezen! O de bi mogel tvojo ljubezen s svojo goreče ljubeznijo poverniti! Daj mi, Oče, táko ljubezen do tebe.

O sveti Duh, kteri si v prečudni skrivnosti Sina Božjiga v telesu Device Marije včlovečil,

pridi in perpravi tudi v mojim sercu vredno prebivališče za Jezusa Kristusa!

O presveto Božje Déte, katero si v telesu Device Marije prebivalo, v vsi ponižnosti te molim, in prosim, pridi v moje serce, v njem stanuj, v njem prebivaj, v njem kraljuj vekomaj!

V telesu prečiste Device Marije si se včlovečil, o Jezus! si človeško naturo, podobo hlapca nase vzel. Tako globoko si se ponižal, o Kralj večne časti! zato de bi bil človeka pogubljenja vredniga povikšal in zveličal. Tudi zame si človek postal; vekomaj te želim častiti za to neskončno dobroto.

Češena, češena si Marija! Angel ti je čez vse vesélo oznanjenje prinesil, in te častitljivo

pozdravil. Tudi jest te z Angelam želim počastiti, in zato pravim: Češena Marija milosti polna. O dodeli tudi meni le nekoliko popolnosti tvojih gnad; stori de bo moje serce v sveti ljubezni gorelo.

O prečista Devica! svoje devišтво si neomadežano ohranila, nad svojimi počutki vedno čula, in se Angela, ki ti je Božje oznanjenje prinesel, ustrašila. O sprôsi tudi meni gnado, de bom svoje počutke vselej skušnjav varoval! tvojimu varovanju toraj perporočim svoje oči, svoje ušesa, svoj jezik, — skerbi, ljubeznjiva Mati! de ne pride po njih smert v moje serce.

O brez madeža Devica, ki si skerbno premišljevala, ko te je Angel pozdravil, kakšno je to po-

zdravljenje? in na oznanilo, de boš mati Božja postala, skerbno opraševala, kako se bo to móglo zgoditi; ti, ki si devištvo bolj čislala, kakor vso posvetno čast in imenitnost: uči me, Kraljica devic, čistost duše in telesa bolj čislati, kakor vse zlato in srebro vsega sveta.

O Marija! kakor hitro si po Angelovim oznanenji voljo Božjo spoznala, si se ji ponižno podvergla in rekla: Dekla Gospodova sim, zgôdi se mi po tvoji besedi. — O sprôsi mi od tega, ki si ga pod svojim sercam nosila, hitro, močno in stanovitno voljo, vselej vse, kar bom spoznal, de Bog hoče, z veseljem in brez odlašanja storiti.

Če je bila skrinja miru in sprave per Izraelcih v veliki ča-

sti, koliko častitljivši si ti, o presveta Devica! V tebi je sam Sin Božji prebival, in iz tvojiga prečistiga telesa svoje človeško telo vzela. O daj mi, mogočna Gospa! tebe po vrednosti častiti, tebe ljubiti, tebi služiti.

O presveta Božja porodnica! desiravno med Božjimi stvarmi k nar večji visokosti povzdignjena, si se vendar deklo, služabnico Božjo imenovala. O pomagaj mi, de bom svojo lastno ljubezen vkrotil, se slabo revno, pregrešno stvar spoznal in vselej poniževal.

O častitljiva Devica Marija! ti sama si bila vredna skoz moč svetiga Duha Sinu Božjiga spočeti. Postala si tako mati Božja. To je tvoja nar večji čast; to pa tudi tvoja velika mogočnost. Od svojiga Sina sprosiš in zadobiš,

kar hočeš. Oh, sprôsi, zadobi meni, de bom Bogu z gorečo ljubeznijo do zadnjiga hipa svojiga življenja služil.

O Marija, ki si bila vredna Sinu Božjiga, mojiga Odrešenika v svojim telesu nositi, sprôsi mi od njega gnado, de bi ga tudi jest môgel v svetim rešnjim Telesu, v podobi kruha vselej vredno v svoje serce prejeti, in vedno z njim sklenjen biti.

Svet roženkranc veseli!

Rešenje smo prejeli!

Devica čistiga rodu

Spočela Božjiga Sinu.

O roženkranc veseli!

2. Kteriga si Devica v obiskovanji Elizabete nosila.

Presveta Devica! ti nisi zavolj posvetniga veselja, ne zavolj

kratkočasa, ne zavoljo radovednosti, ampak od svetiga Duha opominjana, svojo teto Elizabeto obiskala, zato, de bi jo bila pozdravila, počastila, in ji postregla. — Varuj me, o Marija! vsih slabih ali hudobnih namenov per obiskovanji družih ljudi, svojih znancov ali prijatlov; varuj me pogovorov ali del, s kterimi se ne le dragi čas trati, temuč tudi nedolžne duše pohujšujejo. Pomagaj mi, de bom v družni družih ljudi z besedo in obnašanjem vsim lep zgled dajal in jim k boljšanju po svoji moči pomagal.

Marija, sveta mati Božja, desiravno si bila polna svetiga Sadu, si se vender na daljno in težko pot čez hribe podala svojo sveto teto obiskat in ji postreč. Zadôbi mi tako ljubezen do bližnjiga, de

bom dela ljubezni če tudi težavne in zoperne, vselej rad in z voljo opravljal, in de ne bom nikomur, če bo v moji môči, pomoči odrekel.

Bodi počešena, Mati vselej Devica! Takrat, ko si Kralja vse časti nosila, si svojo teto Elizabeto obiskala, in tri mesce per nji ostala. O obiši tudi mojo dušo, in ostani per nji vse dni mojiga življenja, de bom tudi jest, kakor se je sveti Janez kerstnik skoz tvojo pričujočnost posvétil, skoz tebe, o Marija! z Božjo sveto gnado napolnjen.

O Marija, velike ljubezni vredna Božja mati! s svetim Sada obdarovana si k Elizabeti peršla, in per ti priči je bila ona s svetim Duham nepolnjena, in je z velikim veseljem tebe in tvo-

jiga Sina blagrovala in blagoslavljala. — O naj tudi moja duša tvoj presladki in prijetni glas zasliši, de bom tudi jest s svetim Duham napolnjen vreden tebe in tvojiga Sina iz celiga serca na večne čase častiti.

O, v resnici Zegnana med vsim ženami! zakaj kje je gnada, de bi je ti ne bila dosegla? V svojim telesu si nosila tistiga, kateri gnade delí. Sprôsi mi od njega, o Marija! živo vero, terdno zaupanje, in gorečo ljubezen.

„Povikšuj Gospoda, moja duša, in vesêli se moj duh v Bogu mojim Zveličarji.“ Tako si, o sveta Devica! hvalo péla Bogu za velike gnade, ktere ti je namenil in dodelil. — O daj mi, Marija, moja mati, de bom tudi jest Gospoda hvalil za vse gnade in dobrote,

katere neprenéhama od njega prejemam, de bom njegove dobrote njemu v čast, sebi pa v zveličanje obračal.

„Blagor ti je, ker si verovala, zakaj dopolnilo se bo, kar ti je oznanjeno od Gospoda.“ Tako je hvalila Elizabeta tvojo vero. O zadôbi tudi meni le nekoliko tiste žive vere v Boga, katero si ti v toliki obilnosti imela!

Svet roženkranc veseli!

Rešenje smo sprejeli!

K Elizabeti čez gore

Marija z Božjim Sinam gre.

O roženkranc veseli!

3. Kteriga si Devica rodila.

O ljubeznjivo Dete Jezus! kateri si bil v nar veči revšini v hlevu rôjen in v jasli položen, ljudje te ne vzamejo pod streho.

O kako rad bi ti jest dal svoje serce za stanovanje, ko bi ne bilo bolj nagnjusno, kakor hlev, v katerim si bil rojen. O pridi Jezus, očisti, osnaži moje serce, de ti bo prijetno prebivališče.

V jaslih kažeš, o Zveličar! o Bog vsigamogočni! kako globoko si se zame grešnika hotel ponižati. — Oh, ponižaj tudi mene, o Jezus, daj mi gnado, de svojo ne vrednost in hudobijo spoznam, in se v svoji pregrešnosti saj ne povikšujem.

O novo rojeno Dete Jezus! kateri si bil v revne plenice povit in v jasli na terdo slamo položen, oh kako revno in težavno življenje si zavoljo mene začel! — Daj mi, de bom saj jest grešnik zavoljo svojih grehov rad terpel, in vse težave, ki mi jih roka

Očeta nebeškiga naloži, poterpežljivo prenašal.

O preljubeznjivo Dete Jezus! pred teboj padem, kakor pobožni pastirji, na svoje kolena, in ti darujem svoje k vsimu hudimu nagnjeno serce; pohlevno te prosim, vzemi ga v svojo oblast, očisti ga, posveti ga, in ne dopusti, de bi se kdaj od tebe ločilo.

O ljubeznjivo, vse časti vredno Dete, moj Zveličar! skoz tvoje svete solzice, ktere si v jaslicah prelival, te prosim, daj tudi meni solzé prelivati čez svoje brezšteviline grehe, s katerim sim tebe, o neskončna ljubezen, tolikokrat razžalil; daj mi gnado, de stanovitno pokoro delam vse dni svojiga življenja.

Presveta Devica Marija, mati

Božja! po težavni poti v Betlehem nisi nikjer počitka najdla, nisi dobila per ljudeh prostora, kamor bi bila sveto božje Dete položila, temuč zaničvana in zaveržena si bila. — O Marija, sprôsi tudi meni v zaničvanji in preganjanji poterpežljivosti; sprôsi mi gnade, de bom v nesreči in v terpljenji vselej v voljo Očeta nebeškiga vdan.

Preljubeznjiva Mati! ktera si sveto Dete Jezusa v jasli položila, pred njega poklekovala, ga goreče molila, ga v joku ljubeznjivo tolažila, in velikokrat iz serčne ljubezni poljubila; daj mi, te pohlevno prosim, le eno samo iskro ljubezni, ktero si ti imela, de bom tudi jest zavoljo mene grešnika rojeniga Zveličarja Jezusa iz vsega serca ljubil.

Prečista Devica Marija, ktera si božje Dete Jezusa, vsegamogočniga Kralja nebes in zemlje v plenice povila, pomagaj mi, de mogočno in divje poželjenje svojiga mesa premagam in v sužnost denem, de bom postal, kakor mlado dete, in tako zamogel v kraljestvo Božje priti.

Svet roženkranc veseli!

Rešenje smo prejeli!

Devica čista nam rodi

Odrešenika vsih ljudi.

O roženkranc veseli!

4. Kteriga si Devica v temeljnu darovala.

Oče nebeški! pred stolam tvoje milosti padem na kolena revna stvar in te molim. Kakor je Marija Devica svojiga Sinu Jezusa in sama sebe tebi daro-

vala. tako se tudi jest vsiga tebi darujem in zročim. Vzemi, milostljivi Oče! moje telo in mojo dušo, mojo voljo, mojo pamet, moj spominj, in vse, kar imam in kar sim, vzemi vse to v tebi prijeten dar.

Češena, prečista Mati! ktera si bila brez vsiga madeža, in si vender hotla postavi očiševanja se podvreči; pomagaj mi, de se bom tudi jest vsaki zapovedi božji, ko bi bila mojimu mesu še tako zoperna, brez odlašanja in brez prazniga izgovarjanja vselej zvesto podvergel.

Kakor si sveto Dete Jezusa, o Marija, Očetu nebeškemu darovala, tako tudi jest želim samiga sebe in vse kar imam, in kar sim, po tvojih čistih, svetih rokah Bogu darovati, zakaj tisti dar bo njemu prijeten, kateri mu bo po

tvojih rokah in v tvojih prošnjah pernešen.

O dobrotljivo Dete Jezus! kteriga je Simeon na svoje naročje vzel, in te ponižno molil; tudi jest te v duhu objamem, molim in kušnem, ker te ljubim, in te želim iz vsega serca ljubiti. Daj mi, o Jezus! še bolj gorečo ljubezen do tebe.

Po besedah starčka Simeona, si postavljen, o Jezus! v znamenje, kterimu se bo nazoper delalo. Daj mi, de se nikoli tvojim sovražnikom ne pridružim, de ne bom tvojim naukam in tvojim zgledam zoperval; zakaj kdor s teboj ne pobira, raztresa.

O Jezus, prava luč v razsvetljenje nevernikov, razsvetli tudi mojo z veliko tamo obdano

pamet, de bom vidil tvojo lepoto,
lepoto tvojih nebeških naukov.

Razsvétli, te prosim, o Jezus!
tudi vse nevernike, krivoverce in
terdovratne oslepljene grešnike,
vzemi jim spred oči zagrinjalo,
ktero jim resnico zakriva, de bodo
spoznali svoj žalostni, objokvanja
vredni stan, de sapusté tamo ne-
vednosti in hudobije, in se per-
bližajo k kraljestvu luči, ktero je
tvoja sveta cerkev, ktero si uče-
nico in skerbno dobrotljivo mater
vsim tistim dal, kateri v tebe
verjejo.

Svet roženkranc veseli!

Rešenje smo prejeli!

Marija, mati Jezusa

V tempeljnu je ofrala.

O roženkranc veseli!

5. Kteriga si Devica v temeljnu našla.

Gospod Jezus! v svojim dvanajstim letu si med učniki sedel, in tako priserčno govoril, popraševal, de so se vsi čudili nad tvojo modrostjo. Stori, de bom tudi jest le tebe in tvoje svete nebeške nauke, kateri so edina prava modrost z veseljem poslušal.

Oh, kolikokrat sim te, o moj Jezus, z greham zgubil, zgubil tvojo božjo gnado!

Daj mi, moj Zveličar! de te s pravo pokoro spet najdem in nikoli več ne zgubim.

Tvoja sveta mati Marija, dobrotljivi Odrešenik, te je v temeljnu našla, ne pa med posvetnimi ljudmi ali v posvetni družnji.

Tudi jest te hočem tam iskati, kjer ti prebivaš, ne v posvetnih drušnjah, ne v šumu in razgrajanji sveta, ampak v tihi samôti, per bogaboječih dušah, ali v tvoji sveti hiši, kjer v presvetim Zakramentu prebivaš in svoje gnade deliš.

Le kdor tebe iše in najde, o Gospod Jezus! iše in najde tudi pravo srečo. Oh, kako slep in nespameten je človek, kateri iše dobrote tega sveta in hrepení po posvetni sreči! Daj mi, Zveličar, de bom vselej le tebe samiga iskal.

O preljuba Devica Marija, ktera si svojiga zgubljeniga Sinu z veliko žalostjo iskala; pomagaj tudi meni, de bom Jezusa s serčno žalostjo zavoljo svojih grehov, s katerim sim ga zgubil, tudi is-

kal, in v pravi pokori najdel; kadar ga najdem, mi pomagaj, de ga več ne zgubim.

Presveta Devica, Mati Jezusova! ktera si zgubljeniga Sina tri dni iskala, dodeli tudi meni, de Jezusa stanovitno išem, in de ne jenjam préd tistiga iskati, kteriga moja duša ljubi, dokler ga ne najdem.

Silno hrepenim po tebi, o Jezus, kdaj boš prišel, in me razveselil? kdaj me boš nasitel? Kadar si ti per meni, je vse dobro, nič se mi težko ne zdi, kadar pa tebe ni, je vse težko, vse tamno, vse žalostno; kadar ti moje serce obišeš, takrat je vsa moja pravičnost razsvetljena, takrat čast in veselje sveta postane soperno, in notranja ljubezen do tebe raste. — Zatoraj, pridi, o pridi presladki

moj Jezus! Tebe išejo pobožne duše, ti si zaupanje spokornih grešnikov; si dobrotljiv tistim, kateri te prosijo in išejo, o kaj si še le tistim, kateri te najdejo! O kjerkoli bom, tam bom Jezusa želel; kako vesel bom, kadar ga bom najdel! Kako srečen bom, kadar ga bom imel!

Svet roženkranc veseli!

Rešenje smo prejeli!

Marija našla je Sinu

Med učniki v tempeljnu.

O roženkranc veseli!

6. Kteri je za nas kervavi pót potil.

S kakšno gorečnostjo, kako iz serca si molil, o moj Jezus! vselej, posebno pa zdaj, ko se je tvoje terpljenje začelo. — Daj

tudi meni duha prave serčne, goreče molitve, de bom vselej z zbranim duham in sercam molil, in tako dosegel, kar potrebujem.

O Jezus! ti si pokleknil, na svoj sveti obraz padel, in se tako pred svojim nebeškim Očetam ponižal. Učiš me, Jezus! de moram tudi jest per molitvi tudi po telesu ponižnost kazati, de moram na kolenih dušo in telo ponižati, in kakor roke tako serce k nebeškemu Očetu povzdigovati.

Trikrat si molil k svojimu Očetu, o moj Zveličar! de bi šel kelih terpljenja, ako bi mogoče bilo, memo tebe; pa vender si se popolnoma vdal v voljo Očetovo. O daj mi, moj Jezus! de bom tudi jest svojo voljo z voljo nebeškiga Očeta sklenil, de bom v velicih križih, ktere mi

njegova modrost in dobrota naloži, prosil, de bi mi jih moj Oče odvzel; pa bom vendar vselej perstavil: Oče! ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi.

Svoje učence opominjaš, o ljubeznjivi Zveličar! de naj čujejo in molijo, ker je duh sicer voljan, ali meso pa slabo. — O opominjaj tudi mene k molitvi, o Jezus! govôri v moje serce, posebno takrat, kadar se velike skušnjave in nevarnosti za mojo dušo bližajo, katerih jest sam slab in zaspan ne vidim; uči me posebno v britkosti in v terpljenji z molitvijo per nebeškim Očetu pomoči in tolažbe iskati.

Oh s kakšno britko žalostjo tvoja duša, o Jezus! zavoljo grehov vsega sveta in zavoljo mojih grehov k Očetu nebeškemu zdi-

huje! O moj Jezus, moj zavoljo mene s kervavim potam obliti Zveličar! daj mi gnado, de se bom greha vselej skerbno varoval, kateri je tebi táko britkost in žalost perpravil, s katerim, kolikokrat ga ponovim, tudi tvoje terpljenje ponavljam.

Strašno čutiš, o Jezus! težo in hudobo greha, de kervavi pot stoji po tvojim obrazu. — O daj tudi meni spoznati in saj nekoliko čutiti, kako je vsak greh božji svetosti zopern, in kakšno kazen pravica Božja zanj tirja. Daj mi, de ne bom zanikerniga razločka med majhnimi in velikimi grehi delal; daj mi spoznati, de tudi nar manjši greh, s katerim tvojo svetost in ljubezen, o Jezus, razžalim, je vreden, de bi kervave solze nad njim točil.

V svoji britkosti na vertu Getzemani si rekel, o Jezus! moja duša je žalostna do smerti. — O kako bi se mōgel jest grešnik na svetu nespametno veseliti, ker ti, moj Zveličar! žaluješ? Daj mi, de zaničujem vse posvetno nečimurno razveseljevanje, in svoje grehe objokujem notri do zadnje ure svojiga življenja.

Svet roženkranc terpljenja!

Naj vsak grešiti jenja!

De b' grešnik pogubljen ne bil,

Je Jezus pot kervav potil.

O roženkranc terpljenja!

7. Kteri je za nas gajžlan bil.

Sin božji se je pustil do naziga sleči in hudo tepsti. Oh, tistiga slečejo, kteri rože in limbarje na polji in vse svoje stvari neizrečeno lepo oblači! — O ne-

skončno Božje ponižanje! O neskončna človeška hudobija! O solnce! zakaj ne otemniš, de bi slečeniga Jezusa nobene oči ne vidile?

Do naziga slečen, o Jezus! neusmiljeno tepenje z ojstrimi biči in šibami terpiš; to terpiš za grehe nesramnosti in gerdobije človeških otrok. O Jezus! zateri v meni nesramno poželjenje! pogasi ogenj prešeštva in nečistosti.

O moj Zveličar! ti si slečen, tepen in zasramovan; uči me zaničevati nečimurnost in prazen napuh v obleki in noši, uči me skerbeti bolj za belo oblačilo nedolžnosti svoje duše, kakor za zapeljivo in pohujšljivo lišpanje svojiga života.

O Jezus! kako strašno boleče

tepenje si prestal v bičanji! Oh! kolikokrat sim te jest, nehvaležni grešnik, po tvojim svetim telesu s šibo greha udaril! Toliko pregrešnih misel, toliko pregrešnih besed, toliko pregrešnih del je bilo toliko šib, s katerimi sim te jest nesrečna stvar, tebe svojiga stvarnika, svojiga Zveličarja, svojiga nar večiga dobrotnika, svojiga Očeta tepel. Oh! odpusti mi, usmili se me.

Na celim svojim svetim telesu si bil, o preljubeznjivi Zveličar! hudo raztepen in razbičan zavoljo mojih grehov. Zavoljo tega tepenja te prosim, daj mi gnado, daj mi moč in resnično voljo, de bom svoje spačeno, na vse hudo nagnjeno meso tepel in pokoril, ga po tvojim nauku sovražil in

moril, in tako dušo in telo večniga pogubljenja obvaroval.

Svoje meso moriti in križati, naj bo vselej moja resnična volja. Če je pa vendar ta moja volja kdaj preslaba, mi daj, o razbičani Jezus! to gnado in moč, de svojimu telesu in njegovimu poželenju saj nikoli ne bom strégel, in mu z nespametno postrežbo še véci moči čez dušo dajal.

Svet roženkranc terpljenja!

Naj vsak grešiti jenja!

Za greh mesnih željá storjen

Je Jezus bičan, raztepen.

O roženkranc terpljenja!

8. Kteri je za nas s ternjem kronan bil.

S ternjevo krono so neusmiljeni rabeljni novo bolečino zmislili in tebi napravili, o ljubeznivi

Jezus! de so z njo tvojo sveto glavo ranili in okervavili. — Moje vsakdanje težave in zopernosti, ktere mi Bog pošlje, naj mi bodo toliko ternov, kateri naj v ternjevo krono spleteni moje serce kronajo in zbadajo, de za vsakdanje grehe pokoro storim.

Ternjeva krona ti, o ljubi Zveličar! ni le bolečine delala, temuč je bila namenjena od neusmiljenih Judov posebno za tvoje zasramovanje. S ternjevo krono je kronan Kralj nebes in zemlje, zapljuvan njegov obraz, kteriga svetlobe se Angelji ne morejo nagledati. — Lepotiči se, človeška stvar, z nečimurnostjo; hrepèni, poganjaj se po časti in imenitnosti tega sveta; povikšuj se čez vse ljudi, svoje brate, in če moreš, tudi čez Boga samiga:

— zasramuj kervavo, zapljuvano, s ternjem kronano glavo svojiga Odrešenika: pa kaj imaš od tega? kaj ti pernese napuh? Napuh te pelje v pogubljenje! — O moj Jezus! ne perpusti, de bi me napuh posedel.

Tebe, o večna modrost, moj Jezus! so slepi služabniki terdovratnih Judov kakor neumniga kralja pozdravljali, pred teboj poklekovali, te v obraz bili in tvoje sveto obličje zapljuvali. Oh, kakšno zasramovanje! kakšne neizrečene bolečine na duši in na telesu! — Pa vender vse voljno terpiš, mili Jezus! in ne odpreš svojih ust. Uči tudi mene vse zasramovanje in zaničevanje, ktero bi me vtegnilo zavoljo tebe zadeni, voljno in še z veseljem preterpeti, de bom s teboj zavoljo

pravice zaničevan, in s teboj in per tebi nebeško, večno čast dosežem.

V tvojim zaničevanji in zasramovanji, s ternjem kronani Kralj večne časti! te častim in molim svojiga vsigamogočniga, dobrotljiviga Boga in Zveličarja; per tebi želim ostati, tebe se držati. Ne perpusti, de bi se jest tebe sramoval, in daj mi to veliko gnado doseči, de boš tudi ti mene spoznal zvestiga učenca pred svojim nebeškim Očetam.

Sam si rekel, moj Zveličar! de bogastvo in nezumno hrepenjenje po blagu tega sveta je enako ternju, ktero vsako kal dobriga sadu zaduši, in dušo človekovo kervavo rani. — Pregreha lakomnosti, kateri toliko posvetnih ljudi služi, je ranila tudi tvojo

glavo, o Jezus! z bodečim ternjem. O ne perpusti, de bi moja dušo lakomno poželjenje zlata in srebra, kakor ojstro ternje razbodlo.

Svet roženkranc terpljenja!

Naj vsak grešiti jenja!

Za lakomnost časti, blagá

Je s ternjem kronan Kralj svetá.

O roženkranc terpljenja!

9. Kteri je za nas težki križ nesel.

Poglej, o človek, kako tvoj Jezus radovoljno, kakor jagnje, ki ga v smert peljejo, svoj težki križ vleče in kliče: Kdor hoče moj učenec biti, naj zataji samiga sebe, naj zadene svoj križ in naj hodi za menoj. — Ali ne slišiš njegoviga klicanja? Ali boš še zmiraj za veseljem in za kratkocasi hodil?

Potem, ko si bil že toliko kervi prelil, so ti sovražniki težak križ na globoko ranjene rame naložili, in voljno in poterpežljivo ga vlečeš na Golgato. — O, kaj so vsi moji križi proti tvojimu? Pa vender se jih branim, jih od sebe pahám! Jezus! daj mi moč, de bom s svojim križem serčno za teboj hodil.

Simon Cirenejc je persiljen tebi pomagal tvoj križ nositi; oh, kako srečen bi bil, ko bi ga iz ljubezni do tebe rad in z veseljem nosil! — Tudi meni nebeški Oče križ naloži, kteriga nosim zato, ker se ga ne moren ubraniti. Daj mi to veliko gnado, o moj Zveličar! de bom saj tiste križe voljno nosil, kterim ne morem oditi v ti dolini solz. Upam

de si bom tudi s takimi križi per tebi veliko zasluženja nabral.

Oslabljen na telesu si večkrat padel pod težo svojiga križa, kteriga so ti grehi sveta naložili. Le božja moč ti je pomagala, de si spet vstal, in križ na kraj mertvaških glav pernesel. — Oh! velikokrat tudi jest padem pod težo svojih grehov; ti Gospod vsigamogočni! mi daj moč, de tudi vselej vstanem in nikoli v svojih grehah ne obležim.

O Jezus! ko si v grenko smert šel, so bogaboječe Jeruzalemske žene za teboj šle in nad teboj jokale. Oh omêči in vžgi tudi moje serce, de bom terpljenje v živo čutil, in solze točil; pa vender ne nad teboj, ker si nedolžen radovoljno terpel, ampak nad svojimi grehi, nad

kterimi ti hočeš, de jokam. Daj mi, o Jezus! solzé soterpljenja, hvaležnosti in ljubezni do tebe; daj mi solzé prave pokore; daj mi, kakor Petru, de svoj greh spoznam, grem in milo jokam.

Svet roženkranc terpljenja!

Naj vsak grešiti jenja!

Mehkužen, o kristjan, živiš,

Lej, Jezus nese težki križ!

O roženkranc terpljenja!

10. Kteri je za nas križan bil.

O Jezus! zavoljo mene na križ razpet in perbit, v tvoje svete petere rane se izročim, med tvoje razpete roké, ktere iz ljubezni proti meni raztezaš, se veržem in te prosim: okleni se me, in nikdar me ne pusti od sebe.

Tri ure si visel in neizrečene telesne in dušne bolečine

terpel na križi, na katerim si bil med dvema razbojnikama, kakor naj veči med njima povzdignjen. To tvoje britko terpljenje naj mi moč da, in mojo voljo vname, de bom poželjivost mesa ukrotil, zaničnost zapustil, de bom vse posvetno zaničeval, in le to ljubil, kar mi ti, o Jezus! zapoveš ljubiti.

Ti veš, o Jezus! de nisim z zlatam ali srebram, ali s kako drugo pozemeljsko drago ceno, ampak s tvojo drago kervijo, s kervijo neomadežaniga Jagnjeta odkupljen. Nikar ne perpusti, de bi bila tvoja prelita kri nad menoj zgubljena.

Še na križi si molil za svoje sovražnike, rekoč: Oče! odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo. — O Jezus! kakor grešnik sim bil

jest tudi tvoj sovražnik, tedaj si tudi zame prosil. Zato upam v tvoje neskončno zasluženje, zato upam, de si tudi meni sprosil nebeški raj.

Spomni se, o Jezus mili!

De so zame te umorili;

Prosim, sodnji dan se usmili.

O Jezus! kateri si, potem ko je bilo vse spolnjeno, kar je bilo od tvoje smerti prerokovano, svojo dušo svojimu nebeškemu Očetu izročil; prosim te, daj mi gnado, de bom tudi jest, kadar bom spolnil vse, kar mi je Oče nebeški na tem svetu odmenil, svojo dušo, katero si ti odrešil, v tvoje roke izročil, de k tebi pride, in s teboj vekomaj sklenjena ostane.

Pod tvojim križem, o moj Zveličar! terkam tudi jest na

svoje persi; verujem in spoznam, de si ti Sin Božji, moj Odrešenik, de so te moji grehi na križ perbili in te na križu umorili. — O daj mi gnado, de jih resnično obžalujem, de se jih skerbno varujem, in de zanaprej zvesto po tvojih naukih in zapovedih svoje življenje ravnam.

Solnce je otemnelo, zemlja se je tresla, per tvoji smerti, o Jezus! grôbi so se odpírali, merliči so vstajali in se perkazovali; vsa natóra je spoznala, de Bog-človek terpi in umira. — Stôri, o Vsigamogočni! de se nad tvojo smertjo tudi terdovratni grešniki prestrašijo, pretresejo in predramijo, de se njih okamnjene serca razpočijo in omečé, omečé k resnični pokori, de tvoje terpljenje

in tvoja bitka smert nad njimi ne bo zgubljena.

Svet roženkranc terpljenja!

Naj vsak grešiti jenja!

Za nehvaležne grešnike

Na križi Jezus umerje.

O roženkranc terpljenja!

11. Kteri je od smerti vstal.

O moj Jezus! kteri si premagavec smerti in grôba tretji dan iz svoje moči častitljiv od smerti vstal, daj tudi meni, de iz groba grehov, na katerim težak kamen pregrešne navade in močniga poželjenja leži, s tvojo pomočjo in gnado v novo spokorno življenje vstanem.

Če hočem s teboj, o Zveličar! v novo življenje vstati, mo-

ram po nauku tvojiga aposteljna tudi s teboj greham odumreti. Daj mi tedej, o Gospod! de svoje meso z njegovim poželjenjem vred križam, in pregrešnemu, hudobnimu življenju odmerjem, de ne bom sam sebi in grehu, ampak le tebi, moj Zveličar! živel.

O ljubeznjivi Jezus! obiši in pokličí mojo dušo, ktera kakor tvoj prijatel Lazar že hudo diši v grobu svojih grehov; obudi jo s svojo mogočno besedo, de vstane, in de bo vezí grešnih navad, ktere jo hudo vežejo, rešena.

Ti, moj Zveličar! potem ko si bil od smerti vstal, nisi bil več smerti podveržen, ktero si premagal; daj mi, de tudi jest, ko vstanem iz svojih grehov, več ne umerjem, temuč s tvojo gnado vse

skušnjave pekla, sveta in poželjenja premagam, in se stanovitno pokorim.

Kakor si ti, Jezus! s svetlim in častitljivim telesam vstal, tako upam tudi jest sodnji dan s častitljivim in neumerjočim telesam iz svojiga groba vstati. O le daj mi moč in gnado, de se bom zamogel sodnji dan srečniga in častitljiviga vstajenja k večnemu življenju veseliti.

O preljubeznjiva Mati Jezusova, Marija! skoz tvoje neizrečeno veselje, kteriga si v svojim sercu občutila, kadar se ti je tvoj Sin po svojim vstajenji od smerti prikazal, te prosim, sprôsi mi pred Jezusam gnado pokore, de tudi jest od smerti greha vstanem, in tebe, ki si perbežališe

grešnikov, s svojim vstajenjem razveselim.

O častitljiva Devica Marija, ktera za nas grešnike pred sédežem svojiga Sina neprenehama prosiš, o sprôsi tudi meni stano-
vitno vstajenje v novo spokorno življenje, sprôsi mi, de tistim, ktere sim s svojim poprešnjim grešnjim življenjem pohujšal, očitno pokažem, de sim resnično od smerti greha vstal, in de jim tako k vstajenju pomagam z lepim zgledam, kakor sim jim préd k padcu pomogel s pohujšanjem.

Svet roženkranc častiti!

Daj nam v nebesa priti!

Res, kakor sam je prerokval,

Je Jezus naš od smerti vstal.

O roženkranc častiti!

12. Kteri je v nebesa šel.

Štirideseti dan po svojim vstajenji od smerti si šel, moj Zveličar! pričo svojih aposteljnov v nebesa; tebi, premagavcu pekla in smerti so se vrata nebeškiga raja odperle. Tudi meni si jih odperl, o Jezus! de bom v večno življenje prišel; le daj mi po tvojih zapovedih živeti in po križih in terpljenju za teboj hoditi.

V hiši mojiga Očeta je veliko prebivališ, si rekel, o Zveličar! grem pred vami, vam kraj pripraviti, de bote tudi vi tam, kjer sim jest. — O dobrotljivi Zveličar! pripravi tudi zame nar manjši in nar zadnji kraj v nezrečeno lepi nebeški hiši, de bom tam vesele Gospodovo okušal v večnim življenji. Varuj me, o Jezus! de

tistiga nebeškiga veselja na tem svetu z greham ne zapravim.

Kristus je môgel terpeti, in tako iti v svojo čast, tako sam govoriš, moj Zveličar! — Uči in prepričaj me, o Gospod! te resnice, de bom vender spoznal, de ni druziga pota v nebesa, kakor pot terpljenja in britkosti. Kadar bom v svojim življenji nar veči britkosti in nadloge terpel, takrat me z veselim upanjem tolaži, de se na pravim potu v nebesa znajdem.

Ti si šel v nebesa, moj Zveličar! in tudi mene za seboj vabiš. — Kaj hočem toraj na zemlji še iskati ali želeti? Ta svet je ptuja dežela, v kateri popotvam proti pravimu domu v nebesa. Daj mi, Jezus! de se ne bom na nič posvetniga in pozemeljskiga

navezoval, ampak le to ljubil in želel, le tisto iskal, kar je gôri, kjer si ti, moj Odrešenik! v nebeškem Jeruzalemu.

Desiravno si šel v nebesa, pa vendar svojih nisi zapustil; do konca sveta ostaneš po svoji obljubi pri svoji cerkvi, ktero si postavil zvesto, skerbno mater vsih, kateri v tebe verujejo. Blagor tistimu, kateri tvojo sveto cerkev spoštuje in posluša, zakaj v nji on spoštuje in posluša tebe, svojiga Zveličarja. Daj, Jezus! tudi meni, de zvest in pokoren otrok matere katoliške cerkve ostanem.

O presveta Devica Marija! prôsi tudi za mene, toliko slabostim in skušnjavam podverženo stvar; sprôsi mi, de se mi bo studilo in gnjusilo vse posvetno blago in veselje, ktero bi imel

brez pobožnosti in bogaboječnosti
vživati; sprôsi mi, de bo moje
serce le po nebeških večnih do-
brotah hrepenelo, in si le k Je-
zusu tvojimu Sinu, mojimu Zveli-
čarju želelo.

Svet roženkranc častiti!

Daj nam v nebesa priti!

Aposteljnjam je dal oblast,

In šel k Očetu v svojo čast.

O roženkranc častiti!

13. Kteri je svetiga Duha poslal.

De se je ljubezen in gnada
Božja nad nami v vsi obilnosti
skazala, si poslal, o Jezus, sv.
Duha, posvečevavca in tolažnika,
kteriga si svojim učencam oblju-
bil. — O neskončna ljubezen in
milost Božja, ktera za pogublje-

nja vredno stvar toliko hoče storiti!

Tudi meni si, Jezus! poslal svetiga Duha; v zakramentu svetiga kersta in svete birme me je on s svojo posvečujočo gnado napolnil, in me še vedno napolnjuje posebno takrat, kadar svete sakramente vredno prejemam. — O daj mi, moj Jezus! de gnadi svetiga Duha nikoli nasproti ne delam, de z greham njega ne žalim, in od sebe ne preženem.

Preženi, o Jezus! iz mojiga serca hudobniga duha, duha prevzetnosti, duha lakomnosti, duha nečistosti, duha ljubezni do samiga sebe; daj mi nebeškiga svetiga Duha, de pride v moje serce, de vodi vse moje misli in želje, moje besede in moje dela, de vodi mene celiga k pravi serčni ljubezni do

Boga in do vsiga tega, kar je njemu dopadljivo.

O pridi, sveti Duh! napolni serca tvojih vernih, in zažgi v njih ogenj svoje ljubezni.

Od vekomaj izvoljena Devica, Marija! nevesta sv. Duha, k tebi perbežim, tebe prosim: sprosi mi tolažnika sv. Duha, de bo v mojim sercu kakor v čistim, njemu dopadljivim tempeljnu prebival, de bo to svoje prebivališe vse hudobe in gnjusobe, vsih grehov obvaroval, in ga s svojimi svetimi darmi napolnil, in s svojo božjo gnado posvetil.

Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu, in svetimu Duhu; kakor je bilo od začetka, tako zdaj, in vselej, in vekomaj!

Svet roženkranc častiti!

Daj nam v nebesa priti!

De vérnim moč od zgôrej da,

Jim pošlje svetiga Duha.

O roženkranc častiti!

14. Kteri te je v nebesa vzel.

Jezusovo telo v smerti ni bilo podverženo gnjilobi in trohnobi. Tako, pravijo cerkveni očaki, de je vsigamogočni Sin Božji tudi telo svoje matere Marije trohljivosti obvaroval, in ker je njeno dušo s tolikimi nebeškimi, posebnimi gnadami napolnil, je po njeni smerti tudi njeno telo z dušo vred v nebesa vzel. — Tako te je, o Marija! sam tvoj Sin pred vsimi drugimi Svetniki nar bolj počastil; o daj mi, de bi te tudi jest mogel, posebno s posnemanjem tvo-

jih svetih zgledov po vrednosti počastiti!

Moje telo bo po smerti v černo zemljo zakopano, červam in gnjilobi zročeno; — o de bi pač takrat moja duša vredna bila od Jezusa v nebeško čast vzeta biti! Sprôsi mi per Jezusu to milost, o Marija, moja dobrotljiva Mati! sprôsi mi, de svoje telo tako ljubim in toliko zanj skerbim, de duše ne pozabim in ne pogubim.

O kako vesela, kako sveta je bila tvoja smert, o Marija, prečista Devica! Moja zadnja ura se tudi vedno bliža, in préd ko mislim, bom mogel svét, in kar mi je ljubiga in draziga na svetu, zapustiti. Prôsi zame, o Marija! de se bom, dokler imam čas, za srečno smert pripravljaj, de bom z veselim, upanja polnim sercam

svojo dušo v roke nebeškiga Očeta izročil.

O Jezus! kateri si svojo ljubo Mater k sebi v nebesa vzel; pridi tudi moji duši, kadar se bo od trupla ločila, z družbo svojih Angeljev naproti, in vzemi jo s tvojo drago kervijo oprano in očišeno v večno nebeško veselje.

O Marija, moja priserčna, ljubeznjiva Mati! prôsi zame takrat, kadar se bo moja zadnja ura perbližala; pridi takrat meni na pomoč, obvaruj mojo ubogo dušo pred peklenkim sovražnikom; sprémi jo in perpelji jo k svojimu Sinu, mojimu Zveličarju Jezusu, de se bo per njem na vse večne čase veselila.

Jezus! kateri si svojo ljubo Mater Marijo, de bi jo iz toliko hudiga terpljenja in britkosti rešil,

v nebesa vzel, kjer ni več vojskovanja, ne žalosti, ne jokanja; o pridi, pridi skoraj, in reši tudi mojo dušo iz doline solz, reši jo skoraj iz skušnjav, iz vedniga vojskovanja, ker si nikoli ne more svesta biti, de bi ne bila premagana, de bi ne padla; reši jo in postavi jo v kraj večne zmage in večniga plačila.

Svet roženkranc častiti!

Daj nam v nebesa priti!

V nebo je Jezus mater vzel;

Kor Angeljski je čast ji pel.

O roženkranc častiti!

15. Kteri je tebe v nebesih kronal.

Nebena stvar ni toliko in tako imenitnih gnad od Boga prejela, kakor si jih ti, o Marija, prečista Devica in Mati Božja! Zato si pa tudi v nebeški časti povzdig-

njena čez vse Svetnike Božje, in clo tudi čez vse Angelje nebeške. Za Bogam ti gre toraj nar veči čast; daj, de te bom jest nevredni grešnik mogel po tvoji vrednosti in po vsi svoji moči častiti.

Jezus, tvoj Sin, te je kronal, o Devica in Mati! z nebeško slavo in častjo; te je kronal kraljico vsih nebes, de te časté, in te kakor svojo Gospo in Kraljico spoštujejo vsi Angelji in vsi Svetniki nebeški. O sprôsi mi, Marija! to neizrečeno gnado, de v nebesa k tebi pridem, in te v nebeškim veselji svojo Gospo in Kraljico vekomaj častim, in tvojiga Sina, svojiga Zveličarja večne čase molim, kateri te je k taki visoki časti povzdignil.

Kronana si, o Marija! kraljica vsih Svetnikov, ne le zato,

ker si v časti čez vse Svetnike povikšana, temuč posebno zato, ker si v bogaboječnosti in v vsih čednostih vse druge Svetnike visoko presegla. O sprôsi mi, moja Mati, gnado tvoje čednosti posnemati, de bom tudi v nebesih saj nekoliko tvoje časti deležen.

O Marija, kraljica vsih devic! ktera si v sveti neomadežvani čistosti vse device presegla, sprosi tudi meni gnado, de svojo dušo in svoje telo gnjusobe varujem, v čistosti in nedolžnosti ohranim, de bom vreden v nebesa med družbo svetih devic priti in nebeškemu ženinu novo pesem peti, ktero le neomadežane peti morejo.

O Marija, kraljica marternikov! ktere duše je meč žalosti presunil, de se more rêči, de si posebno pod križem Jezusovim veči

britkosti kakor marterniki preterpéla, ktera si zato tudi v nebesih kakor kraljica marternikov kronana: sprosi tudi meni serčnost v terpljenji, de bom iz ljubezni do Boga rajši terpel, kakor de bi brez terpljenja Božji prijatel ne bil.

O Marija, kronana kraljica nebes in zemlje! tebi izročim svoje serce: kraljūj ti v njem in vodi ga kakor moja skerbna, ljubeznjiva Mati. Blagor mi, če se tebi kakor svoji kraljici, svoji Materi podveržem.

Svet roženkranc častiti!

Daj nam v nebesa priti!

Marijo vsih nebes Gospo

Je kronal s slavo in častjo.

O roženkranc častiti!

MOLITEV

po svetimu roženkrancu.

Zahvalimo se ti, vsegamogočni Bog! za vse dobrote, ktere si nam po veselih, žalostnih in častitih skrivnostih skazal, kateri živiš in kraljuješ, od vekomaj do vekomaj. Amen.

O častitljiva Mati in Devica Marija in besednica naša! sprejmi ta roženkranc, ki smo ga v slavo presvete Trojice in tvojo čast odmolili, daruj ga svojimu ljubimu Sinu Jezusu Kristusu za blagor katoliške cerkve, za razširjanje vere in zatrenje krivih ver, za edinost med keršanskimi kralji, za vse žive in mertve brate in sestre Živiga roženkranca, za zdrave in bolne, za jetnike in žalostne

in zase, ki smo tvoji služabniki in služabnice, prosi za nas, o roženkranska Kraljica, de bomo enkrat vsi skupaj po teh revah s teboj in vsemi izvoljenimi v nebeški domačii srečno živeli in brez konca veseliti zamogli. Amen.

Marija, večna Devica! s svojim milim detetam naj nas blagoslovi. Pred naglo in neprevideno smertjo in pred vsimi nevarnostmi naj nas obvaruje Bog Oče, Sin in sv. Duh. Počešeno bodi sv. sladko ime Jezus in Marija. Amen.

Litanije od Marije Device roženkranske Kraljice.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin, odrešenik svetá,
 Bog, sveti Duh,
 Presvéta Trojica, en sami Bog,
 Sveta Marija,
 Sveta Marija, ti kraljica sv. rožen-
 kranca,
 Sveta Marija, ti prelepa spomla-
 danska cvetlica,
 Sveta Marija, ti Gospoda nosna
 Jesetova korenina,
 Sveta Marija, ti rodovitno drevo
 življenja,
 Sveta Marija, ti strahovitna Gospo-
 dovavka hudih duhov,
 Sveta Marija, ti kraljica nebeških
 moči,
 Sveta Marija, ti zmagovavka ver-
 skih zmotnjav,
 Sveta Marija, ti pomočnica kri-
 stjanov,
 Sveta Marija, ti zverstena vojskina
 truma,

usmili se
 nas!

za nas Boga prosí!

Sveta Marija, ti sladka véz med
 Bogam in človekam,
 Sveta Marija, ti ki si oznanjenje,
 Mati Božja postati, z veseljem
 sprejela,
 Sveta Marija, ti ki si skrivnost Je-
 zusove mladosti veselo v sercu
 premišljevala,
 Sveta Marija, ti ki si bolečine pri
 terpljenju svojiga Sina občutila,
 Sveta Marija, ti ki si kakor ne-
 beška kraljica veličastva svojiga
 Sina deléžna,
 Bodi nam milostljiv! zanesi nam, o
 Gospod!
 Bodi nam milostljiv! usliši nas, o Go-
 spod!
 Vsega greha,
 Vsake zmote v veri in v življenju,
 Vse nečimurnosti in lastne ljubezni,
 Vse nepokoršine do tvojih zapoved,
 Vsega zoperstavljanja do sv. cerkve,
 Vseh verskih in družih vojská,
 Puntov in nepravičnih vstajev,
 Zavoljo visoke časti svoje nebeške
 Matere,

za nas Boga prosi!

reši nas, o Gospod!

Zavoljo njene velike pobožnosti in
goreče molitve,

Zavoljo njene pohlevnosti in materne
poterpežljivosti,

Zavoljo njeniga veselja v tvoji mla-
dosti,

Zavoljo njenih žalost pri tvojim
terpljenju,

Zavoljo njene časti pri tebi v ne-
besih,

Zavoljo njene kraljeve mogočnosti
in veličastva,

Mi ubogi grešniki!

De nam ljubezen do naše sv. vere
ohraniš in pomnožiš,

De nas pred verskimi zmotami in
krivimi svetovavci obvaruješ,

De nam kot zvestim otrokam tvoje
sv. cerkve živeti in umreti do-
deliš,

De sovražnike svoje cerkve ponižaš,

De prijatle in varhe sv. vere bla-
gosloviš,

De nam serčno pobožnost do tvoje
sv. mladosti podeliš,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

De nas zavoljo goréčnosti v pokori svojiga terpljenja deležne storiš, prosimo te, usliši nas!

De nas enkrat kot dediče v svoje veličastvo pokličeš, prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češena si Marija.

Cerkvena molitev

v praznik svetiga roženkranca.

O Bog! kateri si nam s življenjem, s smertjo in z vstajenjem svojiga edinorojeniga Sina zasluženje večniga zveličanja pripravil, dodeli milostljivo, ko leté skriv-

nosti v sv. roženkrancu prečiste Device Marije obhajamo, de to posnémamo, kar pomenijo, in kar obétajo dosežemo po ravno tistim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, Gospodu našim, kateri s teboj in s sv. Duham živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

M o l i m o.

Češena bodi, Božja porodnica, ti večno goreča svetilnica, prebivališče vsegamogočniga Boga, in Mati in Devica ob enim. Zavoljo tebe, o preblaga Kraljica, je sv. Trojica po vesoljnim svetu moljena, zavoljo tebe se veselé nebesa in radujejo angelski kori, peklenški duhovi pa prestrašeni bežé. Po tebi smo spet pri Bogu dovéti, in z njegovo milostjo obdarovani. O preslavna in vedno

zmagovavna kraljica, izprosi nam pri svojim Sinu pomoč, po njegovim nauku živéti, in pridi nam po tem življenju pri smerti na pomoč, o dobrotljiva, o milostljiva, o sladka Devica Marija. Amen.

Molitev k Kraljici mirú.

Bodi počešena, o povikšana kraljica miru in Božja Mati v naj svetejšim sercu Jezusa, svojiga Sina in kralja mirú; stóri de se njegov serd uleže, in de v miru nad nami kraljuje. Spomni se, predobrotljiva Devica Marija! de ni nikol nihče na svetu slišal, de bi bil kdo od tebe zaveržen ali zapušen, ki se je k tebi zatékel. S takim zaupanjem navdan, pridem k tebi. Nikar ne zaverzi, o Mati večne besede! moje prošnje,

ampak poslušaj me dobrotno in
usliši me, o dobrotljiva, o milost-
ljiva, o sladka Devica Marija!

300 dni odpustka vsakikrat in v
mescu enkrat popolnoma odpustek. Pa-
pež Pij IX. 23. kim. 1846.

Roženkranska pesem.

Vsa ponižna si spočéla
Svoj'ga Sina v čistosti;
O de meni bi prejela
Svéti dar ponižnosti!

Svoji Teti pomagati
Mati čez goré hitiš;
Vsim ljubezen skazovati,
Me Devica ti učiš.

Vboga v hlevcu si rodila
Kralja zemlje in nebes;
Ako zame boš prosila,
V duhu ubogi bom zares.

Vsa pokorna si postavi
V tempelj šla dar'vat Sinú!

Daj mi, de v ljubezni pravi
Jest pokoren bom Bogú.

Našla si Sinú, o Mati!
V tempeljnu preljubiga;
Hočem tudi jest iskati,
De ga najdem Jezusa.

Kri potil si Jezus zame,
Za pregrehe in dolgé;
Žalost naj se v meni vname,
In presune mi sercé.

Hudih, ojstrij šib tepenje,
Zame gajžlan si terpel;
O deb' trupla pokorjenje
V skerbi tudi jest imel.

S ternjem kronan hočeš biti,
Kralj nebeški zasram'van;
Samoljubje zamoriti,
Rad čem biti zanič'van.

Moje grehe mi odvzeti,
Nese Jezus križ voljnó;
Križ pokore čem zadeti;
In nositi ga serčnó.

Jezus! s smertjo tam na križu
Si nebesa mi odperl;
Spomni se me v paradizu,
Daj, de grehu bom odmierl.

Jezus! ti si vstal resnično,
 Zmagal greh, pekel in smert;
 Vstal v življenje bom pravično
 S tvojo pomočjo podpert.

Jezus moj je šel v nebesa,
 Kjer na desni Božji s'di;
 Proč z željami vsim telesa,
 Gor naj duša hrepeni.

Družbi učencov zapušeni
 Dal si svetiga Duha;
 Njega pošlji tudi meni,
 De serce mi čisto da.

Jezus! z dušo in telesam
 K sebi si Marijo vzal;
 Vodi, pelji me k nebesam,
 De bom z njo ti slavo pél.

Jezus je Marijo kronal
 Z večno slavo in častjo;
 De bo mene tud polonal,
 Ona mi sprosila bo! —

Drugi del.

Pobožne opravila.

Zjutranje opravilo k Jezusu in Marii.

Nauk.

Velikrat je boljši kratko premissljevanje kot dolge molitve, pa ne z zadosti zbranim duham. Premišljuj tedaj, vsaj ob nedeljah in praznikih, če že ob delavnikih ne utegneš, nekaj časa pred molitvijo kako skrivnost svete vere. Snutka za premissljevanje obilno najdeš ali v Božjih lastnostih, ali v Jezusovim

življenji in smerti, v življenji svetnikov in svetnic i. t. d. Le poglej v Jezusovo Serce, katero gorí od ljubezni, in hitro se boš vnel.

K premišljevanju pa je treh reči potreba, prvič priprave, de se človek zbêre, svoje nagnjenja vpokojí, Boga pomóci prósi, resnico, katero si je zvolil, v spomin vzame, in pomisli, kaj ona v sebi zapopade. — Drugič je treba premišljave, de se resnica živo preudari zlasti od tistih strani, ki človeku bolj v serce segajo, in bogoljubne občutljeje budé, postavim: Ljubezen do Boga in bližnjiga, ponižnost, hvaležnost, zaupanje i. t. d. Ko takó premišljuješ, si podoben čebeli, ki po rožicah medu nabira. — Tretjič je treba še sklenitve premišljevanja, ki zapopade v sebi dve reči: dobre sklepe za življenje, in pa perserčno prošnjo, de bi Bog pomagal tudi v djanji spolnovati, ker nam je dobro voljo dal. — Mladina rada šopek ali pušeljc lepih cvetlic sabo nósi. Taki šopek si tudi ti spleti, pa iz svojih dobrih sklepov, ki so nar lepši cvetlice.

Nosi ga čez dan per sebi, in ne bodi te sram, ga drugim skazovati, kjerkoli je lepa perložnost, kaj dobriga storiti in druge k dobriemu spodbuditi, zlasti k češenju Jezusa in Marije.

M o l i t e v.

V imenu Boga † Očeta, ki me je vstvaril; v imenu Boga † Sina, ki me je odrešil; v imenu Boga svetiga † Duha, ki me je posvetil.

Bodi češen in hvaljen trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh, za sladki pokoj te noči; bodi češen in hvaljen, de si me z očetovsko skerbljivostjo vsih nevarnost na duši in na telesu obvaroval; bodi češen in hvaljen, de me nisi to noč neprevidama poklical pred svojo sodbo! Odpusti in prizanesi mi, dobrotljivi nebeški

Oče! kar sim te vedama ali nevedama razžalil.

Iz ljubezni do tebe, moj Jezus! terdno sklenem, si iz vse moči prizadevati, de te današnji dan ne z mislimi, ne z željami, ne s hudimi nameni, ne s pregrešnimi ali nepotrebnimi besedami, ne s hudobnimi deli, ne z lastnimi, ne s ptujimi grehi ne razžalim. Zavoljo tega darujem tebi vse svoje misli in beséde, dela in opravila, stopinje in pota, djanje in nehanje, skerbi in britkosti, trude in težave, veselje in terpljenje. Tebi naj bo vse k časti in pa našim dušam v zveličanje, zlasti pa terdovratnim grešnikam v spreobrnjenje, in nedolžnim v ohranjenje njih angeljske lepote. Ponovim tudi iz globočine serca vse, kar sim per

svetim kerstu obljubil. Odpovem se hudiču, vsim njegovim delam in vsimu njegovimu napuhu. Verujem v tebe praviga, živiga Boga in vse, kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Po tvoji milosti upam večniga zveličanja deležen biti. Tebe ljubim iz vsega serca, in iz cele duše.

Iz živiga studenca, tvojiga presvetiga Serca, o moj Jezus! naj mi vselej obilna pomoč teče, de vse to spolnim, se vsiga greha varujem, in po svoji moči dobro delam; de skušnjave premagam, in se vselej ravnam po tvoji najvikši in najsvetejši volji.

O moja preljuba Mati, sveta Devica Marija! glej, jez tvoj otrok perbežim pod tvoje varstvo zoper vse nevarnosti in

skušnjave današnjiga dneva! Darujem ti svoje oči, ušesa, jezik, roke in serce, de jih vsiga greha obvaruješ. Pridi mi na pomoč, de nikoli tvojiga Sina, svojiga Boga ne razžalim. Kadar bodo skušnjave čez me priderle, hočem k tebi zdihovati in klicati: „Pre-sveta Devica, v skušnjavi se najdem, pomagaj mi!“ Ves sim Jezusov in Mariin; Jezusu in Marii sim se za večne čase v dar dal!

Po svojim svetim devištvu in neomadežanim spočetji očisti, o prečista Devica! moje serce, moje telo in mojo dušo v imenu Boga Očeta in Sina in svetiga Duha. Amen.

Keršanske ure.

Ob eni. En Bog je in en Gospod, ena vera in en kerst: Samiga Boga moli, samo enimu Gospodu služi in nanj zaupaj; samo le ena vera je prava, le v katoliški se zveličati zamoreš.

Ob dvéh. Dve zapovedi so, v katerih je zapopadena vsa postava in preroki. Ljubi Boga iz vsega serca čez vse, in bližnjiga kakor samiga sebe.

Ob tréh. Tri osebe Božje so, Bog Oče, Sin in sv. Duh, pa ti trije so eno. Tri Božje čednosti so, katerih se vedno vadi: Vera, upanje in ljubezen.

Ob štirih. Spominjaj se ven in ven štirih poslednih reči.

Ob petih. Pet Kristusovih ran vedno časti; pet počutkov telesa v Božjo čast obračaj.

Ob šestih. V šestih dnevih je Bog svet vstvaril: zahvali se Bogu za svoje in za vsega sveta vstvarjenje.

Šest dni delaj pridno za telo, in duše zraven ne pozabi.

Ob sedmih. Sedem sv. zakramentov je Kristus postavil; posluži se jih pogosto v svoje dušno zveličanje. Počasti večkrat sedem žalost Marije.

Ob osmih. Vzemi si k sercu osem zveličanskih Jezusovih naukov na gori.

Ob devetih. Vari se, de se kriviga ne storiš kteriga zmed devet ptujih grehov.

Ob desetih. Spolnuj goréče deset Božjih zapoved, ako hočeš v nebesa priti. Zmislj se na deset evangeljskih devic, pet modrih in pet trapaštih, ki so ženina zamudile.

Ob enajstih. Bodi priden delavec v nogradu Gospodovim; delaj neutrudeno v njem, z molitvijo, dobrimi deli in lepimi čednostmi.

Ob dvanajstih. Premišljuj in posnémaj neprenehama dvanajst Božjih lastnost, živi neprestrašeno po dvanajst členih apostoljske vere. Glej dan ima dvanajst ur, ne zamudi v nobeni kaj za svojiga ljubiga Jezusa

in za svojo neumerljivo dušo dobriga storiti. Čas mine, več nazaj ne pride, ker njegova zguba je na večno nenadomestljiva.

Vsaki dan se spomni, de bodeš kar je moč, teh 24 reči spolnoval:

1. Bogá poveličuj. — 2. Za Jezusam hodi. — 3. Svojo dušo reši. — 4. Svoje telo vganjaj. — 5. Svoj križ nosi. — 6. Svoje dela Bogu daruj. — 7. Strasti zatiraj. — 8. Za grehe se pokori. — 9. Grešnih priložnost se ogibaj. — 10. V čednostih se vadi. — 11. Bližnjimu lep zgled dajaj. — 12. Škodo poverni. — 13. Razžaljenja odpusti. — 14. Sovražnike ljubi. — 15. Revežem po svoji moči pomagaj. — 16. Čas dobro obračaj. — 17. Za žive in mertve moli. — 18. Marijo na pomoč kliči. — 19. Angela varha spoštuj. — 20. Vsem svetnikom se priporočuj. — 21. Umirajoče tolaži. — 22. Spovedi ne odkladaj, in za sv. obhajilo se vredno pripravi, kadar ti je dovoljeno. — 23. Pomni, de boš enkrat umerl in — 24. Pred sodnika stopil.

Zvečerno opravilo.

Preden počivat greš, pomisli, kako si čez dan spolnoval svoje dobre sklepe, ki si jih bil zjutrej storil. Ali si bil sramožljiv sam seboj in z drugimi? Si bil kroták, poterpežljiv, pokoren? Se nisi z jezikam pregrešil zoper svojiga bližnjiga? Si povzdignil kterikrat čez dan svoje serce k Bogu, svojimu stvarniku? k Jezusu, svojimu Zveličarju? in tako dalej.

Molitev.

O Jezus, luč svetá! posvéti v moje serce s svojo večno svitlostjo; razsvétli ponočne temé, ktere v njem prebivajo, z lučjo svete vere, de te bomo z Očetam in svetim Duham v tvoji svitlosti gledali, in s svetim straham molili.

Zahvaljen bodi, o Bog! moj predobrotljivi stvarnik! za ta dan, in za vse dni mojiga življenja,

ki si mi jih dal srečno preživeti. Zahvaljen bodi za vse dobrote in milosti, ki si mi jih vsak trenutek čez dan skazoval! Ohranil si me; varoval si me s svojo mogočno rokó, in tvoja sveta previdnost mi je preskerbela vse potrebno za dušo in teló. Zahvaljen bodi tudi za vse milosti, ki si jih današnji dan skazal mojim dušnim in telesnim dobrotnikom; ki si jih skazal svojim izvoljenim in vsim ljudem! Obudi v naših sercih táko hvaležnost, kakoršna se spodobi človeškim otrokam imeti do tebe, neskončno dobrotljiviga Očeta, čigar usmiljenje nima mére, in čigar radodarna roka nikogar ne odločuje.

Pôšlji v moje serce en žarek svoje dobrotne luči, de razsvetljen spoznam, v čem sim te žalil

današnji dan; letá naj ogreje in omečí moje sercé, de živo občutim, kolika nehvaležnost je, tvojim svetim namenam nasproti delati, in tvojim zapovedim nepokoren biti. (Pomisli zdaj nekoliko, kako si dan preživel, in v čim si se kaj pregrešil?) — Odpusti mi, o dobrotljiv stvarnik, zavoljo svoje neskončne milosti, vse grehe, s kterimi sim tebe, vsigamogočniga, zopet ta dan razžalil! Spoznam, de je moje serce bilo prenezvesto, in se je tvojim svetim navdajanjem večkrat vstavljalo; slaba je bila moja gorečnost, in mlačnost v tvoji sveti službi me je premagovala. Z mislimi, z besedami, z djanjem sim te žalil. Če boš po naših grehah z nami delal, o Bog, kdo bo pred teboj obstal!

Za to v žalosti spoznam svoje

grehe, in te prosim, ne odreci mi svojiga usmiljenja! V globočino mojiga serca ti vidiš, daj, de se v njem tako terden sklep poboljšanja obudí, de te res ne bom več žalil! V zadostenje za svoje grehe ti darujem, o nebeški Oče! ljubezen, zvestôbo, pokoršino, ponižnost, pohlevnost in vse čednosti Jezusa, tvojiga edinorojeniga Sina, častitljive Marije Device in vsih Svetnikov, kateri te v tvojim večnim kraljestvu hvalijo.

Tebi, o moj Bog! darujem ta ponočni pôkoj, in ga sklenem s tistim nočnim počitkam, ki ga je moj visokočešeni Zveličar ob svojim času na zemlji vžival, njegovo presveto Serce pa je neprenéhama čulo in k tebi puhtélo. Časté in hvalijo naj te tačas vsi prebivavci nebeškiga Jeruzalema, in z njimi

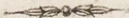
v enoglasju vsak trenutek, kolikokrat moje sercé udari. Tvoj sim, o Gospod! kadar čujem, tvoj, kadar spim, tvoj v življenju, in v smerti! Varovaj me, o Bog! pod svojimi perutimi, in brani, de me zalázovanje sovražnika ne poško-
duje! Tvoj sveti angelj mi stoj na strani, in tvoj nebeški blagoslov naj vedno bo nad mano. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O dobrotljiva Devica Marija! hvaljena bodi in češena za vse usmiljenje in ljubezen, s katero si mi tolikanj dobrot sprosilá od svojiga Božjiga Sina, našiga Zveličarja! Daj, de tudi nocoj moja duša v tebi počiva, ker si moje pribežališe v nadlogah, moja tolažba v težavah, moja pomoč v sili in v potrebah. Čuj, o preljubeznjiva Mati! nad mojo

dušo in telesam, de peklenški duhovi s svojim zalázovanjem nič ne opravijo zoper mene. Bodi mi milostljiva, o Devica! ki zdihujem k tebi iz solzne doline toliciga terpljenja. O ko bi môgel, kakor ti, tudi jest, iz ljubezni umreti in vekomej večno ljubezen uživati! O Marija! bodi vselej moja Mati; sprejmi k sebi moje celo serce, in nikar me ne zapusti; reši me, de te bom v tvojim veličastvu v nebesih gledal in častil vekomej.

Marija, blagoslovi me s svojim Sinam! Marija, ozri se name, varvaj me; ker serčno ljubim te!

Jezus, Marija in Jožef! v vaše roke zročim svojo dušo.
Amen.

Molitve pri sv. maši.

Kako naj pri sv. maši roženkranc molimo.

Nekteri s tako naglostjo roženkranc molijo, de med eno mašo več delov zmolijo, in menijo de v tej obilnosti pobožnost obstoji. Jezus je rekel: „Kader molite, ne delajte veliko besedi, kakor neverniki.“ Mat. 6. Nikar se ne motite, Bog ne gleda na besede in dolge molitve, temuč na pobožnost sercá. Moli toraj kristjan med sv. mašo prav pobožno, če tudi en sam del roženkranca.

Še pred sv. mašo stori dober namen, postavi se v božjo pričujočnost,

obudi želje prav pri sv. maši biti, de bi Boga hvalil in molil, častil in ljubil; spomni se Jezusovih besedi pri zadnji večerji ki je rekel: „To delajte v moj spomin.“ Luk. 23. Potem si odberi eniga zmed treh delov. Ako hočeš Jezusovo mladost premišljevati, moli veseli del, ako ga hočeš v terpljenju častiti, moli žalostni del, in ako ga hočeš v njegovi častitljivosti, moli častiti del sv. roženkranca. Obudi še popred žalost nad svojimi grehi, in potem začni apostoljsko vero in drugo počasi s premiselkam moliti, pa ne v eno sapo, ampak prenehaj, de spet svojiga duha zbereš, in raztrese-
 nost odženeš in pa posebno še zato, de se z mašnikam pri štirih imenitniših delih svete maše zediniš. Primerno bo po vsakim Čast bodi Bogu nekoliko postati, de se spomniš na tisto milost in dobroto, ki ti jo je Jezus v ravno odmoljeni skrivnosti svojiga življenja podelil, in se mu z gorečim sercam zahvali. Pomisli vsaj ob kratkim, kakšen zgled, kakšen nauk ti je on v tej

prikladani verstici dal, in skleni po taistim ravnati se zanaprej.

Obstoj pa še bolj gotovo pri sv. Evangelju. Zavesêli se te dobrote, de si k sveti veri poklican, vzemi si k sercu sv. resnice, in živi po njih na tanko. Reci mu, de se nočeš nikoli vere sramovati ne sam ne v drušnjah, in de hočeš, ako bi treba bilo, za vero umreti. Zatem moli naprej sv. roženkranc.

Kadar pa mašnik kruh in vino daruje, počakaj in misli si: kakor se je Jezus vsega za naše grehe in zveličanje Bogu daroval, tako se moram tudi jest vsega Jezusu v last dati. Daruj mu svojo dušo z vsimi močmi; svoje serce z vsem hrepenjenjem; telo z vsemi občutki; svoj poklic ali službo z vsemi opravili; svoje križe in težave, in vse to z Jezusovim daram skleni. Priporoči mu svoje starše, brate, sestre, otroke, prijatle in vso rodovino, pa tudi svoje sovražnike in potem se prične naprej sv. roženkranc.

Pri povzdigovanji počakaj z rožen-

krancam. Poglej z očmi žive vere Jezusa na altarju pričujočiga, misli si, de si pod križem na gori Kalvarii, de on na križu razpét visi. Spoznaj ga za svojiga Odrešenika od zasluženiga pekla, poljublaj v duhu njegove rane, objemi, posebno če si velik grešnik ali gréšnica, njegov križ kakor Magdalena, žéli z njegovo kervijo očišen biti. Pri-sezi mu večno zvestobo, skleni se z angelji in svetniki, in tako ves ginjen moli Jezusa na altarju pričujočiga. Zatem moli naprej sv. roženkranc.

Kakor se pa z zvončkam znamnje k sv. obhajilu da, ponehaj s to molitvijo. Pri mašnikovim obhajilu povabi tudi ti Jezusa v svoje serce; obudi pri-serčne želje ga v resnici prejeti; potožni mu svoje reve in nadloge, in poterdi storjene sklepe svetiga življenja. Po vsem tem dokončaj svoj roženkranc do zadnjiga blagoslova, kteriga z vso pobožnostjo in zaupanjem na božjo pomoč prejmi. Na tako vižo sv. roženkranc moliti, je ravno tako dobro, kakor de bi iz mašnih bukvic bral, vsak-

kteri ga lahko tako moli, bodi učen ali neučen.

Preden se sveta maša začne.

Preljubeznjivi Odrešenik, Jezus Kristus! tvoja neskončna ljubezen me vabi piti iz studenca žive vode, iz kteriga tekó vsakoršne obilne gnade vernim otrokam tvoje svete cerkve, ker na altarji zopet tisto presveto daritev ponoviš, ktero si nekđaj na Kalvarii kervavo opravil. Dodeli mi, ponižno prosim, moj Gospod in moj Bog! de to sveto mašo pobožno, spodobno, s serčno žalostjo zavoljo storjenih grehov in s terdnim zaupanjem v tvoje neskončno zasluženje slišim. Užgi v meni ogenj svete ljubezni, postavi mi pred oči svoje britko terpljenje in svojo grenko smert,

ki se zopet na altarji po nekervavo obhaja. **S** teboj se sklenem, položi k sebi na altar moje revno serce, in daruj ga s svojim presvetim **Sercam** in s prečistim **Sercam** svoje častite **Mater**e nebeškemu **Očetu** v njegovo poveličanje, v zahvalo, v odpušenje mojih grehov in v zadobljenje tistih milost, katerih posebno potrebujem. **Usmili** se pa tudi, predobrotljivi **Bog!** mojih staršev, bratov in sester, mojih rodovincov, mojih dobrotnikov, prijatlov in neprijatlov, svete katoliške cerkve, papeža, škofa, mašnikov, cesarja, vsih revnih grešnikov in vernih duš v vicah. **Dodeli**, de se jest in vsi gnad te presvete daritve vdeléžimo.

O Marija, prečista **Devica**, **Mati** milosti in pribežališe greš-

nikov! sprosi s svojo mogočno prošnjo pri svojim Božjim Sinu, de se grešnikom in krivovercam oči odprejo, de zagledajo brezno pogubljenja, ktero jih ima požreti, de se tako prestrašeni vernejo na pot resnice, pravice in življenja. Amen.

Začetek sv. maše.

S ponižnim duham in z skesanim srcem klečim pred tvojim svetim altarjem, vsigamogočni večni Bog! in spoznam iz globočine serca, de nisim vreden, se znajti v tem svetišču pred tvojim presvetim obličjem; ker moji grehi so brez števila in moja hudobija maševanje kliče z nebes.

Tebe, vso svetost in neskončno dobroto, sim razžalil, samopašno sim prelomil tvoje zapo-

vedi, prederznil sim se grešiti pred tvojimi vsigavidijočimi očmi! Velika je moja hudobija, pa še večji je tvoje usmiljenje, predobrotljivi Oče! Nikdar ne zaveržeš resnično skesaniga in potertiga serca. Pohlevno te torej prosim, de mi po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina in po prošnji prečiste Device Marije in vsih Svetnikov milostljivo prizanesesh, in mi vse moje grehe odpustiš. Z vso močjo si hočem perzadevati, te v prihodnje nikdar, tudi z nar manjšim pregreškam radovoljno ne razžaliti. Zato te ponižno prosim, moj Bog! de mi po daritvi, ktero zdaj tvoj Božji Sin opravlja, potrebno pomoč pošlješ, de bom tudi zamogel spolniti, kar sim obljubil. Marija,

Mati Božja! sprosi mi to milost.
Amen.

Per pristopu.

„Pridite k meni vsi, ki terpite in ste s težavami obloženi, in vas bom poživel“, si ti, o Jezus, večna resnica! rekel. Glej, jez ubogi grešnik pred teboj klečim in prosim milosti in usmiljenja, tolažbe in pomoči. Kako bi mogel iti skozi ozke vrata v nebesa s toliko težo grehov, če mi je ti ne odvzameš, o Gospod! in kako bom šel po tesni poti, ako mene slabiga ti ne uterdiš! Zato postavim vse svoje zaupanje v tvoje britko terpljenje, v tvojo grenko smert in neskončno zasluženje, o Zveličar! in po tebi upam priti v nebeško kraljestvo, kjer bom tebe in Očeta, in svetiga Duha veko-

mej z Marijo, svojo Materjo, in z vsimi zveličanimi duhovi gledal, hvalil in častil.

Sveta Marija, visoko češena Mati Božja! kolikšno terpljenje ti je modri Bog perpravil, ko si bila Mati njegoviga preljubeznjiviga Sinu postala! Angelj te je imenoval polno gnade, in vender je bilo tvoje življenje polno revšine, nadlog in terpljenja. Kako britke so bile záte Simeonove besede: „Meč bo tvojo dušo prebodel!“ O terpijoča Mati! to grenko prerokovanje se je nad teboj v resnici spolnilo. Zato si pa zdej povzdignjena nad vse marternike, ker si bila v vsih britkosti v dno vdana v Božjo voljo. Prosi, preljubeznjiva Mati! de bom tudi jest v križih in težavah stano vitno v Boga zaupal, se njegovi

presveti volji popolnoma podvergel, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per zbranih molitvah.

V dubu združen z mašnikom, z vsémi pričujočimi, z vsimi Svetniki v nebesih in z vsimi pravimi kristjani na zemlji kličem k tebi, nebéški Oče! ozri se milostljivo s sédeža svojiga veličastva na zvoljeno ljudstvo, ktero je tvoj Sin s svojo predrago kervijo odrešil. Razsvetli naš um, de spoznamo tvojo presveto voljo; užgi naše serca, de želimo in išemo, kar ti hočeš; poterdi našo voljo, de vedno tvoje zapovedi spolnujemo. Usmili se toliko revnih duš, ki še zmirej po krivih potih hodijo, de tebe spoznajo, in kteriga si poslal, Jezusa Kristusa,

de tebe in njega ljubijo in v ti ljubezni večno zveličanje dosežejo. Ponižno ti darujem, večni Bog! vse terpljenje, ki ga je terpela presveta Mati, ko je z Božjim Detetam pred grozovitim Herodam bežala, in te pohlevno prosim, de me vsih težav obvaruješ, ako je tvoja sveta volja, in moji duši v zveličanje, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pri berilu.

Zapovedal si, preljubeznjivi Zveličar! svojim aposteljnám in učencám, vsim ljudém pokoro in spreobernjenje oznanovati, in njih nauk se glasi še vedno po sveti katoliški cerkvi; dodeli nam milostivo, de se njih zveličavni nauk prijéma naših serc in dobri sad

obroduje za zdaj in vekomej. To nam sprosi ti, Božja Mati! ki si vse besede od Jezusa v sercu ohranila in premišljevala, od ravno tistiga Jezusa Kristusa, svojiga usmiljeniga Sina. Amen.

Per evangeliu.

Sveti evangeli, ki si ga ti oznanoval, in v katoliški cerkvi ohranil, o Božji učenik! je prižgal v naših sercih luč praviga spoznanja, in pregnal tamo zmóte in nevere. Iz vsega serca se ti zahvalimo za to preveliko milost. Daj, o Jezus! de vedno po tvojim svetim zgledu živim; vari nas s svojo mogočno gnado, de ne zgrešimo poti resnice, in de ne zabredêmo v zmote; svéti nam in vsim ljudem z lučjo svoje svete

vere, de po zvestim spolnovanji
tvojih zapoved pridemo tje gori
v nebésa, kjer si ti, o Jezus!
kjer ne bomo več ne verovali, ne
upali, ampak le ljubili, in veko-
mej tebe v obličje gledali, hvalili
in častili. Amen.

Spomnim se velike britkosti
tvojiga materniga Serca, presveta
Marija! s katero si svojiga Sinu
tri dni iskala, dokler ga nisi v
Božji hiši v Jeruzalemu najdla.
Zavoljo terpljenja mi sprosi gnado,
de, če sim bil nesrečen Jezusa s
greham zgubiti, ga išem s ske-
sanim in potertim sercam, in ga
zopet najdem v svoje zveličanje,
po ravno tem Jezusu Kristusu,
Gospodu našim. Amen.

Per darovanji.

Sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! glej perjazno na dar, ki ga po mašnikovih rokah položimo na tvoj sveti altar. Blagoslovi kruh in vino, kteriga ti daruje mašnik kakor nekdej Melkizedek, de bodo leti darovi spremenjeni v presveto Telo in v presveto Kri tvojiga Božjiga Sina, in de bomo vseh grehov očišeni in rešeni vsega hudiga. Spomni se tudi, nebeški Oče! ljubezni, ktero je imel Jezus Kristus do nas grešnikov, in jo ima še zmirej. Iz ljubezni do nas je na oljski gori smertne britkosti terpel; iz ljubezni do nas se je pustil vjeti, zvezati in pred krivične sodnike peljati; iz ljubezni do nas se je pustil bičati, s ternejm venčati, in na

križ perbiti; iz ljubezni do nas grešnikov je med neizrečenim terpljenjem svojo dušo izdihnil. O moj Odrešenik! spoznam velikost tvoje ljubezni, pa tudi težo svojih grehov. Serčno obžalujem, de sim v grehu živel, in te ponižno prosim, sprejmi milostljivo to sveto daritev v odpušenje mojih grehov.

O Marija, žalostna Mati! v britkosti svojiga serca spoznam tvojo neizrečeno žalost, ko si svojiga preljubeznjiviga Sina s težkim križem obloženiga srečala. Kako globoko je ta pogled tvoje materno Serce presunil! Kako si zdihovala k nebeškemu Očetu in britke solze točila! O žalostna Mati! ponižno molim Božje naredbe; zakaj obdaril te je večni Bog s svojo močjo. Visoko bodi hvaljen Gospod Bog vekomaj. Čast bodi

Bogu Očetu in Sinu in svetimu Duhu. Kakor je bilo v začetku in zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Per predglasji.

S ponižnim sercam te častim in molim, večni **Bog!** ker se zdej véliki čudež tvoje nezmérne dobrote in ljubezni začne, prečastljiva skrivnost, pred katero se nebesa in zemlja v prah ponižajo. Res je spodobno in dolžnost, prav in dobro, de Tebi vselej in povsod nebesa in zemlja hvalo dajejo, sveti **Gospod**, vsigamogočni **Oče**, večni **Bog!** po **Kristusu**, **Gospodu našim**, po katerim tvoje veličastvo hvalijo **Angelji**, ga molijo **Gospostva**, pred njim trepečejo **Oblasti**, ga **nebeške Moči**

in zveličani Serafi z združenim petjem povzdigujejo. Zato hočemo tudi mi tukej zbrani tebi, večni Bog, hvalo zapeti in te slaviti v spominu žalostne Matere, v ktere terpeče Serce je tolikanj globoko šinil meč bolečin, ko je vidila svojiga preljubeznjiviga Sina na križi visečiga in ga je slišala z umirajočim glasam klicati, „Dopolnjeno je.“ O moj Bog! ta prečudna daritev se zdaj tukej ponavlja, zato z nar ponižnišim češenjem to skrivnost molim, in z veseljem svoj glas z angeljskim petjem sklenem rekoč: Svet, svet, svet je Bog Gospod vojsknih trum! Hvaljen bodi Jezus, Sin Božji, kateri pride v imenu Gospodovim, češen bodi na višavah!

Pred povzdigovanjem.

O moj Jezus! zopet se na altarji v podobi kruha in vina daruješ svojimu nebeškemu Očetu v moje in vsiga sveta zveličanje. Pohlevno te prosim, tudi moje revno serce s svojo presveto daritvijo sklêni, in pernesi ga pred obličje svojiga nebeškiga Očeta, kateri bo zanesljivo moje prošnje po tebi milostljivo uslišal, ki z njim in svetim Duham živiš in kraljuješ Bog vekomej. Amen.

Sveta Marija, Mati Božja! pernesi svojimu Božjimu Sinu na visoki altar vse moje potrebe, prošnje in želje, in vse potrebe tistih, za ktere sim posebno dolžan moliti, in sprôsi nam gnado, de se vdeležimo zasluženja presvete daritve tvojiga Božjiga Sina,

in de tako zadobimo odpušenje vsih grehov, ki jih resnično sovražimo in serčno obžalujemo. Amen.

Pri povzdigovanji presv. rešnjiga Telesa.

O Jezus, Sin Božji! molim te v podobi kruha s poniznostjo in češenjem. O Jezus! bodi mi milostiv; o Jezus! usmili se me; o Jezus! odpusti mi moje grehe in vdeléži me zasluženja svojiga terpljenja in svoje smerti.

Per povzdigovanji presvete rešnje Kervi.

O presveta Rešnja Kri mojiga Odrešenika Jezusa Kristusa! očisti me mojih grehov; o predraga Kri! zbriši moje hudobije; o

milosti polna Kri! zadobi mi milost in usmiljenje. O Jezus! v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim iz vsega serca.

Po povzdigovanji.

O Gospod, naš Bog! prečudna, neskončna je tvoja milost. Naj čistejši Božje Jagnje, Jezus Kristus, je zdaj na altarji, on, pravi Bog in pravi človek, naš Odrešnik in Zveličar. O čudež, o nezapopadljivi čudež Božje vsigamogočnosti in ljubezni! Angeljske trume obdajajo sedež tvoje milosti, in molijo z nar ponižnišim češenjem Kralja nebes in zemlje v podobi kruha in vina. O moj Jezus! s to množico zveličanih duhov sklenem tudi jest svoje češenje, in v duhu ponižno molim

njega, svojiga Gospoda in Boga. Serčno te zahvalim za to presveto daritev, ki jo po svojim mašniku opravljaš, in te prosim, usmiljeni Jezus! ozri se po svoji neskončni ljubezni milostljivo name uboziga grešnika. Spoznam, de sim revna stvar in pred teboj silno zadolžen, in nisim vreden, de me s svojimi milostljivimi očmi pogledaš. Ali kam se mi je obrniti, če se me Ti ne usmiliš? Z zaupanjem se torej k tebi zatečem in te ponižno prosim, razsvetli mojo slepoto, ozdravi mojo slabost, in očisti moje omadežano serce. Amen.

Sveta Marija, žalostna in zapušena Mati! kako ojster meč bolečin je tvoje Serce presunil, ko si pod križem stala in svojiga preljubiga Sina med neizrečenim terpljenjem vidila umirati; vunder

se nisi dala premakniti v svoji stanovitnosti, ampak terdno si zapala v nezapopadljivo previdnost Božjo. Glej! tvoj ljubeznjivi Sin je zdej tukej pričujoč in se v novič daruje svojimu nebeškemu Očetu. Zavoljo tvojiga britkiga terpljenja pod križem te prosim, sprosi mi gnado, de bodo naše serca čiste in bele kakor sneg, de presveta rešnja Kri Jezusova za naše duše ne bo zgubljena, de bomo z vso serčnostjo in stanovitnostjo hodili po tesni poti, ktera pelje v večno življenje. Amen.

Per spominu za mertve.

Spomni se, neskončno usmiljeni Bog! svojih služabnikov in služabnic, ki so šli pred nami z znamnjem vere, in spé v miru.

(Imenuj v mislih tiste, za ktere si posebno dolžan, in za ktere si se namenil moliti.)
 Tem in vsim, kateri v Kristusu počivajo, daj, prosim te, večni mir in pokoj, in večna luč naj jim svéti. O Marija, preljuba Mati! prosi zanje, de bodo kmalo kmalo gledali in vživali Boga, po katerim neprenehama zdihujejo in kopernijo.

Pri Očenašu.

Oče naš! v nebesih se daš svojim zvoljenim gledati in vživati, in kakor Angelji in Svetniki tvoje ime časté in povikšujejo, in tvojo nar svetejši voljo spolnujejo, tako hočemo tudi mi na zemlji tvoje ime posvečevati, in spolnovati tvojo presveto voljo, dokler ne pridemo v nebeško kraljestvo, ki si ga nam perpra-

vil. Daj nam vsakdanji kruh za telo; daj nam svojo gnado in pomoč, de vse storimo, kar in kakor hočeš. Odpusti nam naše grehe; tudi mi radovoljno odpustimo vsim, ki so nas razžalili. Ne dopusti, de bi nas skušnjave premagale; in reši, očisti in obvari našo dušo vsiga greha. Amen.

Pred mašnikovim obhajilam.

Prijatelj človeških otrók, o dobrotljivi Jezus! ki si po smerti na križi dal svojo sveto stran prebosti; presuni tudi moje terdo serce, de se v tvoji ljubezni uname. In ki si rekel: Pridite, jejte od mojiga kruha, in pite od vina, ki sim ga perpravil, očisti moje oserčje, de se saj v duhu s teboj sklenem.

Po tebi, ki si pravi živi Bog v podobah kruha in vina, moje serce hrepení, in se želi s Teboj skleniti, desiravno zavoljo svojih brezštevlnih grehov tega nisim vreden. Za to pridi zdaj k meni z obilnostjo svoje gnade in ljubezni, in pripravi moje serce, de te bo skorej smelo v djanji prejeti. To nam sprosi Marija, ti prečista Devica! ki želiš, de se s tvojim Sinam sklenemo; naj on ozdravi naše bolne duše, in spreoberne naše serca, de bodo tebe z njim vred ljubile vekomej. Amen.

Per mašnikovim obhajilu.

Bog Sin, neomadežano Božje Jagnje! ki te mašnik zdaj zavživa, prosim te ponižno, naj bom tudi jest deležen tega an-

geljskiga kruha. Žal mi je, de sim tolikrat žalil tebe. — samo čistost, ljubezen in svetost; za to nisim vreden prejeti tvojiga presvetiga Telesa: vendar, ker te iz serca želim ljubiti, pridi v moje serce saj z svojo gnado, prenaredi ga, de bo za naprej tebe ljubilo, in sovražilo greh. — O prežalostna Mati! grenke bolečine je tvoje ljubeznjivo serce terpelo, kadar ti je bilo križano telo tvojiga Sina v naročje položeno. Kakó britek je pogled vsih obilnih ran! V kolicih težavah si se topila, ko si mertviga spremljala k grobu! Zavoljo tega britkiga terpljenja te prosim, prinesi moje želje in prošnje na visoki altar pred svojiga Sina, kteri zdaj v spomin svojiga pokopa v mašnikovo serce gre. Prosi ga,

de po duhovno k meni pride, in de ga, kadar koli k Božji mizi pristopim, vselej s čistim in gorečim sercam prejmem, po ravno tistim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, Gospodu našim. Amen.

Po mašnikovim obhajilu.

Spremi milostljivo, presveta Trojica! to daritev, ki smo jo pred oči tvojiga veličastva darovali, in vdeleži nas vsih gnad, ki izvirajo iz te daritve svete maše.

Sveta Marija, visoko češena Mati našiga Gospoda Jezusa Kristusa! prosi za nas, de bomo po tvojim svetim zgledu živeli na zemlji, de naša vera ne opeša, de se upanje ne omaja in ljubezen ne ohladi, in de bomo v britkostih, križih in težavah po tvojim zgledu

v Božjo voljo vdani. Posebno te prosimo, o pribežališe grešnikov! bodi nam ob zadnji uri pomočnica, de pod tvojim maternim varstvom v večno veselje pridemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Per blagoslovu.

Tvoj blagoslov, presveta Trojica! bodi vedno nad menoj in me poterdi zoper vse skušnjave, de svojiga sovražnika premagam in tvojo nar svetejši voljo vselej spolnim. V imenu Očeta in Sina in svetiga Duha. Amen.

Zahvaljena molitev po sveti maši.

Moja duša poveličuje Gospoda, in moj duh se razveseljuje v Bogu, mojim Zveličarji; zakaj velike reči

mi je storil On, ki je vsigamogočen in sveto njegovo ime. Jezus Kristus, pravo Jagnje, se je za nas daroval, in nas je po ti presveti daritvi svojiga neskončniga zasluženja vdeležil. O moj Jezus! serčno se Ti zahvalim za vse, kar si za nas storil in terpel, in Te pohlevno prosim: dodeli, de bo ta nar svetejši daritev moji duši v zveličanje, de bom s tvojo mogočno gnado poterjen, vse svoje misli, želje, besede in djanje vedno v Tebe obračal, vse iz ljubezni do Tebe in Tebi v čast storil, in svoje serce vsiga madeža čisto ohranil.

O Mati Božja! prežalostna si stala pod križem in vsak zdihlej tvojiga umirajočiga Sina je kakor ojster meč tvoje ljubezni polno materno Serce presunil.

Zavoljo teh žalost in bolečin te prosim, nadomesti pri svojim ljubim Sinu vse, kar je bilo per sv. maši preslabiga in pomanjkljiviga, in sprôsi mi vse tiste gna-de in dobrote, katerih sim potreben, in zlasti za ktere sim pri sv. maši prosil. Tebi tvoj Božji Sin ne odreče nobene prošnje; za to upam po tebi vse doseči, kar mi je potrebniga, de se zveličam. O bodi mi vedno Srédnica in Besednica per Jezusu, svojim Sinu, Gospodu našim. Amen.

Spóvedne molitve.

Nektere besede od zakramenta sv. Pokore.

Bogu neskončno svetimu - le dopadeš, ako imaš čisto serce. Svojiga serca pa ne moreš očistiti, ako svojih grehov in slabost prav ne poznaš. Ali težko je, samiga sebe prav poznati; človek se le zmirej boljšiga misli, kakor je. Preden torej svojo vest začneš spraševati, prosi svetiga Duha razsvetljenja, de te lastna ljubezen ne preslepi, de se spoznaš, kakor se boš spoznal pred sodnjim stolom vsigavedočiga in neskončno pravičniga Boga. Iz vsega serca ti bodi žal, de si svojiga ljubeznjiviga in dobrotljiviga Boga žalil, in terdno skleni ne več grešiti, se resnično spreobrniti in poboljšati. Povej odkritoserčno svoje grehe spovedniku, Božjimu namestniku, ravno tako, kakor ti jih vest očita, in vari se nesreče, kak velik greh iz zanikernosti ali napčne sramožljivosti zamolčati, de Božjiga ropa ne storiš. Nikdar se ne

sramuj na spovedi pred spovednikom svojih grehov povedati; in ne iši ondi prazne časti: človek zato gre k spovedi, da se poniža pred Bogom in pred njegovim namestnikom — spovednikom. Zvesto in brez odlašanja opravi naloženo pokoro, naloži si pa tudi sam kake posebne spokorne dela, da se ložej poboljšaš in Božji pravici zadostiš po neskončnem zasluženju Jezusa Kristusa. Zvoli si gorečiga, razumniga spovednika, da te opominja, svari, in tvoje skrite slabosti odkrije, te krive poti varuje in ti s dobrim svetam pomaga v vsim, kar je v zveličanje tvoje duše. Ako ljubiš Jezusa in Marijo, prejmi večkrat vredno zakrament svete Pokore, kateri te nar zvestejši varuje vsih nevarnost na potu zveličanja, in bo tudi tvoja poslednja tolažba na smertni postelji.

Molitev pred spraševanjem vesti.

Zopet sim grešil, zopet sim te razžalil, o neskončno sveti in preljubeznivi Bog! nikar me ne zaverzi revniga grešnika, ki pred teboj klečim in te prosim prizanesljivosti in usmiljenja! očistiti želim svojo omadežano dušo v

studencu sprave, kteriga mi je tvoj
 edinorojeni Sin s svojo bitko smertjo
 na križi odperl. Bodi milostljiv meni,
 ubogimu grešniku, in daj mi gnado, de
 vse madeže svojiga serca spoznam, jih
 s sveto žalostjo obžalujem, in se jih
 tvojimu namestniku serčno spovem, no-
 viga človeka oblečem, in ti do zadnjiga
 zdihleja svojiga življenja v ljubezni
 zvesto služim. — Pridi, sveti Duh!
 in razsvetli moj otemnjeni um, de vse
 kota svojiga serca pregledam, in spo-
 znam, kakšen sim pred tvojim obličjem,
 o moj Bog! de prav vidim, kako obilno
 sim grešil v mislih, z željami, z bese-
 dami, z djanjem in nehanjem. Daj, de
 svoje grehe tako spoznam, kakor jih
 bom spoznal ob smertni uri in pred
 sodnjim stolom tvoje neskončne pravice;
 otajaj z ognjem svoje ljubezni moje
 zmerznjeno serce, de storjene grehe
 sovražim in obžalujem; daj mi serčnost,

de še tako skrite rane zdravniku pokazem; daj, de se vsih madežev očistim, vr eden sad pokore obrodim, in zveličanje svoje duše dosežem. Amen.

Spraševanje vesti.

Slehernimu ni treba po ravno tim nape-
ljevanji svojo vest spraševati, zlasti tistim ne,
kteri pogostama zakrament sv. Pokore prejema.
Takimu pa zna služiti spraševanje vesti pri
večerni molitvi stran 63.

Kdaj sim bil zadnjič per spovedi?
Kako sim naloženo pokoro oprávil? Ali
sim šel zopet k spovedi tisti čas, ki mi je
bilo rečeno? Ali sim vse storil, kar so mi
spovednik storiti ukazali? Ali sim se ogi-
bal posebno tistiga greha, kteri mi je naj
bolj nevaren, in sim že večkrat morebiti
obljubil ga zapustiti? Kaj moje serce po-
seбно teži in kako dolgo že.

Zapovedi Božje.

1. Vervaj v eniga samiga Boga. —
Ali vem vse, kar mora vsak vediti, de bo
zveličan? Ali sim poslušal pridige in ker-
šanske nauke, de bi se resnic svete vere
naučil? Ali skerbim, de se moji podložni

keršanskiga nauka učé in po njim živé? Sim vse veroval, kar sv. cerkev verovati zapoveduje? Sim si prizadeval, skušnjave zoper vero iz glave izbiti? Ali nisim kdej prostovoljnih dvomov nad katero sv. resnic imel? Ali nisim teh dvomov tudi pred drugimi, morebiti pred mladimi razodeval? Ali sim se spoznani keršanski resnici vstavljaj, de bi oslepljen le svojimu poželjenju streigel? Ali zahajam v družino, kjer moja vera slabi? Ali sim zoper duhovne, post, spoved, cerkvene šege govoril, jih zaničeval, ali tako govorjenje z dopadajenjem poslušal? Ali nisim molčal, kadar so drugi zoper vero govorili, desiravno sim previdil, de bi moje svarjenje kaj pomagalo; ali sim še, de bi jim bil dopadel, z njimi potegnul, ter resnico zaničeval? Ali nisim Boga razžalil, de bi kakimu človeku dopadel, ali iz strahu pred ljudmi? Ali nisim bukev zoper sveto vero bral, posojaval, prodajal, drugih z njimi obdaroval? Ali nisim pridig prevzetno presojeval? Ali se nisim svete vere sramoval, ali prekrižati se, poklekniti, posvečenih reči počastiti, moliti? Ali nisim morebiti med Božjo službo zunej cerkve ostajal? še drugim pohujšanja dajal? igral? pil? i. t. d. Ali nisim Svetnikov in njih podob z besedo ali z djanjem zaničeval? Ali nisim posvečenih oseb, pobožnih ljudi zasmehoval,

zaničeval, sovražil, preganjal, od dobriega odvrčeval? Ali se nisim vraž poslužil, prihodnjih reči zvediti, sebi sreče perdobiti, boleznim ali nesreče odverniti? Ali nisim koga tacih vražnih, praznovernih, copernijskih reči obdolžil; ga raznašal, sovražil, pred družimi takih praznih reči terdil, zagovarjal i. t. d. Ali sim zjutrej, opoldne in zvečer, pred jedjo in po jedi in v cerkvi molil? Ali nisim per molitvi prostovoljno razmišljen bil? Ali sim vse svoje djanje Bogu daroval, vse k časti Božji, in ljubezni do Boga storil? Ali sim bil v boleznim, nesreči, revah in nadlogah v Božjo voljo vdan? Ali sim večkrat čez dan na Boga mislil? Ali sim dobro storil, de bi češen, hvaljen bil? Ali se nisim v cerkvi pregrešil s prostovoljnim razmišljenjem, pregrešnimi mislimi, pogledi, nepotrebnim govorjenjem, nespodobnim vedēnjem, pohujšljivim smeham ali celó s pregrešnimi nameni? Ali nisim službe Božje mudil, prehitro iz cerkve šel? Ali nisim zoper Boga godernjal, njegovih naredb grajal, ga krivičnosti do sebe dolžil? Ali nisim nad Božjo milostjo obupal in si mislil: Ni mogoče, de bi mi Bog odpustil, ali, de bi se poboljšal, Bog mi noče pomagati, Bog zame nič noče vediti? Ali sim se prederzno na Božjo milost zanašal in si mislil: Bog je neskončno usmiljen:

akoravno grešim, se bom pa spovedal? Ali sim bil Bogu hvaležen za prejete dobre? Ali nisim Božjih dobrot nápak obračal? Ali nisim na Boga jezen bil? Ali nisim svoje jeze in zlôbe do Boga tudi v djanji pokazal? Ali sim se Bogu vstavljal in v nespokornosti terdovraten ostal? Ali sim večkrat obudil vero, upanje, ljubezen, posebno v skušnjavah in v smertni nevarnosti!

2. Ne imenuj po nemarnim Božjiga imena. — Ali nisim Božjiga, Jezusoviga, Mariiniga in imena Svetnikov brez potrebe in nečastitljivo izrekel, morde celó, de bi kako laž in negotovo reč poterdil? Ali nisim s svetimi rečmi, z Božjo besedo norčeval, svetiga pisma popačil in krivo obračal? Ali nisim preklinjal, se rotil, perpreklinjevanji in rotenji svetih besedi imenoval? Ali nisim mertvih preklinjal? mi ni kletev v navadi? Ali nisim imel navade, resnice svojih besedi koj s persego terditi, s perduševanjem ali celó z rotenjem? Ali nisim morebiti celo laži tako terdil ali negotovih reči? Ali nisim persegel, komu kaj hudiga storiti, se maševati, nečistiga znanja ali grešne zaveze skleniti? Ali nisim krivo persegel zoper resnico ali v negotovi reči? Ali je kriva prisega tudi bližnjimu škodovala? Ali nisim drugih zapeljal k nepotrebnim, krivim, pre-

grešnim prisegam? Ali nisim Bogu kaj obljubil in ne spolnil, ako ravno je bilo mogoče obljubo spolniti? Ali nisim spolnjenja obljube brez terdniga vzroka predolgo odlašal? Ali nisim nobene obljube nepremišljeno storil?

3. Posvečuj praznik. — Ali sim ob nedeljah in zapovedanih praznikih spodobno, v Bogu zbran in celo sveto mašo slišal? Sim bil tudi per pridigi, pri popoldanski službi Božji? Ali sim Božjo besedo zamerkljivo in zavoljo zveličanja svoje duše poslušal? Ali sim zlasti te dni več molil, svete bukve bral, se do bližnjiga usmiljeniga skazal? Ali sim tudi skerbel, de so moji domači per Božji službi bili in po keršansko živeli? Ali sim bil kriv, de ni bil bližnji per sveti maši ali per pridigi, ali pri popoldanski službi Božji? Nisim brez velike sile in brez praviga pervoljenja ali celó k pohujšanju svojiga bližnjiga delal, morde tudi družih k takim delam perganzal? Nisim ravno ob teh dneh pregrešniga veselja uganjal, pijančeval, igral, nečisto živel, v nespodobnim plesišu bil? Ali se ni morebiti kaj taciga celó med Božjo službo zgodilo? Ali nisim s ponočnim pohajanjem, pijančevanjem, s prepíram ali s kletvijo i. t. d. praznika oskrunil?

4. **Spoštuj očeta in mater, de boš dolgo živel in de ti bo dobro na zemlji.**
 — Sim svoje starše spoštoval, ljubil? Sim jim bil hvaležen, pokoren? Nisim li staršem jezikal, jih zasramoval, gerdo gledal, zaničeval, preklinjal? Jim nisim nič hudiga vošil? Jim nisim roke nameril, ali jih še celo udaril? Ali jih nisim s svojim razujzdanim življenjem v sramoto in žalost perpravil? Ali nisim slabost svojih staršev raznašal? Se nisim njih nizkiga stanu sramoval? Sim tudi že odrašen njih svet in njih lepo opominjevanje ponižno poslušal? Se jim nisim zlagal, jih ogoljfal, okradel? Nisim do staršev merzel bil ali jih celo sovražil? Ali sim zanje molil, jim v potrebi pomagal, bolnim stregel? Ali sim skerbel, de so bili s svetimi zakramenti prevideni? Ali sim njih zadnjo voljo zvesto spolnil? Ali nisim bil krivičen do družih dedičev? Nisim morde še mertvih staršev opravljal? Ali sim se prizadeval pogreške ranjcih staršev z molitvijo, milošnjo, povernjenjem krivičniga blaga popraviti? Sim te dolžnosti tudi do svojiga očma, mačehe, varha, gospodarja, gospodinje, učenika, predpostavljenih, duhovske in deželske gosposke spolnoval? Ali jih nisim nalagal, goljfal, zasramoval, zaničeval, njih zapoved grajal? Ali nisim staršem, predpostavljenim pokoren bil, kadar so mi kaj pregrešniga storiti ukazali, ako-

ravno sim vedil, de mora clovek Bogu bolj pokoren biti kakor ljudem! Ali nisim starih ubogih, nadložnih zasramoval?

Starsi in predpostavljeni naj se vprašajo:

Ali nisim svojim otrokam že škodoval, preden so na svet prišli? Ali sim skerbel za zdravje svojih otrok? Sim jim rad podelil, česar so potrebovali? Sim jih kersanskiga nauka učil? Ali sim skerbel, de so zjutrej, opoldan, zvečer molili, k Božji službi hodili, zakramenta svete Pokore in svetiga Obhajila pogosto prejeli? Ali jih nisim od kersanskiga življenja morde še odvracal? Sim za njih podučenje skerbel, jih vadal delati, jim dobre zglede dajal? Ali sim njih pregreške strahoval, posebno če so lagali, se potepali, v slabo tovaršijo zahajali ali se nespodobno vedli? Jih nisim v jezi, ali preojstro strahoval? Jim nisim primkov dajal, ali jih celo preklinjal? Sim svojim otrokam zvečer brez varstva v vas ali v glediše in plesiše hoditi pripustil? Sim skerbel za čistost svojih otrok, tudi majhnih, in doma? Nisim svojih otrok v greh zapeljal, ali jih s preklinjevanjem, nespodobnim govorjenjem in djanjem pohujšal? Ali me nikdar niso slišali praviti, kako poreden sim tudi jest bil v svojih mladih letih? Jim nisim nikoli preveč dnarjev

dal, de so k razujzdanimu življenju še več perložnosti imeli? Nisim nobeniga v kakšen stan silil? Nisim kteriga svojih otrok bolj ljubil kakor druge? — Ali nisim pôslam in podložnim vselej pošteno in voljno odrajtal, kar jim je šlo? Jim nisim pretežkiga dela nakladal? Ali sim gledal, de so Božjo službo doma in v cerkvi pridno in lepo opravljali? Sim skerbel, de so se po dnevu in ponoči keršansko zadržali? Sim jih deval v tak kraj ležat, de dobro vem, de so doma ostali, in pa de niso nobene pregrešne zaveze imeli? Sim jih zavoljo nespodobniga življenja svaril? Jim nisim kaj hudiga storiti ukazal? Kako sim v bolezni za nje skerbel? Jim nisim dobriga imena per ljudeh vzel? Ali nisim z njimi neusmiljeno delal, nad njimi godernjal, in z njih deli vse prenevšečen bil i. t. d.

5. Ne ubijaj. — Nisim bil kdaj, kakor si že bodi, kriv smerti svojiga bližnjiga? Nisim sebi ali svojimu bližnjimu življenja krajšal ali na zdravju škodoval z nesmernostjo v jedi in pijači, ali v plesu, z žalostjo, jezo, sovražtvam, prepiram, tepenjem, suvanjem, ranjenjem, bojem? Nisim nikoli svojiga življenja ali življenja svojiga bližnjiga brez potrebe v nevarnost postavil? Nisim nič taciga jedel ali pil, akoravno sim lahko prevedil, de mi bo

škodvalo? Nisim svojimu zdravju škodoval z nespametnim poskušanjem svoje moči? Nisim sebi ali drugimu pretežkiga dela naktadal? Nisim sam sebi ali svojimu bližnjimu smert želel? in zakaj? Ali sim v boleznih zadosti skerbela, de bi spet zdravje zadobil? Nisim od neznanih ljudi zdravil kupoval in se jih poslužil z nevarnostjo še hujši zboleti? Ali se nisim nalaš ali iz nemarnosti na nogah, na rokah ali na zobéh poškodoval? Nisim podložnih neusmiljeno strahoval? Ali nisim nobeniga pohujšal z besedo, petjem, z bukvami, s pismi, z podobami, z obnašanjem, s slabim zgledam, in tako njegove duše umoril? Sim se ogibal pohujšljive perložnosti? Sim tudi druge od nevarnih perložnost odvraceval in svaril? Sim si dosti perzadeval, vse tiste zopet na pravo pot perpeljati, ktere sim kdaj pohujšal ali v kakšen greh zapeljal? Ali nisim bil ptujih grehov kriv? Nisim nikomur v greh svetoval, postavim, kako naj se zlaže, golufá, škoduje, se mašuje, bližnjiga v greh zapelje, nepokoren bo? Ali nisim nikomur grešiti veleva? Ali sim v družih greh pervolil? Nisim rad svojih slabih tovaršev slušal, kadar so me v greh ravnali? Nisim družih v greh napeljeval ali dražil? Nisim družih greha hvalil? Sim k grehu molčal? Nisim svaril grešnika, kadar je

bila moja dolžnost svariti? Sim greh pregledal? Nisim bil premehak, kjer bi bil mógel oestro strahovati? Sim se greha vdeležil, postavim: opravljanja, zaničevanja, zapeljevanja, tatvine, golufije? Nisim greha zagovarjal, zmanjševal, zakrival, de ni bil bližnji svarjen, strahovan?

6. Ne prešeštvaj. — 9. Ne želi svojiga bližnjiga žene. — Nisim imel rad nečistih misel? Sim jih precej iz glave izbijal? Nisim nalaš na nečiste reči ali sanje mislit? Ali niso na te misli nastopile radovoljno nečiste želje? Nisim velikrat lenobe pasel, iz ktere nečiste misli in želje pridejo? Nisim rad od nesramnih reči govoril ali jih poslušal? Sim nečiste pesmi pel ali rad poslušal, in jih še drugim pravil in jih učil? Sim svaril, ko sim druge nesramno govoriti, ali peti slišal, kadar je bila moja dolžnost svariti? Ali sim kterikrat kvantál in morebiti še v pričo nedolžnih? Nisim koga na nesramne besede in pesmi zapeljeval? Ali nisim kterikrat nespodobnih naročil pošiljal ali prenašal? Nisim kteriga zavoljo njegoviga čistiga življenja zasmehoval? Nisim nobenih slabih bukev ali nasramnih pesem bral? Ni nobeden drugi po meni takih bukev ali pesem prejel? Nisim nalaš taccih reči ogledoval, ktere nečiste želje obu-

dujejo? Nisim nesramniga oblačila nosil? Se nisim posebno lepoticil, nisim v cerkev le s to mislijo šel, de bi posvetnim ljudem pregrešno dopadel? Ali v take kraje, postavim: glediša, plesiša, in v take družine zahajam, kjer je čistost v nevarnosti? Se nisim kterikrat nespodobno védel? Nisim nikogar v nečisti greh prigovarjal ali silil? Je bil letá mojiga ali družiga spola? zakonskiga stanu ali ne? moje sorodovine ali še celo Bogu posvečen, nedolžen? Ali je bil greh s posebno nesramnostjo združen? Sim nečisti greh o svetim času v svetim kraji storil? Nisim komu perložnosti k temu grehu iskal ali kaj pomagal? Sim kdaj sam ta greh storil? Nisim imel grešniga znanja in kako dolgo? Sim si perzadeval škodo, ki jo je bližnji zavoljo nečistiga greha terpel, popraviti? Nisim do neumne živine grešniga poželjenje imel? Ali sim se kdej svojih nečistih grehov še celo hvalil, per spovedi pa tiste zmanjšal ali celo zamolčal? Sim se že spovedal nesramnosti, če sim bil ktero še otrok storil per igranji z družimi otroci, na paši in tako dalje.

Zakonski naj se še sprašajo: Nisim iz pregrešniga namena v zakon stopil? Sim kdaj prav premislil, de zakonskim ni vse perpušeno? Skerbim za čistost rok in vsih svojih počutkov? Se nisim zoper za-

konsko čistost, zvestobo, ali z neperpušeno ločitvijo pregrešil? Nisim zakonske dolžnosti brez terdniga vzroka odrekel?

7. Ne kradi. — 10. Ne želi svojiga bližnjiga blaga. — Nisim komu kaj ukradel ali po sili vzel? Nisim kaj v kakim svetim kraji ukradel? Nisim po malim krivično jemal ali goljfal, in si tako precej premoženja pridobil? Nisim koga goljfal per kupčii, meri, vagi, delu, s slabim denarjem? Sim celi dan pridno delal, kadar sim bil najét? Nisim za slabo delo dobriga plačila tirjal? Nisim kaj kupil, kar se mi je zdelo, de je ukradeno? Nisim kaj svojim staršem, sorodnikom ali predpostavljenim ukradel? Nisim gosposke ali cesarja goljfal? Nisim ubožcov, in udov in sirot zatiral, delavcam in najemnikom zaslužka zaderževal ali utergoval? Nisim sam sebi ali drugim škode delal z lenobo, nečimernim oblačilam, igranjem, zapravljanjem, pijančvanjem? Nisim na polji, na travniku, v hosti, na vertu, per vodi ali per pohištvu komu kaj škode storil? Nisim na prevelike obresti posojeval? Ali nisim dolgov delal, desiravno sim vedil, de jih ne bom môgel poplačati? Sim že poplačal dolge, kakor sim bil obljubil, ali kakor je dolžnost? Sim skerbno varoval, kar mi je kdo hraniti dal, de se ni poškodvalo? Nisim nikogar po

krivici iz službe spravil? Ali sim, kar mi je bilo mogoče, vbogajme dajal? Ali nisim z gospodarjevim premoženjem ubogim pomagal? Ali nisim brez potrebe milošne prosil? Nisim kake krivične ali nepotrebne pravde imel, ali k nji pomagal, svetoval? Nisim sodnika podkupil? Sim ukradene ali najdene reči vselej zvesto nazaj dal, čigar so bile? Sim skerbno popraševal po gospodarji ukradenih ali najdenih reči? Ali si perzadevam storjeno škodo, kolikor mi je mogoče, popraviti ali odpušenje od tistiga zadobiti, kateriga sim poškodoval, okradel, ogoljfal? Ali pomislim, de greh krivice ni odpušen, dokler se krivica ne popravi, kolikor je le mogoče? Nisim nikoli ptujiga blaga želel?

8. Ne pričaj po krivim zoper svojiga bližnjiga. — Nisim per duhovski ali deželski gosposki po krivim pričal? Nisim krivih prič podkupil? Nisim pisem prenarejal, ali pravih pisem v škodo svojiga bližnjiga zakrival? Se nisim večkrat zlagal? iz potrebe? v norčijah? iz navade? v škodo svojiga bližnjiga? zavoljo dobička? ali še celo pri spovedi? Se nisim hlinil ali hinavsko obnašal? Sim se rad ljudem bolj imenitnim prilizoval, in jih hvalil, desiravno hvale niso zaslužili? Nisim radovedno ali iz hudobije po slabostih bližnjiga popraševal? Ali sim rad od sla-

bost svojiga bližnjiga govoril, ako ravno nisim bil dolžan od njih govoriti? Nisim svojiga bližnjiga rad slabo sodil; njegovih besedi in njegoviga djanja na slabo izkladal, in mu slabih namenov podtikal? Sim take krive sodbe tudi drugim razodeval? Se nisim kterikrat cez bližnjiga zlagal? mu dobri-ga imena odvzel? ga v škodo perpravil? Sim si perzadeval, mu dobro ime spet na-zaj perpraviti in vso škodo poverniti? Ali sim vpričo veliko ljudi svojiga bližnjiga opravljal, slabo sodil, obrekoval? Nisim nikogar podpihoval in se krega kriviga storil? Nisim podpihovavcov rad poslušal? Nisim nobene skrivnosti brez posebne po-trebe razodel? Nisim nikogar silil mi kak-šne skrivnosti razodeti? Nisim nikogar k opravljanju in obrekovanju zapeljal? Se nisim svojim predpostavljanim zlagal, jih opravljal ali obrekoval, morebiti še duhov-nov ali vikših duhovnov? Nisim nikogar zasmehoval in zaničeval?

Cerkvene zapovedi.

1. Posvečuj zapovedane praznike.

2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo per sveti maši.

Ti zapovedi ste že v tretji Božji za-povedi zapopadene.

3. Pôsti se zapovedane postne dni, namreč štiridesetdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in ob sabotah mesnih jedi.

— Sim se postil v štiridesetdanskim postu, kvaterne in druge zapovedane postne dni takó, de sim se le enkrat na dan do sitiga najedel? Nisim ob petkih, sabotah ali drugih zapovedanih postnih dnevih mesnih jedi jedel brez pervoljenja duhovske gosposke, brez nevarne bolezní ali kaciga družiga pravičniga vzroka? Nisim te cerkvene zapovedi grajal, zasmehoval, in ko sim jo prelomil, drugih pohujšal? Nisim svojih otrok, podložnih, svoje družine zapeljal, de so to zapoved prelomili?

4. Spovej se svojih grehov postavljenimu spovedniku k manjšimu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnim času prejmi sveto Rešnje Teló. — Ali sim bil vsako leto o velikonočnim času per spovedi in per sv. Obhajilu? Ni bila ktera mojih spoved pomanjkljiva in nevredna, ker nisim svoje vesti na tanko sprašal — ker nisim imel resničniga kesanja in sim precej spet ravno tisti smertni greh storil, in nisim zapustil grešne perložnosti, — ali ker sim smertni greh nalaš, ali pa iz zanikernosti, iz strahu, sramožljivosti zamolčal ali ga zmanjšal? Sim ga potlej per prvi spovedi povedal? Sim tudi povedal, per koliko spovedih sim ga že zamolčal? Sim te

nevredne spovedi vse popravil? Nisim v zamolčanem smertnim grehu sv. Obhajila ali drugih svetih zakramentov prejel? in kolikokrat? Nisim k sv. Obhajilu šel, desiravno sim se še dosti zgoodej smertniga greha spomnil, ki se ga še nisim bil spovedal? Sim naloženo pokoro vselej na tanko, zvesto in ob pravim času opravil? Nisim nikoli svojiga spovednika opravljal in zaničeval? Nisim bil jezen nanj, ko mi je sv. odvezo odrekel? Nisim nalaš premehkiga spovednika iskal, de sim v smertnih grehih mirno živel? Nisim kterikrat per spovednici poslušal, kaj se drugi spovedujejo, ali kaj jim spovednik pravi? Nisim, kar sim slišal, še drugim pravil? Se nisim per spovednici nespodobno zadržal? Nisim po linavsko gledal, kako dolgo se kdo spoveduje? Sim se za sveto Obhajilo vselej skerbno perpravljaj? Nisim brez spovednikoviga pervoljenja ali smertnim greham na vesti sv. Obhajila kterikrat prejel? Se nisim nespodobno per sv. Obhajilu zadržal? Nisim morebiti hitro po sv. Obhajilu brez vredne zahvale iz cerkve šel? Nisim že dan sv. Obhajila v kakšne navadne in velike grehe padel?

5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih. — Nisim v adventu, v velikim postu, ali ob drugih postnih in spokornih

dnevih per pojedinah, igrah, plesu bil ali k takim posvetnim veseljem perložnosti dal? Se nisim na ženitovanji pregrešil z nezmernostjo v jedi in pijači ali s pregrešnim plesam?

Poglavitni grehi.

1. Napuh. — Sim si kaj domišljeval zavoljo svoje lepote, imenitnosti, bogastva ali zavoljo dobrih lastnost, ki jih morde imam? Ali se nisim celo s pregrešnimi rečmi hvalil, de sim se nad kom znosil, ga zasramoval, žalil, ga poškodoval, ali z njim neusmiljeno delal, ga pretepel i. t. d.? Se nisim čez svoj stan, nesramno, pohujšljivo oblačil? Nisim kradel, morebiti še svojim staršem, de sim si lepši obleko omislil? Nisim le hvale per ljudeh iskal? Nisim bil jezen na tiste, ki so me zaničevali? Se nisim boljšiga, pobožnišiga od družih mislil? Nisim bližnjiga zaničeval? Se nisim bližnjiga, ali celó svojih staršev zavoljo njih revšine sramoval? Nisim bil jezen na tiste, ki so me po pravici svarili? Nisim bil zoper lépo opominovanje oterpnjen? Sim vedno le svojo terdil, zoper govoril, se prepiral, kregal?

2. Lakomnost. — Ni moje serce preveč na časno blago navezano? Ali niso

moje skerbi za časno srečo tolike, de na zveličanje svoje duše pozabim? Ali le na to gledam, kako bi veliko blaga perdobil morebiti še po krivici? z goljfijo? Nisim iz lakomnosti svojim podložnim perderžal, kar sim jim bil po vsi pravici dati dolžan? Nisim preveč žaloval čez zgubo premoženja in dobička? Nisim iz lakomnosti ob praznikih delal in Božje službe zamudil? Nisim iz lakomnosti družine preveč z delam obkladal, ali pa je še ob nedeljah in zapovedanih praznikih delati silil? Nisim iz lakomnosti ubogim nič vbogajme dal? Nisim iz lakomnosti sebi in podložnim potrebniga napravil? Ali sim bil zapravljiv? Nisim premoženja na prelepo obleko, dobro voljo, igranje obračal?

3. Nečistost. — Poglej šesto Božjo zapoved.

4. Nevošljivost. — Nisim bil nikomur nevošljiv zavoljo njegove sreče, časti, dobre glave, pobožnosti? Nisim bil nikoli žalosten, ko se je bližnjimu dobro godilo? Nisim nikogar iz nevošljivosti sovražil, opravljal, obrekoval, ob službo perpravil, na blagu poškoval? ali mi ne škoduje nevošljivost še na zdravji?

5. Požrešnost. — Ali nisim bil nezmeren v jedi in pijači? — Se nisim vpijanil? Nisim z pijanostjo otrok pohujšal, žene žalil, celi družini škodoval? Nisim

v pijanosti nesramno govoril, preklinjal, se kregal, pretepal? kaj družiga hudobniga storil? Ali nisim z pijančvanjem domu škodoval? ali morebiti še žene, otrok v revšino spravil? samiga v nesrečo ali bolezen pahnil? Nisim med Božjo službo pijančeval? Nisim kradel, de sim môgel pijančvati? Sim se zderžal takih jedi, ki sim vedil, de mi bodo škodovale?

6. Jeza. — Ali nisim za vsako majhno reč precej jezen? Sim se kdaj nad svojim bližnjim jezil? Ali sim še zdaj nanj jezen? Nisim bil ta čas, kar jezo deržim, per sv. Obhajilu? Nisim v jezi Boga preklinjal, bližnjiga zasramoval, obrekoval, pretepal? Sim bil dolgo na koga jezen, in sim se branil, se žnjim spraviti? Nisim v jezi živine pretepal?

7. Lenoba. — Nisim iz zanikarnosti molitve, branja svetih bukev, poslušanja Božje besede, spovedi in sv. Obhajila opustil? Ali sim svoje delo slabo ali ga celó ne opravil? Ali sim svoje dolžnosti mlačno in le po verhu spolnil? Nisim časa z igranjem in postopanjem tratil? Nisim sploh lén v dobrim? Sim si perzadeval, vse dolžnosti svojiga stanú prav spoznati? Nisim nikoli čez Božjo previdnost godernjal, de me je Bog v ta stan postavil, v katerim se znajdem? Ali voljno terpim težave in zopernosti svojiga stanú?

Kolikokrat sim od zadnje dobro opravljene spovedi ta ali uni greh storil? iz kakšniga namena sim grešil? v kakošnih okoljnah? ktere hude nasledke je greh imel? kaj je zamuda dolžnost škodovala? ktero je moje poglavitno hudo nagnjenje? Sim se od zadnje spovedi poboljšal s Božjo pomočjo, ali sim se morebiti še pohujšal?

M o l i t v e.

de bi se žalost zavoljo storjenih grehov v sercu zbudila, in sklep poboljšanja.

Velike so tvoje dobrote, o dobrotljivi Bog! kdo jih bo izrekel? Teló si mi iz zemlje vstvaril, dušo po svoji podobi v mene vdihnil, de bi te ljubil; jest pa sim te žalil. — Per svetim kerstu si me z belim oblačilam nedolžnosti oblekel, in me v naročje za svojiga otroka vzel, de bi te ljubil; jest pa sim te žalil. —

Na zemljo doli si prišel, si se ponižal, silno veliko terpel, si na križi umerl v groznih bolečinah, si dal svoje ljubeznjivo serce prebosti, de bi te jest obilno ljubil, jest pa sim te še obilniši žalil. S tolikim terpljenjem si mi krono večniga veselja v nebesih zaslužil; jest pa sim jo z greham od sebe vergel. Že večkrat sim premislil te neizmerne dobrote, in sim sklenil, ti z naprej zvesto služiti; vender sim te zopet žalil: o predobrotljivi Jezus, kadaj bo konec moje hudobije!

Si me klical, pa nisim hotel slišati; si mi dajal čas, de bi se pokoril za svoje neštevilne zmote in pregrehe, pa sim ga nečimurno zapravljjal; si mi prijazno molil roke, de bi me bil v svoje

naročje sprejel, jest pa se nisim hotel zmeniti; si me tepel, pa nisim hotel občutiti; si mi pošiljal stiske in težave, pa jih nisim hotel prav obrniti. Ti si vse storil, de bi se moje serce omečilo; pa le merzlo in terdo je ostalo. Zato me sercé boli in strah prepada, ko se zmislím, kako močno in brez premiselka sim tvojo visokost razžalil, o vsigamogočni Stvarnik! Kako ostudna je moja nehvaležnost, de sim nar večí svetost in dobroto — samiga nebeškiga Očeta zapustil, in se potopil v morje pregréh! Sam sim se odločil od tebe, o pravični Bog! in sim padel v revno sužnost greha; zato me obhaja britka žalost, ko vidim, kaj sim bil, in kaj sim zdaj. Tvojo prijaznost in milost sim zapravlil, in

čaka me ojstra sodba, kateri se umakniti ne morem, in po sodbi nesrečna — vekomej nesrečna večnost! O nesrečni greh, ki si me od Boga odločil, mojo dušo ognjusil, in mi pogubljenje zaslužil, kako te zdaj sovražim in te bom sovražil z Božjo pomočjo, dokler bom živel!

O Bog! ki nas k pokori vabiš, in praviš: „Nočem smerti grešnika, temuč de se spokori in živi“ (Eceh. 18.), nikar me ne zapusti; podaj mi svojo milostljivo roko, de se vzdignem iz revšine greha, nikdar več te ne bom radovoljno žalil. Zgubljena ovca sim, vzemi me milostljivo na svoje rame, in nesi me k svoji zvesti čedi, in vari me, de se več ne zgubim. Zgubljeni, nehvaležni sin sim, sim za-

pustil tebe, dobrotljiviga Očeta, sim tvoje premoženje zapravlil, in se tvojim zapovedim zoperstavil, o reši me iz težke sužnosti v katero sim zašel!

Nisim vreden svojih oči povzdigniti proti nebesam, nisim vreden tebe svojiga očeta imenovati; ker si pa vender v resnici le moj Oče, o usmiljeni Bog! poglej me z milostljivim očesam. Zakaj tvoj milostljivi pogled mrtve obuduje, in grešnike k pokori zavračuje; ker ako bi se ti ne bil mene usmilil, bi moje serce ne bilo presunjeno od žalosti zavoljo storjenih grehov.

V zmoti sim zgubljen hodil, ti si name gledal z nebeških višav, in si mi oči odperl, de bi se spoznal, vest spraševal in spregledal, kako zlo je omade-

žana moja duša. Zato me usliši, o dobrotljivi nebeški Oče! dodeli mi gnado svojiga edinorojeniga Sina, in vdeleži me zasluženja njegove britke smerti! Daj mi svojiga svetiga Duha, naj mi serce očisti, in v tvoji gnadi vterdi, de se ne povernem svoj živi dan nikoli več v revšino, iz ktere me bo zdaj rešila tvoja milost! To mi dodeli po Jezusu Kristusu, našimu Odrešeniku, na prošnjo njegove vselej neomadežane Matere Device Marije. Amen.

S p o v e d.

Kadar per spovednici čakaš, premišluj, preden na versto prideš, grozno nesrečo zaverženih v peklu in bitko Jezusovo terpljenje.

Pod mojimi nogami v strašni globočini je tista grozovitna ječa, kjer nespokorjeni grešniki v večnim ognju goré. — Ječa je zaperta, páh je zapahnjén, kteriga

nihče odpreti ne more, in ta pah je — večnost! — Večno gori ogenj v tej ječi; večno goré zaverženi v ognji Božjiga maševanja, in vender ne zgorijo! — Strašno žejo neprenehama terpé, in ni ga nikogar, de bi le konec svojiga persta v vodo pomočil, ter ohladil njih jezik! — Červ vesti vedno grize in gloje njih serce, in ni ga, de bi polajšal njih bolečine! Neizrečeno bodo terpeli udje njih telesa, s kterimi so grešili; pa ne bo ga, de bi se jih usmilil! — Hudobni duhovi jih zasmehujejo, zasramujejo, in njih terpljenje le še hujši délajo; in nobeden jih ne tolaži! — Radi bi umerli, ali ne morejo umreti: smerti več zanje ni. — Ali nisim tudi jest s svojimi grehi zaslužil, v to peklenko brezno pahnjen biti? — Ko bi bil že umerl, ali bi ne bil tudi jest med pogubljenimi? — Ali ni morebiti zaverženih že v peklu, ki niso tako silno grešili kakor jest! — In še zmiram ne sovražim greha? — In moje duše še zmiram ni groza! — Mislím še svetu in grehu služiti? O ne več! Z Božjo gnado in pomočjo se poboljšati hočem. — To jest obljubim, nebeški Oče! pred tvojim obličjem in vpričo svojiga Angelja varha.

Premišljevanje Jezusoviga terpljenja.

Moj nar zvestejši prijatelj, moj
 Odrešenik, Božji sin na križi visi!
 — Zakaj visi? — Na lesu visi in
 moli — za koga moli? — Na lesu
 visi, njegova presveta rešnja Kri
 scurkama na tla teče — za koga
 teče? — Njegove roke so raz-
 pete — zakaj so razpete? —
 Njegovo preljubeznjivo Serce je
 odperto — za koga je odperto?
 — Zame, toliciga grešnika! —
 Jest sim ga na križ perbil! —
 Zavoljo mene svojo predrago Kri
 preliva! — Jest sim kriv te pre-
 strašne smerti, — in vender se
 moje serce ne omeči! — Ali
 res ne mislim nehati Jezusa s
 svojimi grehi vnovič križati? —
 O Jezus, usmili se me! glej,

pred teboj klečim in v serčni britkosti spoznam svojo hudobijo! Ne ravnaj z menoj po mojih grehih, temuč usmili se me po svoji veliki usmiljenosti!

Molitev pred spovedjo.

Preljubi Jezus! k tvojimu namestniku grem, kteriga mi nisi v pogubljenje, ampak v zveličanje postavil. Dodeli mi gnado, se mu brez strahu in napčne sramožljivosti vsih svojih grehov skesano, ponižno in odkritoserčno spovedati, in mu nič ne zamolčati, kar mojimu sercu nepokoj dela. Kaj bi mi tudi pomagalo zdaj zamolčati, ker moram vender enkrat tisti strašni dan vesoljne sodbe pred tvoje presveto obličje priti, kjer bodo vsi moji grehi,

ako se jih tukaj prav ne spovem, vsim ljudem celiga sveta znani. Sam se tedaj hočem obtožiti, in spovednikovo odvezo, če jo dobim, tako sprejeti, kakor de bi mi ti sam rekel: „Pojdi v miru! Tvoji grehi so ti odpušeni“.

Sveta Marija, Mati Božja! prosi Boga zame, uboziga grešnika! Vsi Angelji in Svetniki v nebesih! pomagajte mi s svojimi prošnjami per Bogu, prav opravi to spoved v Božjo čast in zveličanje svoje duše. Amen.

Spoved spodobno začni rekoč: Prosim (*če poprej križ storijo, reci: Zahvalim*) duhovni oče! za sveti žegen, de se svojih grehov prav in čisto spovem. (*Po tem se stori sv. križ, in se moli očitna spoved takole:*) Jest, ubogi grešnik, se spovem Bogu, vsigamogočnimu, Marii, Materi Božji, vsim ljubim Svetnikam in vam, častitljivimu

mašniku, Božjimu namestniku, de sim po svoji zadnji spovedi, ki sim jo opravil: *(ne pozabi povedati, kdaj je tvoja zadnja spoved bila)* velikrat in obilno grešil v mislih, z besedami in djanjem; posebno se pa obtožim, de sim . . . . . *(Obtoži se zdaj vsih svojih grehov na tanko, in kadar nobeniga greha več ne boš vedil, spoved skleni rekoč:)* Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil, ali pa kriv bil, de so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sim Boga, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto, z njimi razžalil. Terdno sklenem, nič več ne grešiti, in vsih priložnost v greh se varovati. Prosim vas, duhovni oče! potrebniga nauka, zveličavne pokore in sv. odveze.

Poslušaj zvesto, kaj te spovednik uče, in kaj ti za pokoro dajo; prejmi vse ponižno; kadar po spovedi nad teboj molijo, obudi še enkrat obžalovanje ali kesanje in terdni sklep, se poboljšati.

Po spovedi, kadar odvezo dobiš, mōli:

Povikšuj moja duša Gospoda, in vse, kar je v meni, hvali njegovo sveto ime! Povikšuj moja duša Gospoda, in ne pozabi čudežev njegove milosti! Zakaj odpustil ti je vse tvoje hudobije; ozdravil je tvoje rane. Večno je njegovo usmiljenje! — Preljubeznjivi Jezus! vekomej bodi hvaljen za svojo neizrečeno usmiljenost. Pogreznil si težo mojih grehov v morje svojiga usmiljenja; nazaj si prinesel k svoji zvesti čedi zgubljeno ovčico na svojih ramah. Hvaljena in češena bodi tvoja neskončna ljubezen, ki se ne utruzi, grešnikov usmiliti se, in v njih rane olja svoje milosti vlivati. O Jezus! večna ljubezen! nisi ravnal z menoj po mojih gre-

hih, in nisi mi povračeval po mojih hudobijah; sprejel si me po svojim neskončnim usmiljenji; zato te bom ljubil brez prenehanja, in sovražil bom iz ljubezni do tebe vse, kar je zoper tvojo presveto voljo. Odsihmal hočem le tvoje presveto življenje pred očmi imeti, vse križe življenja in težave stanu v pokoro za svoje grehe obračati in voljno terpeti. Tebi se z dušo in s telesam popolnoma darujem. O dodeli meni slabimu, de mi tvoja na svetim križi v nezmer- nih bolečinah storjena smert ne bo v pogubljenje, ampak v živ- ljenje. Amen.

O Marija, moja preljubeznjiva mati! k tebi se zopet zatečem, in terdno se zanesem, de ker mene grešnika nisi zaničevala in za- vergla, me boš tudi zdaj, ko sim

grehov očišen, ljubila, in namesto mene milostljiviga Očeta v nebesih zahvalila, de se je mene uboziga grešnika usmilil, in me s tolikimi dobrotami obsul. Pomagaj mi, de stanoviten ostanem, nič več ne grešim, in tvojiga preljubeznjiviga Sina Jezusa iz vsega serca ljubim. Amen.

Po spovedi, kadar odveze ne dobiš.

Kako silno sim grešil, de me Božji namestnik odveze nevredniga spozna! Oh, spoznam v ponižnosti svojiga serca, de nisim vreden k Božji mizi perstopiti in vživati angelskiga kruha; spoznam, de se mi ni krivica zgodila, ker so mi grehi zaderžani, de svoj nevarni grešni stan previdim, se prav spokorim in vre-

dno poboljšam. Kaj hočem toraj družiga storiti, kakor v tvojo sveto voljo, o Bog! se podati, in vse na tanko dopolniti, kar mi je naloženo. Prav je, de me zadeva tvoja šiba; sej ljubiš tistiga, kteriga tepeš. Le to te ponižno prosim, pridi moji slabosti na pomoč, in daj mi moč, de grešno življenje zapustim, se k tebi vernem, vreden sad pokore storim, se v prihodnje odveze vredniga storim, de ne bom več otrok tvoje jeze, ampak pokoren sin tvoje očetovske ljubezni. O Jezus! ki jih ozdravljaš, kateri so potertiga serca, usmili se me, in vzemi me v svoje preljubeznjivo Serce. O Marija, pribežališe grešnikov! ne zaverzi revniga otroka; daj mi močno varstvo v svojim ljubezni polnim Sercu. Pomagajte mi vsi

sveti Angelji, Svetniki in Svetnice Božje, de se v resnici spokorim, in z razžaljenim Bogam spravim. Jest pa hočem zdihovati in prositi, dokler per njem milosti ne zadobim. Amen.

Od odpustkov.

Kadar se greh odpusti, se tudi večne kazni odpuste, časne pa ne vselej; zato je rekel prerok Natan Davidu: „Gospod je tvoj greh od tebe vzel; tvoj sin pa bo mógel umreti“. (2, Kralj. 12. 13. 14.) Naša ljuba mati, sveta cerkev nam pa tudi časne kazni pomaga zbriso-vati, ktere bi mógli ali v sedanjim življenji, ali pa še v vicah terpeti, ker nam ona per spovedi pokoro naklada, in nam odpustke delí; to je, nam zunaj zakramenta sv. Pokore časne kazni ali vse, ali le nekoliko odpusti, ktere bi me še po odpušenim grehu, ali v sedanjim življenji, ali pa po smerti preterpeti mógli. Z odpustki se Božji pravici za naše grehe zadostuje iz zaklada preobilniga zaslužnja Jezusoviga. Tega zaklada pa sv. cerkev le tiste verne vdeležuje, kteri so v stanu gnade Božje,

toraj brez smertniga greha, in brez zadovoljniga nagnjenja k še tako majhnemu grehu, kateri si prav prizadevajo spokoriti in poboljšati se, in kateri vse na tanko opravijo, kar je v zadobljenje odpustkov zapovedano, kakor: mnoge molitve, post, milošnja, obiskovanje cerkvá in (posebno v zadobljenje popolnoma odpustkov) spoved, sv. Obhajilo in molitve v namen svetiga očeta papeža, namreč za razširjanje katoliške vere, zatiranje nevere in krivoverstva, za mir in edinost keršanskih oblastnikov, za spreobrnjenje grešnikov in druge reči po okoljnah časov. V ta namen se mora moliti nar manj pet Očenašev in Češenasimarij, Čast bodi Bogu... in Verujem.

I. Molitve odpustke zadobiti.

O Jezus! kateri si na svet prišel, nam pravo življenje v vsi obilnosti dati: verujem, de si svoji cerkvi zato ključé nebeškiga kraljestva izročil, de je vse, kar ona na zemlji odveže ali zaveže, tudi v nebesih odvezano ali zavezano.

Zavoljo tega terdno verujem, de si Ti, o Jezus! svoji cerkvi oblast dal, odpustke deliti, in de so vernim v duhovni prid.

Prosim Te, o Jezus! de bi bil jest v številu tistih spokornikov in z Bogam spravljenih grešnikov, ki Ti dopadejo in jih z obilnimi gnadami obdaruješ.

Tukaj pridem k tebi, moj Zveličar! ker si v presvetim zakramentu pričujoč, de vse storim, kar sv. cerkev za odpustke tirja, Tebi, o mili Jezus! vse potrebe sv. cerkve in celiga keršanstva izročim.

2. Molitev k Bogu Očetu za povikšanje katoliške cerkve.

Oče nebeški, vsigamogočni večni Bog! poglej z očmi svoje neskončne milosti na svojo cer-

kev, ki se tukaj na zemlji vojskuje; razširi jo po vsim svetu, poveličuj jo z svojimi gnadami, ohrani jo v edinosti, odverni od nje vsako pohujšanje in grehe hudobnih kristjanov, varuj jo pred vsimi sovražniki, in daj ji moč, jih premagati z resnicami svoje svete vere. Ozri se milostljivo na vse svoje otroke, za ktere je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus svojo Kri prelil; perpeljti vse narode v svojo sveto katoliško cerkev, de bodo vsi tebe Očeta, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa, in tudi svetiga Duha z živo vero spoznali, z terdnim zaupanjem klicali, in z gorečo ljubeznijo objeli. Amen.

V. De svojo sveto cerkev vižraš in ohraniš.

O. Prosimo te, usliši nas!

Molimo. Prosimo te, Gospod! ozri se na to svoje ljudstvo, za katero se je naš Gospod Jezus Kristus dolžnim v roke dal, in terpljenju na križu podvergel; kateri s teboj živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

3. Molitev k Bogu Sinu za zatrenje krivoverstva.

O Jezus! ti prava luč, ki razsvetli sleherniga človeka, kateri pride na svet, ponižno te prosimo, stori z svojo vsigamogočno desnico, de zgine iz sveta vsa tema nevednosti in krivoverstva, de tvoja resnica premaga vse zmote in laži, de spoznajo vsi luč tvoje večne resnice, in se podajo v tvojo sveto cerkev. O dobri Pastir! ki si dal svoje živ-

ljenje za svoje ovce, čuj nad svojo drago odkupljeno čedo, varuj jo pred vsim zalezovanjem zapeljivcov, ki pridejo v ovčji obleki, znotraj pa so zgrabljivi volkovi. Poteri hudobne naklepe sovražnikov svojiga presvetiga imena, de nikomur škodovati ne morejo. Stori, de spoznajo vsi ljudje le samo eniga Pastirja, in de bi bili vsi pod njim le ena sama čeda. Gospod! ostani per nas, saj si rekel: „Jest ostanem pri vas vse dni do končanja sveta“. Pokaži, de je tvoja cerkev na skalo zidana, ktere tudi peklenške vrata ne morejo premagati. Amen.

V. De sovražnike svoje svete cerkve ponižaš.

O. Prosimo te, usliši nas!

M o l í m o. Prosimo te, o Gospod! molitev svoje cerkve potola-

žen sprejmi, de po premaganih zopernostih in zmotah, tebi v miru in prostosti služi: po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

4. Molitev k svetimu Duhu za edinost keršanskih poglavarjev.

O sveti Duh, Duh ljubezni in miru! kateri si toliko in toliko mnogih narodov v veri zedinil; podeli keršanskim poglavarjem in njih svetovavcam obilno gnade, ter jim vtisni novo zapoved svoje ljubezni, ktero je Kristus svojim aposteljnám dal, prav globoko v njih serca, de iz tega vsi spoznajo, de so vredni keršanskiga imena. Obvari, de od poželjivosti zapeljani, kaj taciga ne spočnejo,

kar bi bilo nasproti tvoji Božji časti in edinosti katoliške cerkve, daj jim veliko bolj gnado, de svoje podložne pravično in sveto vladajo, in de pridemo vsi v deželo večniga miru in pokoja. Amen.

V. De keršanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo edinost daruješ.

O. Prosimo te, usliši nas!

Molimo. O Bog! kateri mir daješ, in edinost ljubiš, dodeli vsim keršanskim poglavarjem, svojim služabnikom popolnoma edinost; odverni vse vojske in raspertije; de ti tvoji verni v popolni prostosti vere služiti zamorejo. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

5. Molitev za papeža.

O Bog, Pastir in vižar vsih vernih! ponižno te prosimo, ozri se milostljivo na svojiga služabnika Pija IX., kteriga si svoji cerkvi na zemlji vidniga poglavarja postavil, ohrani ga nam po svoji veliki milosti, dodeli mu Duha modrosti, sveta in moči, de vso tvojo sveto cerkev po tvoji volji vlada, vse njene ude v edinosti vere in ljubezni ohrani, keršanski čedi, ki mu je zročena, z ukam in zgledam koristno služi, in z njo večno življenje doseže. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

6. Molitev za nevernike.

Molimo tudi za nevernike de vsigamogočni Bog vzame brezbožnost iz njih serc, de zapuste svoje malike, in se podajo k pravimu živimu Bogu, in njegovimu edinorojenimu Sinu Jezusu Kristusu, Bogu in Gospodu našimu. — Vsigamogočni, večni Bog! ki ne išeš smerti grešnikov, temuč življenje, sprejmi milostljivo našo molitev, reši jih od službe malikov, in pripelji jih v svojo sveto cerkev k časti in slavi svojiga imena. Po Gospodu našim, Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zdaj pobožno môli pet Očenašev in Češenasmarij, po tem pa apostoljsko Vero.

Zahvala za odpustke.

O Bog vsiga usmiljenja, kateri si sv. cerkvi moč in oblast dal, odvezovati in zavezovati, hvaležno se poslužim gnad, ki mi jih dobrotljivo ponujaš. Ne daj mi pozabiti, de se le resnično spokorni grešniki, ki svoje serce od greha očistijo, odpustkov, to je odpušanja časnih kazni, ktere nam je tu ali tam odslužiti, — deležni storé. Dostavi, kar nam ojsrih pokoril pervih kristjanov manjka, skozi tvojo ljubezen in neskončno zasluženje Jezusa Kristusa, v kterim vsi gnado in odrešenje imamo, in od tvoje milosti večno zveličanje upamo. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Opomin. Te molitvice opravi po vsakim sv. Obhajilu v cerkvi za odpustke. Kdor pa

brati ne zna, in tacih molitev nima, naj moli v ta namen 7 Oče našev, Češena si Marij, in Čast bodi Bogu. Zadnjič pa Vero.

Od dolge spovedi.

V žalosti svoje duše hočem pred tabo, o Bog! vse svoje leta premisliti. Izai. 13, 15. Dolga spoved, t. j. od prve mladosti ali od zadnje storjene dolge spovedi, je silno potrebna vsem, kateri so neveljavne spovedi opravljali, namreč :

1. Ki so kterikrat smerten greh vedama zamolčali.

2. Ki se niso smertniga greha spovedali, ker so svojo vest le poverhu in slabo izpraševali.

3. Ki pri svojih spovedih nobeniga praviga kesanja in terdniga sklepa niso imeli.

4. Ki so v bližnji grešni perložnosti, katero bi bili lahko zapustili, in po spovednikovim nauku tudi zapustiti mógli, ali pa ki so v grešni navadi naprej živeli brez vsega poboljšanja.

5. Ki niso ptujiga blagá ali z opravljenostjo odvzete časti povernili, čeravno bi bili lahko to storili.

6. Ki so v sovražtvu z bližnjim

živeli, in se z njim nikoli prav do dobriega spravili niso.

7. Ki smertniga greha iz zadolžene nevédnosti in lahkomišljenosti niso imeli za velikiga in se ga torej tudi obtožili niso.

8. Ki so šli k spovedi, pa še naj potrebnih resnic sv. vere znali niso.

Dolga spoved dušo še posebno očisti, je terdna podlaga praviga poboljšanja in stanovitne kreposti. Ona dušo umiri in ga vse življenje s sladkostjo napolnuje; se bolj brez strahu iz sveta loči, in pred sodnika z večim zaupanjem stopi.

Kristjan! ne vstraši se že pred imen-
nam dolge spovedi. Če se ti kakor ster-
man hrib zdi ali celo nemogoča, vedi, de
to je satanova zvijača, katero boš s po-
močjo milosti Božje prav lahko razstergal,
če se je le pod napeljevanjem modriega
spovednika polotiš.

N A U K ,

spoved iz pobožnosti opravljati.

Spoved iz pobožnosti se tista imenuje, v kateri se kristjan samó malih grehov, v ktere tudi pravični večkrat pade, obtožuje. Iz pobožnosti se ji pravi, ker nismo ravno po nobeni zapovedi zavezani, se tudi malih grehov spovedovati.

Razločiti pa, kateri je velik in kateri majhen greh, je dostikrat težko; vender se pa takole reči zamore: De je kakšen greh velik, k temu je treba: 1. de je pregrešena reč tehtna in zdatna, velika in imenitna ali sama po sebi, ali pa za voljo posebnih okoljšin. 2. De kristjan to pregrešenje zadosti spozna, ali bi ga pa vsaj spoznati mógel, ali pa de po pameti méni, de ga dolžnost pod smertnim greham veže. 3. De se ga dobro zavé, in 4. de prosto vanj privoli z mislijo, z besedo, z željami, z djanjem in z opušanjem dobriga.

Po tem takim so le majhni grehi, kadar človek brez popolniga spoznanja in privoljenja ravná, in kadar sama zapovedana ali prepovedana reč ni v posebno imenitni in tehtni zadevi Božji postavi nasproti. Nevednosti v Božji postavi zna

pa kristjan sam iz lenobe ali hudobije kriv biti, taka zadolžena nevednost ga pa ne more pred smertnim greham zgovarjati.

Ta versta spovedi je posebno vsem potrebna, kateri po keršanski popolnamosti in po veliki čistosti sercá hrepenijo, in naj svetejši skrivnost sv. Rešnjiga Telesa z večim dušnim sadam in pridam prejemati želijo.

I.

Na kaj se opira pogostna spoved?

1. Na voljo in želje matere katoliške Cerkve. Letá tirja zródama vselej opravljeno spoved kot pogodbo, kdor se hoče kakšniga odpustka vdeležiti. Ona le predobro vé, kako koristna je spoved za nas, tudi če nismo v kakšne smertne grehe zabredli, in tako nas hoče ona, bi rekel, siliti, de naj si milost odpustka s trudam opravljene spovedi kupimo, ktera za nas ni ravno vselej potrebna, je pa vselej neprecenljive vrednosti in veliciga dušniga prida.

2. Na zglede Svetnikov, katerih eni, desiravno so velike čednosti nad sabo imeli, so vendar le pogostama k spovedi hodili. Sv. Katarina Sienenska, sv. Katarina, Škotska kraljica, sv. Karol Boro-mejski in sv. Ignaci Lojolski so se vsaki

dan spovedovali, ne morebiti iz plašljivosti, temuč gnani od velicih gorečih željá, si dušno čistost vedno ohraniti in še pomnožiti; sv. Frančišek Borgijski je šel slednji dan dvakrat k spovedi, pred daritvijo sv. maše, in pa preden je spat šel, de je le k spovedniku priti bil v stanu.

Svét ima tudi veliko skerb za zunanjo lepoto, in toliko de kdo kak madež na obleki vglada, ga že močno skerbi, kako ga bo proč odpravil.

Ravno ta skerb naj se tudi Svetnikam dopusti, ktere sv. Duh v sv. pismu (Ekl. 44.) prijatle prave lepote imenuje, kar njih dušno čistost zadene.

3. Malo je mnihov in nún, kterim bi njih postave spovedi vsaj vsaki teden ne velévale, ker drugači jim ni mogoče samostanske popolnamosti doséči.

II.

Duhovni prid pogostne spovedi.

Dušni sad pri spovedi iz pobožnosti je mnogoteran.

1. Majhen ali odpustljiv greh razžali Gospoda našiga Boga; nasprotva vsem božjim lastnostim in popolnostim; omažežva lepoto naše duše, in spravlja človeka v velik greh, pomanjšuje v nas mi-

lost in prijaznost Božjo in zabranjuje posebno ljubeznjive Očetovske naméne do nas. Spoved nas očisti odpustljivih pregreškov, nihče pa ne more cele teže majhniga greha, ne kakor je sam na sebi, ne v njegovih nasledkih razumeti in preudariti.

2. Majhen greh zasluži na tem svetu in v vicah naj hujši kazni. Te kazni pomajšuje ali čisto izbriše spoved iz pobožnosti, posebno če je ob času kakšnih odpustkov storjena.

3. Kristjan, če je spodobno za tako spoved pripravljen, zadobi dvojno pomnoženje milosti, katero sicer sv. Pokora podeluje.

Pervič, ker se duša že v prijaznosti Božji znajde, zadobi novo pomnoženje ljubezni Božje in čeznatornih čednost, se toraj vedno bolj tesno z Jezusam, svojim ženinam, zedinjuje. Kdo pa bo soštel vse dušne bogastva, ktere iz te tesnejši zveze z Jezusam in iz ljubeznjiviga darovanja njegoviga zasluženja za nas zvirajo? Kdo zamore obseči, kaj sv. Duh v taki duši čudopolniga dela? Njegov nebeški blagoslov, kateri vse reči uči, po besedah sv. Ap. Janeza 2, 27., napolni človeško dušo včasi s takim veseljem in pokojem vesti, in tacim Božjim miram, de vse občutleje preseže. V duši se bolj pogostama

ljubezen do Boga vnéma, ima novo življenje in vse njene dela so pred Bogom bolj zaslužljive. S tacih dobrih del si zida duša nove stopnjice v nebeškem veličastvu.

Drugič zadobiva duša nove dušne moči, de se v Božji milosti ohrani, in skušnjavam k grehu zoperstojí, katerim smo vedno izpostavljeni, tudi zadobi veči lahkost v čednosti rasti, v dobrih délih se vaditi in brez greha živeti.

4. Ni spoved samó sv. skrivnost, ampak tudi naprava, v kateri se duše vodijo, v kateri se spovednik vse prizadene, duše k gorečnosti napeljevati, jim primerjene pomočke pokazati, de se greh in nagnjenje do njega s korenino izruje, de nevarnosti več ne bo, Božjo milost zgubiti. Od druge strani pa zamore, ker za vse dobro pripravljene serca najde, jim tudi vaje v višjih čednostih nasvetovati, katerih se manj vterjene duše še ustrašijo.

5. Spoved je vaja v ponižnosti, ker nobena druga reč ni tako človeški napuh-njeni natori zoperna kakor spovedovanje ali obtoževanje samiga, sebe posebno še, ker se morajo take okoljne razodevati, ktere so še bolj poniževavne, kakor grehi sami, post. de kdo le iz časti lakomnosti dela, ali iz nečimurnosti in iz željá, de bi za boljšiga veljal, kakor pa je; nekteri ne

vidi rad, de bi se to in uno od njega reči móгло.

6. Skušnja uči, de človek tisti dan, ko je pri spovedi bil, dosti bolj náse pázi.

7. Pogostna spoved je zadnjič tudi naj boljši pripravljane za sv. Obhajilo. Z odvézo si Jezus sam svoje prebivališe pripravlja. On dušo čedalje bolj očišuje, ji zasluženje sv. rešnje Kervi obilniši deli; požlahnuje vse njene občutleje in pobožne dela; njega veseli, tempelj sv. Duha vedno bolj zaljšati, in kraljestvo božje, ki je po besedah sv. Luk. 17, 21 v nas zmiraj bolj razširjati. Ko angelji vse te čudeže vidijo, pojejo vsi od čudenja in veselja ginjeni Bogu hvalo, de njegova roka tako obilno milosti svoje ljubezni v dušo pravičniga zлива. Srečni so spovedniki, ki so po tem takim sredniki in orodje božjih skrivnost.

Srečne in presrečne so tudi taiste pobožne duše, ktere rade pogosto k spovedi hodijo, in se vredno za sv. odvezo pripravljajo, in to ne samó zató, de bi mirniši bile, temuč de bi se božjih milost vdeležile, in svojimu Zeninu zmiraj bolj dopadle.

Kaj hočemo pa od tistih duš reči, ktere se hočejo pogostnih spoved le zato poslužiti, de bi svoji lastni ljubezni in

znotranjimu napuhu strégle, ktere same sebe polne in navzete le to želijo, de bi se kdo z njimi pogovarjal; ktere iz navade, in de ne bo teh zadnjih, hodijo; ktere so hude, če je ktera kaj dalje pri spovedi, in ktere prec spovednika zapustijo, kakor jih bolj ob kratkim odpravlja, ali pa prav na dušno rano zadene; nič družiga ni reči, kakor de take same sebe golufajo in slepijo.

III.

Od spraševanja vesti.

Ne smé se človek dolgo terpinčiti, pravi sv. Frančišek Salezijan, če se svojih napéčnost nič več spomniti ne more, de bi se jih spovedal; ker je skoraj nemogoče, de bi tak, kateri si večkrat svojo vest sprašuje, naglo ne zagledal, če je kak véči pregréšek storil. Tudi ni treba tako tanak biti, de bi vse majhne nepopolnamosti in napake našteval. To znaš svojimu Zveličarju potožiti, kolikorkrat jih na sebi zamerkaš, kakšno djanje ponižnosti, kak zdihljeje je zadosti, de so ti odpušene, post. prilóžnosti k čmernosti, k navtisljivosti in občutljivosti, ko človeka sili, de bi to in uno rekel itd. Kaj taciga še ni greh, de se le zraven zatiramo,

ampak so le nevgodne pomanjkljivosti človeške slabosti, v ktere pravični sedemkrat t. j. večkrat na dan pade.

Kdor vest predolgo sprašuje, mori duhá in prebrisanost, in sercé merzlo naredi. Naj potrebníši pri spraševanju vesti je, de grešnik zraven svojo voljo k pravimu kesanju in dobrim sklepam mečí in nagiblje, in svoje sercé za prejemanje sv. odveze pripravlja.

Ne mešaj pri spraševanju vesti neprostovoljnih nagnjenj z grehi, zakaj če praviš: Že dva dni je, kar hude skušnjave do jeze imam, pa nisim vanje dovolil, pripoveduješ svoje čednosti, ne pa grehov.

Izpusti pri spovedi nepotrebne obtoževanja, kakor imajo nekteri navado, post.: nisim tako Boga ljubil, kakor bi bil mógel, nisim pobožno molil itd., s tem še ni dušni stan na tanko naznanjen, ker se tudi naj bolj sveti ljudjé lahko tako spovedujejo. Pred vsem drugim je nam treba prositi razsvetljenja sv. Duha, de bomo mógli v globočino serca pogledati, tam pregreške, njih velikost in vzroke najti. Brez prevelike zmote in boječnosti, kakšen pregrešek pozabiti, se moramo preiskovati, ker spoved ni zato postavljena, de bi našo vest motila, ampak de bi jo umirila.

Pomisliti je treba naj bolj:

1. tiste grehe, pregreške in napake, kiere je človek prostovoljno in popolnoma prevdarno storil;

2. tiste, ki zadevajo take reči, kiere so nam bile od spovednika že tolikrat na serce položene, in zavoljo katerih nam božja milost naj hujši očita;

3. tiste, ki so bližnjimu kaj v spod-tiklej in v pohujšanje bili;

4. tiste, kateri bi nas gledé na preš-nje slabo življenje, ravno v to nazaj pri-peljati utegnili;

5. tiste, ki imajo v mlačnosti svoj vzrok, de za Boga toliko ne storimo, ka-kor stan od nas tirja;

6. tiste, ki so sami na sebi majhna reč, pa so vender korenine, odrastki in na-sledki hudih in nevarnih strasti;

7. druge majhne napčnosti je pa naj bolj božji milosti prepustiti, in se le sploh jih obtožiti.

IV.

Od kesanja pri spovedi iz pobožnosti.

Po preiskovanju vesti moramo serčno žalost nad grehi obuditi, katerih se imamo obtožiti in moramo terdno skleniti, se po-boljšati. To je naj poglobitniši in bistevna reč in ob enim tudi studenec vseh milost, ki jih pri spovedi tako obilno zadobimo.

1. Ti praviš kristjan, de bi kaj rad žalostno, skesano in sterto serce imel, pa de ti je nemogoče, to doseči. Sv. Francišek Salezijan ti na to pravi: To je pred Bogam že kaj veliko, de jo imeti želiš. Glej, v tem in zato, ker jo občutiti hočeš, že imaš žalost in kesanje nad grehi. Občutiš je morebiti še ne, pa saj tudi ogenj pod pepelam se ne vidi in ne čuti, in vender je le živ. Kes je prav za prav tisto djanje naše volje, ki storjen greh zaničuje, in čversto sklene ga nikoli več storiti. Solzé, zdihovanje, občutena bolečina niso ravno prav potrebne pogodbe praviga kesanja. Ne bodi zato zmoten, če kesanja ne občutiš. Če ti Bog ne dá, de bi žalost v sebi občutil, ti hoče pa zasluženje pokorsine dati, in ta naj ti bo zadosti, de ne boš več nad popolnoma spravo z Bogam dvomil. Verjemi ponižno, vdaj se serčno in boš dve plačili imel. Ne sili se s kesanjem, ker taka sila bi tvoje serce zbegala, zmotila, utrudila in poterla. Prav v dnu, globoko v sercu reci Bogú, de želiš, de bi ga nikdar razžalil ne bil, in de ga z njegovo pomočjo tudi zanaprej več žalil ne boš. To je pravo kesanje, ki ga mora grešnik v sebi obuditi z resnobnim premišljevanjem zlasti pa z gorečo molitvijo, ker kesanje pride v naše serce le po milosti Božji.

2. Ti se potožiš, de si zmiraj v enim stanu, in de nobeniga prida iz pogostne spovedi ne dobiš. — Kaj ne, to rečeš tudi od večkratniga sv. Obhajila? Jest bi tudi rad to zvedil, od kod veš, de si vedno poprejšnji, in de nič sadu pri tema sv. Zakramentama ne zagledaš? Glej, ne tebi tolikanj, le spovedniku gre to razsoditi, kateri ti poreče, de zato nikar ne opešaj. Če ga tudi na sebi ne vidiš in ne čutiš, če tudi nič drugiga ne najdeš, kakor suhoto in zapušenost: vedi, de milost Božja dostikrat na prav skrito vižo v nas dela. Velik dobiček od pogostniga prejemanja je to, če ne pademo v poprejšnje grehe in navade. Ali ni to neizrečeno veliko, de smo brez smertniga greha? Tiste zdravila, ki bolezni ubranijo, so ravno tako imenitne, kakor tiste, ki zdravje pokrepčajo.

Dobri nasledki pri kesanju in sklepu se vidijo tudi iz tega, de je človek pri 100 perložnostih le kakšne 4 krate padel. Ko bi bil kdo v spovedovanju vnemarn ratal, in jo opustil; kolikor stopinj, toliko grehov bi bilo. Še ni vse zastonj, če tudi skoraj vedno ene napake imaš. Le prizadevaj si, vse kar je v tvoji moči, k spovedi in Obhajilu iti, in svest si bodi, de si boš pri njima veliko dušniga sadu pridobil.

Obujenje kesanja.

Ti me vprašaš, kristjan, pravi popred imenovan sv. Frančišek, kaj imaš storiti, de bi pravo kesanje obudil. Verzi se v duhu, v ponižnosti in v sv. strahu pred Boga, ko si ga razžalil. Dokler je še vera v tebi živa, in spoznaš, kaj je Bog in kaj je greh, če premisliš svojo nehvaležnost, de si ga po toliko prejetih dobrotah zopet na novič razžalil; če si prepričan, de bi te bil on že zdavnaj lahko, prec po prvim storjenim smertnim grehu, v pekel trešil, de te pa že leta in leta še na svetu terpi in na tvojo pokoro čaka; de pregledaš škodo, ki jo je greh na duši in na telesu napravil, in kazni ki si jih zavoljo njega na tem in na unim svetu zaslužil; in dokler še serčno želiš svojimu Zveličarju dopasti: bo prišlo kesanje tudi nad naj manjši greh kakor samo od sebe. Prosi Boga za dar praviga žalovanja, opravljaj v ta namén tudi nezapovedane dobre dela; postavi si živo pred oči Odrašenika, kako za tvoje grehe kervavi pot potí, kako razpet na križu visi, in na zadnje se še spomni, de je to morebiti zadnja spoved, ki jo misliš zdaj opraviti.

Odpušanje majhnih grehov.

1. Pri spovedi iz pobožnosti dobi grešnik v sv. odvezi odpušanje vseh majhnih grehov, katerih se resnično kesal; tudi takrat bi dobil, ko bi se tudi drugih majhnih grehov, vsaciga posebej ne kesal. Kdor bi se majhnih grehov obtožil, in bi se nobeniga zmed njih ne kesal, bi spoved ne veljala, ker bi ne bilo obžalovane reči ali tvarine, de bi se sv. odveza dati smela. Taciga spovedenca le sama vera, s katero spoved dobro opraviti misli, od božjiga rópa réšiti zamore.

Tacimu zlegu se ogniti, in plašne duše vmiriti, svetujejo cerkveni učeniki, vselej konec navadne spovedi en ali drugi greh iz poprejšnjih spoved ali življenja pristaviti, ktere grešnik zares obžaluje in jih nikoli več storiti ne želi. Že enkrat spovedani grehi niso sicer potrebna pa vender zadostna tvarina za sv. odvezo, ali z drugimi besedami: taka odveza je ponovljeno poterjenje poprejšnje odveze, ktero je grešnik zadobil.

Tega pa spet ne smemo misliti, de bi nas smelo obtoževanje prejšnjih grehov zamotiti, de bi se z vso resnobo sedanjih ne kesali in ne spovedovali, ker ne smemo nikdar pozabiti, de noben neobžalovan in

nalaš nespovedan greh tudi v zakramentu sv. Pokore odpušen ni.

2. Če človek majhen greh s premislikam in s prosto voljo stori, se mora vzéti, de, ako se ga spomnimo, ni drugači odpušen, kakor de ga na ravnost in posebej obžalujemo. Pregreški in pomanjkljivosti iz gole človeške slabosti so pa odpušeni, ko se iz globočine serca zdihne: O kako močno želim, de bi jih ne bil nikdar storil! — ali pa: Kdaj bo vender že tisti čas prišel, ko svojiga Boga več žalil ne bom! Taki majhni pregreški so post. majhna nevolja, majhno dopadajenje samiga sebe, če človeku nepremišljeno natolcevanje in prenagla sodba čez bližnjiga v glavo pade; besede, ki brez prevdarnosti iz ust uidejo, in ki bi koga žaliti utegnile; razstresenosti v molitvi, ktere ni človek prav prec iz glave izbijati si prizadeval itd. Take reči Bog veliko ložej odpusti kakor druge, ker vé, iz česa smo vstvarjeni, de smo iz ilove persti, de človeška domišljija po pozemeljskim sem ter tje leta in se lahko od njega in od večnih resnic za nekaj časa zgubi, in de se pri merkanju nase in na svoje mnogoverstne dolžnosti lahko spozabi in utruji.

3. Takim pregreškam, ki od tod pridejo, de prav vselej skerbno nase ne pazimo in nad saboj ne čujemo, ki iz naše

občne revšine in iz slabosti izvirajo, bomo mende do zadnjiga podverženi. Veliko bo, pravi sveti Francišek, če bomo nekterih napak se četert ure pred smertjo znebiti mógli. In na drugim kraju: Mi nismo samo napčnosti svojiga bližnjiga prenašati dolžni, ampak tudi s svojimi lastnimi poterpljenje imeti. Mi se moramo samih sebe kakor na rokah nositi, dokler nas Bog v nebesa ne ponese, in dokler se tako nosimo, ne nosimo nič taciga, de bi bilo kaj vredno. Prizadevajmo se poboljšati mirno in brez boječnosti, pred časam nismo vstani angeli biti. Nikar tako plašno sim ter tje ne glej, so besede sv. Franciška, glej le na Boga in pa nase. Boga ne boš nikoli brez dobrotljivosti našel, sebe pa ne brez revšine, in v ti tvoji revšini bo vselej dober in usmiljen.

4. Nikar se ne naveličaj, pravi učeni Fenelon, vsaki dan od kraja in vnovič začenjati. Nič ne gane bolj Božjiga sercá, kakor ta poniževavna in poterpežljiva serčnost; sej tudi sv. Ap. Pavl pravi, de čednost se v slabosti doveršuje. Kar nas pri Bogu prijetne dela, niso toliko občutne sladkosti in duhovne notranje tolažbe, ampak znotranje poniževanja in večkratno zatekanje k njegovi milosti. Z naj večim dopadajenjem se Bog na tako dušo ozira, ki se tako neprenehama pa poterpežljivo,

mirno, čeravno dozdevno brez sadú trudi, ki sicer ni brez napák in pomanjkljivost, pa vender s terdno voljo in z odkritoserčnim prizadevanjem, vedama nikoli več Bogá žaliti, z njim vedno sklenjena ostane. Taka duša, ki je pripravljena svoje napčnosti obderžati, ko bi namreč Bog ji taiste pripustil, in vender terden sklep imá, se brez prenehanja zoper nje vojskovati, je v Božjih očéh drajši, kakor če v miru in nezmotena dobre dela doprinaša.

5. Bog je, so besede sv. Franciška, v več svojih služabnikih še dalj časa po njih spreobrnjenji marsikteri sléd njih poprejšnjiga slabiga nagnjenja pustil, pa vse jim je k dobrimu služilo, zgled je nam v tem sv. Ap. Peter. Vojskuj se toraj krepko in serčno, pa ne želi zraven preveč sadu svojiga truda viditi. Tudi čednosti si s prevelikim hrepenenjem ne želi, zakaj ona je že večkrat škodo zato terpela, ker je človek mejo redne zmernosti prestopil. Delajmo, pa ne porajtajmo na nasledek, zakaj če se terpežno in stanovitno bojujemo, in se čeravno premagani, vender ne ustrašimo, nam na zadnje toliko in še več pomaga, kakor de bi bili sami popred vselej premagali.

Prepusti se popolnoma dobroti in usmiljenju tistiga, kateri vsem tem, ki brez hudobne volje padejo, svojo roko podklada,

de se ne poškodujejo, in jih tako rahlo in naglo zopet vzdigne, de še ne vedó, če so bili padli, ker jih je v sredi padca Bog prestregel.

V.

Od obtoževanja grehov pri spovedi.

Gréšnik mora pri spovedi le to povedati, kar samo njega zadene, in ne smé svojih grehov z grehi drugih zmešati. Naj bo v besedi jasen, kratek in prav odkritoserčen, to resnico naj ima vedno pred očmi, de se tu pri Jezusovih nogah znajde, in de v osebi spovednikovi z Bogom govori. Se vé, de spoved že velja, če je le v smertnih grehih odkritoserčen; zakaj kar male grehe zadeva, se nismo pod greham jih obtožiti dolžni, desiravno je prav dobro in koristno to storiti. Tako vera uči.

Napake pri pogostnih spovedih so dostikrat te le:

1. De hoče človek pri vsaki spovedi veliko veliko povedati.
2. De pa ne pové tistiga, kar bi ravno imel povedati.
3. De vse nekako zméšano pripoveduje brez prave razumljivosti.

Kar prvo zadene, namest de bi hotel človek ravno vse tudi naj manjši sla-

bosti pripovedovati, naj si izvoli rajši tri ali štiri, od katerih vé, de so Bogu prav zoperne in od katerih si prepričan, de jih moreš zapustiti in se poboljšati. Drugih se pa le sploh obtoži in serčno skesaj. Ne misli, de se tisti naj boljši spoveduje, ki se dolgo časa spoveduje. Tistiga spoved je naj boljši, kdor se močno kesá in poboljša.

Nekteri se mnogoterih majhnih prestopkov obtožijo, zamolčijo pa, kar je za njih bolj nevarniga. Takim se svetuje, de naj tisto naj pred povejo, kar jim njih vest naj bolj nepokojno dela in obtežuje.

Drugi prikrivajo nekatere svoje pregreške, ker pričakujejo, de bo spovednik, jih še bolj spoznati, po njih popraševal. Odkritoserčnost tirja še, de spovedenec prav priprosto, brez ovinkov in brez umikovanja na spovednikove vprašanja odgovarja. Spovednik ima večkrat dobre vzroke zvediti kaj od nas, kar naš znotranji dušni stan zadeva, čeravno se nam zazdeva, de ravno zdaj v spoved ne séga. Kolikor bolj natanko spovednik naše dolžnosti, naše natorne zmožnosti, naše navade, opravila in nagnjenja itd. pozná, toliko lažej nas zamore voditi in v zveličanje podpirati; da pa vse to spoznati zamore, vé on nar bolj, po čim in kaj mora vprašati.

Pomanjkanje razumljivosti pride

velikokrat iz tega, ko grešnik ni odkrito-serčen pri spovedi; eni so pa tudi take verste ljudje, de le težko kaj dopovejo. Tudi zvirna nerazumljivost pri spovedi iz prenatanke in pretesne vesti in iz boječnosti, de bi kaj ne pozabili. Taki hočejo vselej pred in potlej dolge zgodbe praviti. Še se nameri, de tudi od tod izhaja, ker kak spovedenec premajhno zaupanje v spovednikovo spoznanje in previdnost stavi. Eni zmiraj mislijo, de jih spovednik ne spozna tako, kakor se sami spoznajo. Na zadnje dohaja zmedenost pri spovedovanju od nekakšne prevzetnosti in napuha. Ponižal bi se še človek, tode povsod, še pri obtoženju svojih grehov rad kaj pokaže in napelje, de zanj govori. Veliko govori, pa ne da se prav razločiti, ali se grešnik s tem tožiti ali le zgovarjati hoče.

Preden se k spovednici poklekne ali pa med spovedovanjem predniga se obudi serčno kesanje, in v duhu ponižnosti in prave žalosti se moli očitna spoved, posebno če jih je veliko pri spovedi.

Po pogostni spovedi.

Kadar si svojo spoved opravil, ne misli več na to, de bi še nove pregreške najdel, de bi se jih še spovedal, temuč oberni vse svoje misli v to, de bi nauke

in opomine svojiga duhovniga očeta dobro razumel, naloženo pokoro si zamerkal in se v duhu v petere Jezusove rane skril. Med tem, ki zasluženje njegove Kervi tvoje grehe pri odvezi očišuje, skleni svojo žalost z njegovimi bolečinami, in sprejmi iz spovednikovih ust v duhu vere, hvaležnosti, upanja in ljubezni odpušanje svojih grehov.

Po spovedi ni več časa se preiskovati, de bi človek vidil, ali je vse povedal ali ne. De se le grešnik tega obtoži, česar se kriviga in dolžniga čuti. Ohrani toraj mirno sercé in se varuj, de v boječnost ne padeš zastran spraševanja vesti ali kesanja. To so le skušnjave satana, kateri bi rad Zakrament tolažbe in ljubezni s pelenam in želčem ogrênil.

VI.

Od naložene pokore.

Opravi naloženo pokoro natanko, naglo in goreče v duhu kesanja in ponižnosti. Naj bolj pripraven čas, pokoro opravi, če ni kako posebno naložena, je pač precej po spovedi. Če pa to mogoče ni, ne bo greh, je nekaj odložiti, pa je ne smé pozabiti in opustiti.

Po vsem tem opravi svojo pokoro, če imaš čas, in treba ravno ni, de bi jo več-

krat ponavljal s tem namenam, de jo boš v drugič ali tretjič še bolj pobožno opravil. Ako si jo pa sam podaljšaš ali kaj priložiš, boš s tem le svojiga spokorniga duha v sebi v nemal.

Take duše, ki so v ljubezni Jezusa Kristusa in ki močno želé v popolnamosti rasti, znajo v času spovednika poprositi, de bi jim veči pokoro naložil, post. : kaj storiti, kar bi sicer sami iz pobožnosti opravili, ali kar so opustiti večkrat skušani. Ker je gotovo, de grešnik za vsaki majhen greh vice zasluži, in ker nar manjši kazni v vicah vse časne kazni deleč presežejo, bo spovednik, ki gorečnost svojiga spovedenca pozná, prav storil, jim kaj tacija dovoliti, ker tiste dobre dela, ki jih kdo v imenu naložene pokore opravlja, veči zasluženje imajo.

De bi mi duha spokornosti čedalje bolj v sebi redili in oživljali, ne smemo pozabiti, de z doprinešeno pokoro, ki je nam v spovedi naložena bila, ni še za kazni zadosteno, ktere smo za svoje grehe zaslužili. Mati katoliška cerkev se zadovoli, de nam odvezo podeli, če naloženo pokoro prevzamemo, ktera je z našimi grehi tudi v daljni zvezi. Božja pravica ima pa natančniši mero za grehe in zaslužene kazni. Nam se te majhne in lahke pokore nakladajo v strahu, de bi

težjih natanko ne opravljali, in bi spokorne dela priložnost za nove grehe dale.

VII.

Zahvala po spovedi.

Po spovedi oberni nekoliko časa, de se v duhu pri Jezusovih nogah zbereš, in imaj se kakor jetnika, od kteriga so ravno težke verige odpadle, in veseli se v Božji pričujočnosti svojiga zdanjiga dušniga in véstniga stanú, ko ti vest ničesar več ne očita, in si s terdnim zaupanjem rêči zamoreš, de si odpušenje pri Bogu zadobil. Zahvali Gospoda Boga, de nam je on za vsakoršne slabosti tako močan pripomoček postavil. Prosi ga, de bi nikoli ne pripustil njegove dobrotljive radovoljnosti v slabo obračati, ko te rad sprejme, kolikorkrat se skesano in odkritoserčno k njemu oberneš. Priganjaj se še sam, vse storjene sklepe zvesto spolniti, ktere so ti posebno na serce položene in tudi sam za potrebne spoznaš. To storiti si na vso moč prizadêni; potem prosi pomoči od Matere Božje, ki je tudi tvoja Mati in pribežališe grešnikov, in pa tiste svetnike, ktere, če mi je tako rêči pripušeno, še naj rajši imaš.

Kadar iz cerkve greš, si misli, kakor

de bi iz ust samiga Jezusa slišal besede: Glej! zdaj si ozdravljen, pojdi v miru, tode nikar več ne gréši!

Kaj je storiti, kadar se človek pred sv. Obhajilam nemirniga čuti, zato ker je kak majhen greh pozabil, ali pa po spovedi že v taciga padel, ali iz kakšniga družiga vzroka, in tako se v slabim dušnim stanu biti dozdeva? Obudí se popolnoma kesanje nad tem in nad vsemi grehi, in gré iz pokoršine do spovednika ali veliko več do Jezusa samiga, in si nič iz tega nepokoja ne stori, in gre poln zaupanja k svojimu Zveličarju, ter ga prejme svesto in prepričano, de to obudeno serčno kesanje in pokoršina spoved popolnoma nadomesti, dokler se to pri prihodnji spovedi ne razodene. To je posebno tanko-vestnim rečeno.

VIII.

Vesoljna ali dolga spoved iz pobožnosti.

Dolga spoved iz gole pobožnosti dostokrat več škoduje kakor koristi, zlasti pri boječih dušah in pa pri osébah s preživo domišljijo, zato ker jih v mnoge škodljive dvome zaplete, kakor skušnja neoveržljivo kaže. Tistih tedaj ni poslušati, ki pridejo in pravijo: Želim dolgo spoved

narediti, de se bo nepokojnost pomirila in gorečnost poživila, zakaj kakor neki učen spovednik pravi: Za eno nepokojnost, ki jih dolga spoved odpravi, deset družih napravi. Naj boljši in gotovši pomoček k miru priti, je ponižna pokoršina, ktera se vselej po spovednikovih naredbah ravna, ne pa po lastnih željah, če bi se ravno še tako pametne dozdevale.

IX.

Ali ni včasih dobro svojo vest izpraševati?

To se zamore pri več prilikah zgoditi, post.: 1. pri duhovnih vajah, 2. ob letu ali ob velikim prazniku, 3. če človek v sebi posebno gorečnost in ginjenost čuti, po kakšni podeljeni veliki milosti, ali kadar je človek pričal bil kakšne posebne ostre pravice Božje, post.: pri nagli smerti prijatla, znanca; 4. pri spremembi svojiga stanu. Ker so take spovedi le bolj nasvetovane, in ne prav tako potrebne kakor druge, ni treba človeku zraven boječimu biti, ker se ne tirja pri njih ne tolike natančnosti, in tudi ne tolike širivosti in obséznosti.

Obhajilne molitve.

Nekteri nauki od sv. Obhajila.

☉ srečna duša, ki ljubiš Jezusa, veseli se! z njim se smeš skleniti — v zakramentu presvetiga Rešnjiga Telesa! Perstopi torej večkrat k mizi Gospodovi, k večerji neskončne Jezusove ljubezni. Vediti pa moraš, de le vredno sv. Obhajilo te bo zveličalo. Perpravi se tedej k ti sv. večerji prav in dobro. Ni je pa vredne perprave brez Jezusove ljubezni, ki ni na jeziku, ampak v globočini serca. — Ta ljubezen je nebeški ogenj, ki ga je bil Jezus z nebes pernesel, in ki ga po svetim Duhu v naše serca vliva in ga v njih užiga. Ali Duh ljubezni v tvojim sercu

prebivati ne more, dokler je z grehi oma-
dežano in polno grešniga hrepenjenja. Ne
moreš ob enim Jezusa in njegoviga so-
vražnika ljubiti; ne moreš per Gospodovi
in pa per mizi njegovih nasprotnikov se-
deti. Dobro prevdari besede sv. Pavla,
kteri pravi: „Človek naj sam sebe pre-
sodi, (če je brez greha) in potlej se le
naj je od tega kruha, in pije iz tega ke-
liha. Kdor namreč Gospodovo telo po ne-
vrednim je, in pije njegovo kri po nevred-
nim, si večno pogubljenje je in pije, ker
Gospodovimu Telesu grozno nečast stori“.
Očisti tedej svoje serce poprej s skesano
in odkritoserčno spovedjo od smertniga
greha, in obudi pred sv. Obhajilam popol-
nama obžalovanje nad svojimi grehi, de
brez radovoljniga nagnjenja k nar manj-
šimu grehu, z živo vero, s terdnim upa-
njem, z gorečo ljubeznijo, s hvaležnim
spominam terpljenja in britke smerti Je-
zusa Kristusa, s terdnim sklepan, svoje
življenje čedalje bolj po presvetim Jezu-
sovim zgledu ravnati, k mizi neskončne
ljubezni in svetosti perstopiš. Vnemaj tudi
v sercu krotkost, ponižnost, poterpežli-
vost, usmiljenje, ob kratkim: sveto ljube-
zen do bližnjiga. Ko bo Jezus vidil tvoje
perzadevanje, tvojo gorečnost, tvoje hre-
penjenje, njemu dopasti; bo Duha svoje
ljubezni v tvoje serce obilno razlil, de boš

občutil, kaj se pravi, po Jezusu hrepeneti, Jezusa ljubiti, že na tem svetu se z Jezusom popolnoma skleniti; de boš okusil tiste nebeške sladkosti, ki jih je Bog perpravil tem, ki ga ljubijo; de boš spoznal, kako resnične so besede sv. Pavla, de Kristusov mir in njegovo vživanje v resnici ves človeški um in vse človeško hrepenjenje preseže. O perzadevaj si vedno dalje iti po poti svetih čednost, in perpravljaj se z gorečim sercam in živo vero, de samiga Jezusa prejmeš, k sv. Obhajilu! Kadar si pa Jezusa že prejel, dobro obrni ta nar dražji čas življenja. Koliko in kako lahko zamoreš tačas od Jezusa sprostiti! Moli — ljubi — hvali in poveličuj preljubeznjiviga Zveličarja v svojim sercu, in potoži mu vse dušne in telesne potrebe. Govôri kot prijatel s svojim priserčnim prijatlam; slôni s svetim Janezam na Jezusovih persih, na njegovim ljubezni polnim Sercu, ktero zdaj v tvojim sercu bije. — Ker se sveto Obhajilo tudi za druge zamore darovati, ali Svetnikom v čast, ali za kaj družiga, kar nam je per sercu, je posebno bratam in sestram bratovšine Živiga roženkranca priporočeno, de naj večkrat sveto Obhajilo Marii v čast za spreobernjenje grešnikov darujejo, ker so se tako že nar veči grešniki spreobernili.

Od večkratniga sv. Obhajila.

Sv. Tridentinski Zbor opominja in prosi v 13. seji, 8. pogl. z očetovskim sercam, de bi vsi kristjanje sv. Obhajilo, ta nadnatorni kruh večkrat prejemali, de bi jim teknilo zarés v dušno življenje in v večno duhovno zdravje, in de bi z njegovo močjo pokrepčani na potu tega revniga romanja v nebeško domačijo dospeti zamôgli. Vsaki dan se nahranimo z jedjo in pijačo, de se pri telesnim življenju ohranimo; zakaj bi mi tudi prav dostikrat kruha življenja za svojo neumerjočo dušo ne vživali, de bi v milosti Božji naprej živela. Naša slabost in naše nevarnosti nam zadosti očitno spričujejo, kako zelo smo tega močniga kruha potrebni. „Premislite vender svojo vnemarnost, telo krepčate na popotvanju večkrat, svoje revne dušice, ki na dolgi poti proti večnosti skoraj pojemlje, nočete še enkrat v mescu poživiti“, pravi sv. Tomaž Vilanovski.

Kolikokrat se prav za prav k sv. Obhajilu pristopiti smé, bo tebi, moj prijatelj, že tvoj spovednik dovolil, kateri tebe in tvoje zadeve pozná; pa nikdar ne pozabi, de je na tem „kako greš“ dosti več ležeče, kakor pa na „kolikokrat greš“.

Kakšen sad ima vredno sv. Obhajilo?

Cerkveni učeniki imenujejo sv. rešnje Telo cel neskončni zaklad dobrote Božje, in studenec vseh milost in čednost. Če je Gospod Bog v stari zavezi Obedédoma in vso njegovo hišo zato tako močno blagoslovil, ker je skrinjo miru in sprave v svoji hiši imel: kakšen blagor se mora pa nad tisto dušno hišo razliti, ktera Gospoda Jezusa samiga po vrednim prejme?

Perviĉ se z Jezusam zedinimo: „Kdor moje mesó jé, in mojo Kri pije, ostane v meni in jest v njem. On nam ne dá samo svoje ljubezni, ampak tudi od svojiga bistva. Kakor se v ognju vosek z voskam stopí in sprime, se tudi Kristus z nami zedini, pravi sv. Ciril. Enako hrani in pijaĉi, iz kterih v nas kri in meso po človeškim sercu pride in se tedaj popolnoma z nam sklene, hoĉe tudi naš Zveličar se z nami zediniti, pa vender tako, de smo mi vanj, ne pa on v nas spremenjeni. Vesel bi ti bil, ko bi ti bilo dano, kakor je Ap. Janez na njegovih persih slônel, glej, še več ti je zdaj pri sv. Obhajilu dano. Zakaj se pa hoĉe Kristus z nami tako živo skleniti? Zato, de bi po času stariga človeka v nas v noviga prestvaril, ki bi bil njemu podoben. Vsaki kristjan bi mógel s svetim Pavlam reĉi: Jest živim, pa ne več jest živim, ampak Kristus živi v meni.

Drugič obderži večkratno vredno Obhajilo našo dušo pri življenju, t. j. v posvečujoči milosti Božji — nas obvarje pred smertnim greham. To nam zagotovi Jezus sam, rekoč: Kdor ta kruh je, bo živel vekomaj. Jan. 6, 59. Kdor je od tega kruha, ne bo umerl — s smertjo grešnika. Zato pravi Tridentinski Zbor: Sv. rešnje Telo je naj močnejši zdravilo, z njim smo pred vsako smertno boleznijo na duši obvarovani. Sej tako mora biti: ker ako močno oborožen hiše varuje, potem je vse brez skerbi. Kadar je Jezus v čolniču tvojiga serca, ne bo pustil, da bi se potopilo, čeravno je v skušnjavah vihar silno strašan. Tisti, ki je Petru roko podal, da bi ne utonil, je še bližej pri tebi, da ti je bo ponudil. Zavoljo tega pravi sv. Bernard: Zahvaluj se vedno Bogu za sv. Obhajilo, zakaj moč tega zakramenta stori, da zamoreš hudo nagnjenje in meso ukrotiti in med pregrešnim svetom brez greha živeti.

Tretjič, sv. Obhajilo očisti svoje večkratne in vredne prejemavce manjših pregreškov in človeških slabost. Imenovani Zbor uči naravnost, da nas sv. Obhajilo vsakdanjih pregreškov očišuje. Če te posvetni ljudje vprašajo, zakaj tolikokrat k sv. Obhajilu greš, reci jim: Da se svojih pregreškov očistim, pravi sv. Frančišek Sal. Sv. Ob-

hajilu se zahvali, ko nisi več tolikokrat ali nič več tako močno kot pred k jezi, k nevošljivosti, k nečistosti in k drugim pregreham skušan, zakaj moč sv. Zakramenta je to v tebi storila, so besede sv. Bernarda.

Ali ne uči tudi skušnja, de so pogostama obhajan tudi boljši kristjanje kot poredkama? Ali ne more Božji zdravnik, kterimu je le ene besede treba, v svoji ljubezni narediti, de bo duša tistiga, kteri njega večkrat prejémlje, popolnoma zdrava?

Četertič. Pogostno vredno sv. Obhajilo zatare v nas še celo nagnjenje k grehu. Sv. Ambrož imenuje sv. Obhajilo nebeško roso, ktera goreče netílo hude požljivosti v nas ugasí. Če komu vroče prihaja, kliče sv. Oče Bonaventura, t. j. če je od kakoršne koli hude želje skušan, naj pride k temu studentcu se ohladit, zakaj tù se vsaki prisad razžene.

Kakor sv. Obhajilo ves nečisti ogenj v nas zamori, užge v nas petič tudi ogenj ljubezni do Bogá in gorečnost do dobriga. Kako marsikteri bi mogel, ker tako malokrat Gospoda sprejme, z Davidad reči: Sim kakor pokošena trava, in moje serce se suší; ker pozabil sim svoj kruh jesti. Ps. 101, 5. Od vročine véli sadeži se zopet poživijo, če jih z vodo poškropí; kristjan! ako tvoja gorečnost v dobrim že nekaj časa ugasuje, teči k sv.

Obhajilu, ki je božji studenec poln žive vode. — Kadar tvoje roké po zimi zmerzujejo, jih pri ognju ogreješ, de naprej delati zamoreš; hodi torej pridno k Božjemu ognju, in pogrej se, kolikorkrat tvoje dušne moči oterpniti hočejo. — Po dolgi bolezní in po terdim delu si truden in obnemôgel, pokrepčaš se v dosego prejšnjih močí z boljši in tečniši jedjo: Ubogi terpin! zakaj nočeš kaj bolj pogosto „kruha močnih“ zavživati, de bi v tem revnim življenju ne omagal?

Sv. Obhajilo dodelí sestič brambo v nevarnostih in tolažbo v terpljenju. Kdor Jezusá v sercu nosi, zamore z Davidam reči: Če bi tudi v sredi smertne sence hodil, se vender ničesar ne bojim, ker si ti, o Gospod pri meni. Vi maloverni, ali nisim jest pri vas? Z Jezusam sklenjena duša občuti, čeravno préd še tako pobita in žalostna, tako radost in veselje kakor Marija Magdalena na vertu in dva učenca v Emavs gredoča, ki se jim je bil prikazal. O kako lahko jim je bilo pri sercu, ko je Jezus pri njih bil!

Vredno in pogostno prejemanje sv. Rešnjiga Telesa je sédmič naj gotovši zastava za večno življenje. Temu porok je njegova beseda. Kdor moje meso je in mojo Kri pije, ima večno življenje, zanj se to začne že na tem svetu, in jest

ga bom obudil na sodnji dan k več-
nimu življenju.

Ako bi ti, kristjan, pri pogostnih Ob-
hajilih od vseh teh naštetih sadov nič ne
okusil, prepričan bodi, de se še prav ne
pripraviš. Zna pa tudi biti, naj bo v tvojo
tolažbo rečeno, de ti tvoj Jezus v svoji
modrosti vsega občutiti ne dá, kar njegova
ljubezen in milost v tvojim sercu delate.

Od ne vredniga sv. Obhajila.

Kdor se ne vredno obhaja, t. j. vé-
doma še kateri nespovedan in neskesan
smerten greh na svoji vesti ima, se pre-
greši nad Telesam tistiga, pred katerim se
morajo kolena vsih pripogniti, in pred kte-
rim Kerubi in Serafi do obrazov pri-
klonjeni klečé. Sv. Ap. Pavel uči, de ne-
vredno obhajani Jezusa z nogami teptajo.
Neki neverski cesar je zapovedal na gori
Kalvarji podobo nesramne boginje za ne-
vernike postaviti, in še celo na grobu
Zveličarja — malika. Še hujši nečast stori
kristjan nedolžnimu Jagnjetu, ki ga med
žive malike, sred nagnjusniga serca po-
stavlja. Judež in Judje so Jezusa njego-
vim sovražnikam zdali, kdor se ne vredno
obhaja, ga pa satanu zdá, zakaj gotovo je,
de je satan v duši v smertni greh ukova-
niga človeka.

Kdor se nevredno obhaja, se nad njegovim Telesam in nad sveto Rešnjo Kervijo pregreši. On jo preлива in nad se sklicuje. Kdor sv. rešnje Telo nevredno prejmlje, se tako pregreši, pravi sv. Kri-zostom, kakor tisti, ki so Gospoda umorili in njegovo Kri prelili. Gorjé človeku, ki se tako pregreši, ker kazni za to neizrečeno pregreho so naj strašnejši, po besedah sv. Pavla ima tak že sodbo večniga pogubljenja z Jezusovo Kervijo v svojim sercu zapisano. Vselej se, kar moreš, dobro pripravi za prejemo sv. Obhajila, de te take kazni ne zadenejo.

Pred sv. Obhajilam.

Molitev k Marii Materi Božji za vredno sv. Obhajilo.

Preljubeznjiva moja Mati in prečista Devica Marija! k tebi zdihujem in te prosim, perpravi v mojim sercu vredno prebivališe Jezusu Kristusu, svojimu Božjimu Sinu. Akoravno sim resnično svoje grehe obžaloval in se jih obtožil,

vender spoznam, de nisim vreden Kralja nebés in zemlje v svoje serce sprejeti, ker je v njem še toliko grešniga nagnjenja, toliko neznanih pregreškov, in toliko pomanjkanja pravih čednost. **O** preblažena Devica! ozaljšaj revno hišico mojiga serca z nar lepšimi cvetlicami svojih čednost, svoje ponižnosti, čistosti, krotkosti in poterpežljivosti, de se Jezus z veseljem z mojo dušo sklene. **O** milostljiva Mati! nikar mi te prošnje ne odreci, ker tebi v čast to sveto Obhajilo darujem, de se grešnikov usmiliš, jih na pot popboljšanja perpelješ, de pred nejenjaš, dokler se njih terde serca ne omečijo in samo Jezusa ljubijo, ki je vse ljubezni vreden. Amen.

Djanje vere.

Kdo mi da, o presladki Jezus! de pod skrivnostno podobo kruha tvoje obličje gledam, katero gledati Angelji želé? Kdo mi da, de se mi odprejo tvoje svete rane, ktere z očmi vere na tvojim presvetim Telesu vidim, ki so studenec žive vode za očiščenje moje grešne duše? Terdno verujem, de si v zakramentu svetiga Rešnjiga Telesa resnično pričujoč kakor moj Bog in Gospod. Kje je tako imenitno ljudstvo, kakor je keršansko ljudstvo? Res, ni nobeniga družiga ljudstva, katero bi tako srečno bilo, kakor smo pravoverni kristjani, ki tebe, svojiga Boga, tako blizo sebe imamo. Zakaj ti, večna Resnica, si djal: Moje meso je res jéd, in moja kri je res pijača. Ako kdo jé od tega

kruha, bo živel vekomaj; in kruh
 kateriga bom jest dal, je moje meso
 za življenje sveta. Vzemite in
 jejte, to je moje Telo, katero bo
 za vas dano: to delajte v moj
 spominj. Verujem, de je v tem
 presvetim Zakramentu resnično
 tvoje presveto Rešnje Telo pri-
 čujoče; svetlejši je od solnca, in
 ravno tako čisto, lepo in veli-
 častno kakor v nebesih. Veru-
 jem, de je v tem presvetim Za-
 kramentu pričujoča tvoja presveta
 Rešnja Kri, ki je prelita za moje
 zveličanje; de je v njem pričujoča
 tvoja presveta duša; de si v njem
 ti ves skrit, Bog in človek; de
 te bom zdaj prejel, kakor so te
 prejeli tvoji učenci per zadnji ve-
 čerji. O Jezus! poterdi me v ti
 sveti veri; daj mi v nji serčno
 živeti in umreti.

Djanje upauja.

Predobrotljivi Jezus! kaj sim jest, de mi samiga sebe daš? Kako se sme 'grešnik pred teboj perkazati? Teži me obilnost mojih grehov, ali vabi me sladkost tvojih besedi. Pridite k meni, praviš, vsi, kateri se trudite, in ste obloženi, in jest vas bom poživil. Torej ves poln zaupanja v velikost tvoje ljubezni in tvojiga usmiljenja, o Gospod! pristopim bolan k tebi, svojimu zdravniku in zveličarju, lačen in žejin k studencu življenja, reven k nebeškemu kralju, hlapec k Gospodu, stvar k stvarniku, žalosten k milostljivimu tolažniku. Usmili se me, o Jezus! in reši me, ki nikoli ne zapustiš teh, ki v tebe upajo.

Djanje ljubezni.

Kako v močni ljubezni je tvoje presveto Serce gorelo, o moj Jezus! ko si nam pred svojo bitko smertjo na križi večerjo napravljaj, ktera vso sladkost v sebi ima! Pač velika in prečudna je mogla biti ljubezen, de si se zavoljo našiga zveličanja včlovečil; ali še bolj prečudno je, de nam svoje sveto Telo jesti in svojo Rešnjo Kri piti daješ. Čuda polne so dela tvojiga usmiljenja, o Gospod, neskončna ljubezen! kdo bi te ne ljubil? Užgi v svoji gorki ljubezni moje merzlo serce, in s svojim zveličanjem me obiši, de sladkost tvoje ljubezni moj duh okusi, in gorelo bo v tvoji ljubezni serce moje. Ljubim te, o Jezus! in nič me ne bo ločilo od tvoje ljubezni! Ne smert,

ne življenje, ne Angelji, ne Poglavarstva, ne Oblasti, ne sadanje, ne prihodnje, ne visokost, ne globočina, ne druga stvar me ne bo mogla ločiti od ljubezni Božje, ktera je v Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Djanje ponižnosti in obžalovanja.

Vsigamogočni, večni Bog! kaj mi je misliti, ko se perbližujem k mizi, per kateri skazuješ milosti, ki jih noben človek izreči ne more? Kdo si ti? — in kdo sim jest? — Nisim vreden, proti tebi pogledati, in ti hočeš v moje serce priti! Ti se ponižaš do mene tolikanj nehvaležniga in revniga! Ti, Kralj kraljev, Gospod, Bog vojsknih trum, ki svét le pogledaš, in se trese: Ti,

sama Svetost, pred katero angeljska čistost zgine: Ti, solnce večne svetlobe, ki prebivaš v nedosegljivi luči: — jest pa nečista stvar poln grešniga poželenja, hudiga nagnjenja in nečimurnosti, gnjusoba grešnikov, otrok jeze in slepote. Kaj mi je boljiga, ali tebi prijetnišiga misliti, kakor de se iz celiga serca pred tabo ponižam in tvoje neizmerjeno usmiljenje v duhu povikšujem? Pozabim sam sebe in v globočini svoje nevrednosti se ves tebi podveržem. Prah in pepel, grešnik sim, vender se prederzнем s tabo govoriti, ker žalostniga in potertiga serca ne zaničuješ. Ozri se na me, revniga, uboziga grešnika, in sprejmi me v svojim neskončnim usmiljenji. Spoznam svojo hudobijo, in jo iz

serca obžalujem; spoznam pa tudi, de brez tebe nič ne premorem, de brez tebe ni ne zveličanja, ne življenja! O de bi môgel v serčni britkosti solze točiti, in z njimi s sveto Magdaleno vred tvoje noge močiti! O de bi te mogel tudi jest posihmal obilno ljubiti, ker sim te do zdaj obilno žalil! — O Marija! prosi za me. O Jezus! ljubim Te, usmili se me.

Djanje hrepenjenja.

Kdo mi bo dal, o moj Gospod! de tebe samiga najdem, in tebi svoje serce do dna odprem, de te bom vžival, kakor želi moja duša? O moj Gospod in Bog! kdaj bom s teboj ves sklenjen, in tebi tako živel, de bom pozabil samiga sebe! Res, moj Bog! si

kralj mirú, v tebi je pravi mir in vse veselje, zunaj tebe pa je trud, žalost in brez števila veliko nadlog in rev. Z gorečo ljubeznijo, z željami in veseljem vsega svojiga serca hrepenim po tebi, o Jezus! O de bi te zamogel prejeti s takimi preserčnimi željami, s takim spoštovanjem in češenjem, s tako zahvalo, ljubeznijo in čistostjo, s tako ponižnostjo in s takim zaupanjem, kakor te je želela in prejela tvoja presveta Mati in častitljiva Devica Marija, kakor so te z veselimi željami vživali tvoji Svetniki in sveti služabniki, kateri so ti v svetosti svojiga življenja nar bolj dopadli, ker so se z nar gorečniši ljubeznijo per tvoji mizi znašli! O Jezus! usmili se me, povzdigni moje serce v nebesa

k sebi, in ne pusti me po zemlji se plaziti. **O Jezus!** pridi in poživi mojo lačno dušo, zakaj ti sam si moja jed, moja ljubezen in veselje, moja sladkost in dobrotá. **O** de bi me s svojo pričujočnostjo vsiga užgal in v sebe spreobernal, de bi ves s teboj bil sklenjen in v ognji tvoje ljubezni razstopljen le en duh s teboj! Skleniti s teboj svoje sercé, so moje edine, goreče želje.

Serčni zdihleji pred sv. Obhajilam.

O presladki Jezus! po tebi zdihuje moja duša iz te revne in solzne doline; po tebi hrepeni moje serce; k tebi vse moje moči kličejo. **O** usmili se me, in pridi v moje prazno in zapušeno serce; pridi, o Jezus! in per-

pravi v mojim sercu vredno prebivališče Božje ljubezni. Kaj želim v nebesih, in koga na zemlji išem, kakor tebe, o Jezus, moja večna ljubezen! ker za se si moje serce vstvaril, in serce miru ne najde zunaj tebe. Ti sam vse njegove želje spolniti zamoreš! O vleci me k sebi, de ne počivam dokler te ne najdem, in te ne izpustim, dokler me ne blagosloviš s svojim večnim blagoslovom!

O milostljivi Odrešenik! ne zaverzi mojiga serca, ki te ljubi, in goreče želi se s teboj skleniti. Sej ti je znano, kako silno mi je žal, de sim tebe, večno ljubezen s svojimi grehi žalil. Sej veš, de bi rad tisti nesrečni čas s svojo kervjo odkupil. Odpusti mi, o Jezus! odpusti mi vse moje grehe

za svojiga svetiga imena voljo. Pogledaj, tvoji milosti se izročim; stori z menoj po svoji dobroti, ne po moji nepridnosti in hudobii.

Pridi, o milostljivi Jezus! in zacéli rane moje duše s prečudnim zdravilam Zakramenta svoje ljubezni, de v novo življenje oblečen z novimi očmi večne reči gledam, in ves od tebe ponovljen že zdaj med vsimi britkostmi novo življenje imam, dokler me tvoje neskončno usmiljenje k sebi v večno veselje ne pokliče.

O usmiljeni in ljubeznjivi Jezus! pridi povešeli me, razveseli mojo slepoto s svojo večno lučjo, užgi moje merzlo serce z ognjem svoje ljubezni, spreoberni mi vse pozemeljsko v grenkost, vse težavno in zoperno v poterpežljivost;

ti sam mi bodi edino veselje od
zdaj na vekomaj!

Po sv. Obhajilu.

Svet, svet, svet, si Gospod
Bog v mojim sercu! Svet si, Je-
zus Kristus, moj pravi Bog in
Odrešenik! S ponižnim sercam
te molim in hvalim za toliko do-
broto, de si peršel k meni, ubo-
gimu grešniku. Zahvalim te,
moj večni Bog! de si me vdeléžil
presvetiga Telesa svojiga edino-
rojeniga Sina; zato bodi hvaljen
in češen vekomaj!

O preljubeznjiva Mati Božja!
pomagaj mi Boga moliti in hva-
liti, veseli se z menoj, de je
tvoj Božji Sin mene, revniga
grešnika, obiskal. Veseli se z
menoj, Kraljica nebeška! veseli
se z mojo dušo, ki jo je Gospod

obiskal in s svojo pričujočnostjo posvetil.

Jezus! tebi živim; Jezus! tebi umerjem; Jezus! tvoj sim živ in mertev. — V tebe, o Jezus! verujem, ker si večna resnica. — V tebe, o Jezus! upam, ker si neskončna dobrota in milost. — Tebe, o Jezus! ljubim, ker si zgolj ljubezen in vse ljubezni vreden. — Iz ljubezni do tebe mi je iz serca in čez vse žal, de sim te kdaj razžalil, in terdno sklenem, tebe, svojiga preljubeznjiviga Boga, nikdar več ne razžaliti. — O Jezus, živi Kruh, kateri si iz nebes peršel, poterdi in obderži me v živi veri, ohrani v meni terdno zaupanje in pomnoži v mojim sercu gorečo ljubezen. O Jezus! ostani per meni s svojo gnado in navdaj me

s svojo močjo, de po tvojih naukih živim, ter dosežem nebeško kraljestvo.

Preljubeznjivi Jezus! kako te morem dosti zahvaliti za toliko dobroto, de si peršel v moje pusto in revno serce! Izročim ti zato in darujem vsih pobožnih serc veselo hvaležnost, goreče želje, Božje razsvetljenje in nebeško obiskanje; vse sadanje in prihodnje dobre dela in zahvale od vsih stvari v nebesih in na zemlji, zase in za vse mojim molitvam perporočene, de bi te vsi vredno hvalili, in tvojo čast na vekomaj povikševali. Naj te častijo in hvalijo vse ljudstva, vsi narodi in jeziki, in naj z nar večim veseljem in gorečim sercam tvoje sveto in sladko ime povikšujejo. O Jezus! k tebi perbežim, de

mi odpustiš in perzanesesh vse pomankanje moje pobožnosti, hvale, češenja in ljubezni. Ponižno te prosim, nar čistejši Jezus! pridi moji slabosti na pomoč, de vse nečisto nagnjenje zatiram vedno in stanovitno. O ljubezni polni Jezus! iz ljubezni do tebe vsim iz serca odpustim, kateri so mi kaj hudiga storili ali želeli, in te prosim zanje, de jim odpustiš, in jim svojo gnado in večno življenje daš. O poterpežljivi Jezus! podpiraj me s svojo močjo, de vse težave in britkosti v tvojo čast voljno terpim, in se ponižno v pokoršino dam. O presveti Jezus! s korenino vred izplevi in pokončaj, karkoli napčniga najdeš nad menoj. Daj mi grehe sovražiti, in premagati vse grešne navade,

krotiti poželjivost in zatirati prevzetne nagibe; daj mi pogasiti nevošljivost, umiriti togoto, pregnati lenobo, studiti neusmiljenje; daj mi, de se ne bo nič posvetniga, nič ničimurniga, nič radovedniga, nič lažnjiviga, nič zmišljeniga mojiga serca prijemalo. Daj mi, ljubeznjivi Jezus! gorečnost duha; užgi v meni ogenj, ki si ga na svet pernesel, de vse posvetne nagnjenje iz mojiga serca zginе, de samo tebi želim živeti, in se le tebi dopasti perzadevam. Bodi ti moje veselje, sladkost moji duši; bodi per meni in jest per tebi. Bodi moj učēnik in moj svetilnik na tesni in ternjevi poti življenja, dokler ne bo boj poskušnje dokončan, dokler me k sebi ne vzameš v svojo večno čast, kjer živiš in kraljuješ

**Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.**

Ozri se pa tudi, usmiljeni Jezus! na moje starše, brate, sestre, na vse prijatelje in znance, in na vse tiste, kateri so meni ali drugim zavolj tebe kaj dobriga storili, in kateri so sebe in svoje brate moji molitvi perporočili, naj so še per življenji, ali so se že iz tega sveta ločili, de vsi pomoč tvoje gnade, tvojo tolažbo, tvoje varstvo v nevarnostih, in odrešenje od zaslužene šibe dosežejo, in de od vsiga hudiga rešeni, tebi veseli čast in hvalo zapojo. Ozri se tudi, ponižno te prosim, na vse tiste, kateri so me kdaj žalili ali zaničevali in opravljali, ali so mi kaj družiga hudiga in neprijetniga storili; ozri se pa tudi na vse tiste,

ktere sim jest kdaj žalil, zapeljeval, nadlegoval, ali z besedo, z djanjem, iz hudobije, ali iz nevednosti pohujšal; odpusti milostljivo nam vsim, kar smo eden drugimu hudiga storili; vzemi od nas vse, kar zamore bratovsko ljubezen razdirati ali manjšati. Usmili se, Jezus! vsih, kateri v tvojo milost kličejo; daj nam vse potrebne gnade, in dodeli nam tako živeti, de bomo naravnost perpeljani v hišo tvojiga častitljiviga prebivališa, kjer bomo vredni tebe neprenehama častiti in povikševati. Amen.

Kratka molitev po sv. Obhajilu.

Duša Kristusova, posvéti me!
 Telo Kristusovo, zveličaj me!
 Kri Kristusova, napoji me! Voda
 iz desne strani, operi me! Terp-

ljenje Kristusovo, poterdi me! O dobrotljivi Jezus, usliši me! V svoje svete rane skri me; od tebe ločiti se, ne pusti me; sovražnika peklenškiga vari me; ob uri moje smerti pokličí me; k tebi priti ukaži mi, de s tvojimi Angelji hvalim te od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev pred križanim Jezusam.

Glej, o moj predobrotljivi in preljubeznjivi Jezus! pred tvojim naj svetejšim obrazam klečim na kolenih in te prosim iz dna svoje duše, de mi v serce vtisneš djanje vere, upanja in ljubezni, pravo kesanje nad mojimi grehi in terden sklep, tebe nikdar več ne razžaliti. Z nerazdeljeno ljubeznijo, s serčnim sočutjem, pre-mišlujem tvoje petere rane, in

prevdarjam v duhu, kar je sv. prerok David od tebe, o Jezus! govoril: moje roke in noge so prevertali in vse moje kosti soštevali.

Popolnoma odpustek po sv. Obhajilu, Papež Klemen VIII., Benedikt XIV., Pij VII. in Leo XII. 17. sept. 1825 tudi za duše v vicah.

Darovanje sv. Obhajila presveti in prečisti Devici Marii za spreobrnjenje grešnikov.

O preljubeznjiva Devica! s kolikim veseljem in s koliko sladkostjo si bila ti napolnjena, ko te je vsigamogočnost svetiga Duha obsenčila, in si večniga Sina nebeškiga Očeta, Odrešenika vesoljniga svetá, Jezusa Kristusa, v svojim maternim naročji spočela, pod svojim sercam nosila, v Betlehemu rodila in s svojo nar či-

stejši hrano redila! Poglej ravno ta Jezus je zdej tudi v mojim sercu, per svetim Obhajili sim ga prejel. Velik, nezapopadljiv je ta dar Božji. De pa vidiš, kako zlo te ljubim, in kako goreče svoje in svojih bližnjih zveličanje želim, ti to sveto Obhajilo tvojiga preljubiga Jezusa, v dar ponudim. **Z** Jezusam ti tudi sam sebe in vse grešnike darujem, de se nas usmiliš, in nam nar večí gnado, gnado praviga spreobrnjenja in poboljšanja s svojo mogočno prošnjo sprosiš. Tebi presveti in neomadežani Devici darujem Jezusa, kateri želi, de naj bi se vsi grešniki spokorili in večno živeli. Ti per Jezusu vse premoreš; nikdar ti nobene prošnje ne odreče; kadar koli tvoj glas sliši, ga tudi usliši. Prosi tedej, o

Marija, perbežališe vsih grešnikov, prosi, de se grešniki spreobrnejo, zlasti pa ti lete perporočim (imenuj jih). O ti poznaš njih reve; reši jih, če ne, se bodo pogubili. Oberni usmiljene oči svojiga Sina nanje; stori, de se nanje ozre; in jih nagne na pravo pot. Terdno se zanesem, de boš to storila, ker so tvoje nar gorečniši želje, de naj bi vsi tvojiga Sina Jezusa ljubili, in se v ti ljubezni večno zveličali. Amen.

Božje čednosti.

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog Oče, Sin in sveti Duh, kateri si vse vstvaril, kateri vse

ohraniš in vižaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, de se je Sin Božji včlovečil, de nas je s svojo smertjo na križi odrešil, in de nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so Aposteljni pridigovali, in kar nam sveta Rimska katoliška cerkev zapoveduje vervati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne more ne goljfati ne goljfan biti. O Bog! stori močnejši mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnim

zasluženi svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim te iz vsi-ga svojiga serca, čez vse, ker si nar veči dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si ti do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Vošim si iz celiga

serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno perzadenem, mi je iz serca žal, de sim tebe, svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim tebe, svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga nar boljšiga Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse hude perložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka, in do-

deli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnim zasluženji tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Očetu in Sinu in svetim Duhu; kakor je bila v začetku sveta in zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Sv. Križev pot.

Podučenje.

Po nedolžni smerti Jezusa Kristusa je prečista Devica Marija vse tiste kraje, kjer je njen ljubeznjivi Sin terpel, posebno pot, po kateri je s težkim križem obložen proti Kalvarii šel, z naj večji pobožnostjo velikokrat obiskovala. Po njenim zgledu so tudi aposteljni in drugi Svetniki storili, in še tudi dandanašnji veliko ro-

marjev ta sv. križev pot obiskuje. De bi to pobožnost še bolj uterdili, je več rimskih Papežev obiskovavcam sv. križeviga pota veliko odpustkov podelilo. Tudi take kristjane, ki jim ni mogoče v tako daljne in nevarne kraje hoditi, sv. odpustkov vdeležiti, so Papeži dovolili, obiskovanje sv. križeviga pota tudi na drugih krajih in v cerkvah z odpustki pri Jeruzalemskim križevim potu vpeljati.

Kdor hoče te odpustke zadobiti, mu je treba prvič: de je v stanu milosti Božje, toraj mora kes in žalost nad grehi, s terdnim sklepam poboljšanja obuditi; drugič, de dober namen stori, sveto Kristusovo terpljenje premišljevat, de bi odpustke zase in za duše v vicah zadobil; tretjič mora na vsaki podobi posebej premišljevat in k nji se podati, če le ni prevelike gnječe in premalo prostora.

Pripravljanje.

Premišljevanje Kristusoviga terpljenja, kar se per molitvi žalostniga dela sv. roženkranca in per obiskanji sv. Križeviga pota naj bolj lahko zgodi, je slehernimu kristjanu močno koristno. To poterdijo tudi cerkveni učeni. Sv. Avguštin pravi: „Ena sama solzica, ktero ti, kristjan, v premišljevanji Kristusoviga terpljenja pre-

liješ, je pred Bogom več vredna, kakor božja pot v Jeruzalem, in kakor post ob suhim kruhu skozi celo leto.“ In sv. Bonaventura uči: „O keršanska duša! če hočeš od ene keršanske čednosti do druge priti, in milost Božjo v sebi pomnožiti: premišljuj vsaki dan Kristusovo terpljenje; zakaj boljšiga perpomočka v keršanskih čednostih rasti, in gnado Božjo v sebi pomnoževati, nobeniga ni, kakor je premišljevanje terpljenja Jezusa Kristusa.“

M o l i t e v.

O moj Jezus! jest nevreden grešnik te ponižno prosim, dodeli mi gnado, de si bom tvoje britko terpljenje, ktero bom zdaj premišljeval, tako k sercu vzel, kakor de bi te s svojimi lastnimi očmi vidil, vse to terpeti. Skaži mi to milost, de mi bo v hudih skušnjavah vselej tvoje britko terpljenje na misel peršlo, — de porečem sam pri sebi: Oh! nikdar nočem tega greha storiti, ker vem,

koliko je moj Jezus zavoljo greha terpéti mógel, in ker vé m, de tisti, kateri greh dela, táko hudo-bijo storí, kakor ko bi ljubiga Jezusa vnovič križal. Ti, moj Jezus! sam me pelji po kervavim križevim potu, po katerim si ti hodil za naše odrešenje in večno zveličanje, in uči me po tvojim zgledu s takim zatajevanjem samiga sebe in s tako ponižno poterpežljivostjo vse križe in težave preterpeti, kakor si jih ti preterpel: de bom tukaj majhno časa s tabo terpel, tamkaj se pa na večne čase s teboj veselil. Amen.

I. štacijon.

Jezus je k smerti obsojen.

Popolnoma odpustek.

V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O neizrečena slepota in hudobija! — Nad naj nedolžnišim Jagnjetam sklenejo hudobni grešniki krivo sodbo! **O** Jezus! k smerti si obsojen, in nisi nikoli nič kriviga storil, nikoli nič pregrešil, kar so tudi tvoji krivični sodniki spoznali. Brez vsiga strahu si zamogel svojim naj hujšim

sovražnikam reči: „Kdo iz med vas me zamore kteriga greha obdolžiti?“ in nobeden ni mogel in si ni upal, kar besedice zoper tebe reči, ker tvoja ura še ni bila prišla. Kader si se pa ti sam grešnikam v roke dal, so te, kolikor so le mogli, hudobno obsodili, in so vsako še tako krivično pričo z veseljem zaslišali, de je le zoper tebe pričevala. — O Jezus! z žalostjo in s strahom moram spoznati, de so le naši grehi tiste krive priče, in tisti krivični sodniki, ktere so tebe, zgolj samo nedolžnost in svetost, k strašni smerti obsodili: le naše hudobije divjajo in vpijejo zoper tebe: „Križaj ga! križaj ga!“ ker le zavoljo greha si k smerti križa obsojen bil. — O moj Jezus! ki si za nas grešnike k strašni smerti

obsojen bil, odverni, te prosim, po krivični sodbi, ktero si tako po nedolžnim prestati hotel, odverni zaslužen, pravično sodbo od mene, de ne bom, kakor sim že velikokrat zaslužil, k večni smerti obsojen. Daj tudi meni pomoč, de iz ljubezni do tebe vse krive sodbe čez me sklenjene mirno poslušam, in nikogar krivo ne sodim. O Jezus, moj prihodnji Sodnik! bodi revnimu grešniku milostljiv, kadar pridem pred tvojo oestro sodbo, naj bo ta za me milostljiva, in postavi me na svojo desno stran med srečno število svojih Izvoljenih. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. štacijon.

Jezus zadene svoj križ na ramo.

7 let 280 dni odpustka.

V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, poterpežljivo in krotko Jagnje božje! kako z voljo in poterpežljivostjo vzameš ti svoj križ na ramo, ki so ti ga tvoji hudobni sovražniki naložili. Tako neusmiljeni so oni bili, de so ti toliko terpljenja prizadjali, kolikor so le mógli. Bil si že tako raztepen in zmučen, in od vedniga

prelivanja kervi že tako slab, de si že komaj stal; in vender te neusmiljeno silijo, sam svoj težki križ nesti, na kteriga te že skoro raj perbiti žele. In ti krotki ino iz serca ponižni Jezus! vzameš z veliko poterpežljivostjo brez vsi-ga zgovarjanja težak križ na svoje razbičane, kervave rame, in si ga nesti perpravljen, kamor se tvojim neusmiljenim preganjav-cam poljubi. — O moj Jezus! zopet moram spoznati, de so ti le naši težki, veliki grehi težak križ na ramo vergli in potežili. O čez vse poterpežljivi Jezus! daj mi gnado, de se bom posih-mal vsih grehov prav skerbno varoval, in de bom vse križe in težave, ktere mi po svoji Božji previdnosti pošiljaš, po tvojim lepim zgledu vselej s poterpežlji-

vostjo prenašal. Kaj so vsi moji križi proti tvojimu, in vender se jih tako zlo bojim, in jih le z nejevoljo prenašam! pomagaj mi, iz ljubezni do tebe svoj križ voljno nositi, de bom proti svojimu bližnjimu prizanašljiv, proti sebi pa oster. O Jezus! daj mi tvoje resnične besede prav premisliti, ki si rekel: „Kdor hoče za mano priti, mora sam sebe zatajevati, mora svoj križ nositi in tako za mano hoditi.“ Vlij v moje serce tako ljubezen do terpljenja in do križa, de ga bom vselej in z veseljem na ramo zadel in rekel: Radovoljno te sprejemem od Boga poslani križ, zakaj ti mi kažeš pravo pot za Jezusam v svete nebesa. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .
 Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. štacijon.

Jezus prvič pod križem pade.

7 let 280 dni odpustka.

- V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus! svoj težki križ si z veliko poterpežljivostjo na ramo vzel, in pripravljen si bil, ga na goro Kalvarijo nesti, de bi nanj perbit bil. Pa tvoja človeška natora je omagala; oslavljen od toliko prelite kervi se že ne moreš več po koncu deržati, in padeš pod svojim težkim križem.

Ali tvoji nečloveški trinogi ti nobeniga pokoja in odloga ne privošijo, ino te na tleh ležijočiga neusmiljeno bijejo, semtertje pahajo in z nogami sujejo. Kdo je vstani popisati tvoje bolečine, ktere si na svoji sveti glavi od ojestrobodečiga ternja, iz kteriga je tvoja krona spletena, preterpel, ko se je per vsaki stopinji križvanjo zadeval! In ti vse z voljo prenašaš in poterpiš. Nobene tožbe ni iz tvojih svetih ust slišati, ko pohlevno jagnje se daš v zaklanje peljati. O moj Jezus! zakaj si vender takó terdo padel, de še kmalo vstati nisi mogel? nad kom si se tako spodtaknil? Oh nad veliko butaro naših grehov! O strašna hudobija grehov, ker je mógel Sin Božji le zavoljo grehov toliko terpeti! O neizre-

čeni moj napuh, zavoljo kteriga moraš ti tako globoko do prašnih tal ponižan biti! O gerda moja jeza in nepoterpežljivost, zavoljo ktere moraš toliko bolečin prestat. Prevstvari, o Jezus! v meni novo serce, de bo ponižno in poterpežljivo v svojih zopernostih, posebno kadar kaj neprijetniga in zoperniga od drugih skusiti moram, de bom prav spoznal svojo veliko nevrednost, in vse v duhu pokore voljno prestal, kar mi božja previdnost po okoljšinah mojiga življenja pošlje. O Jezus, moja podpora! ki slab postaneš, in pod težo križa padeš, de bi meni moč v skušnjavah perdobil: obderži me, de ne padem; daj mi tudi usmiljenje do slabih bratov in sester, ki večkrat padejo, de jih vzdigujem.

Povzdigni moje misli k nebeškim željam, in povzdigni enkrat tudi mojo ubogo dušo k nebeškim sladkostim. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

7 let 280 dni odpustka.

V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svet odrešil!

Moj dobrotljivi Jezus! o kako velika je mogla tvoja žalost

biti, ko si od cele sovražne derhali zaničevan s krono in s križem svojo preljubeznjivo Mater Marijo srečal! In o kako je per takim pogledu mógel globoko presuniti britki meč njeno sv. Serce! Ko bi jest tvojo Mater Marijo tako priserčno ljubil, kakor si jo ti ljubil, in jo še zdaj ljubiš; in ko bi moje grešno serce do tebe tako goreče bilo, kakor je bilo in je še vedno njeno do tebe: potlej bi še le zamogel prav zapopasti in občutiti tvojo in njeno neizrečeno žalost in britkost. Tode greh je moje serce že tako popačil, in hudobni svet ga je tako okužil in prevzel, de nič prav v živo ne občutim, kar sta vidva občutila, ko sta se srečala. — O preljubi moj Jezus, in ljubeznjiva Mati Marija! odpustita mi, poniž-

no prosim ; zakaj spoznam, de le
 čez naše grehe tako žalujeta, in
 oh ! tudi čez moje pregrehe, s
 kterimi sim tolikokrat Boga raz-
 žalil. Gerdo nehvaležnost redim
 pač v svojim sercu, de na tvojo
 dobroto, o moj Zveličar ! tako
 malo porajtam, ino jih le z raz-
 žalovanjem povračujem ! O ostudni
 greh, ti nar veči nesreča, čez
 ktero Jezus in Marija tolikanj ža-
 lujeta ! kdaj te bom vender en-
 krat zapustil ? kdaj te bom začel
 resnično sovražiti ? kdaj bom za-
 čel tako čez te žalovati, de te
 nikdar več storil ne bom ? — O
 Jezus ! ti vidiš in poznaš mojo
 slabost, de brez tebe nič dobriga
 storiti ne morem ; ti mi na pra-
 vo pot pomagaj ; ti mi daj per-
 serčno žalost čez moje grehe, in
 poterdi me v mojim sklepu,

te nikdar več ne razžaliti. — O žalostna Mati Marija! prosi tudi za me Jezusa, de mi milost dodeli, nikdar več ne ponoviti njegove in tvoje žalosti s kakšnim radovoljnim greham. O Jezus in Marija, moja zvesta spremljevalca! zavoljo žalosti, katero sta vidva občutila, kadar sta se srečala, spremljevajta me po vsih mojih potih, de steze obljubljene deže ne zgrešim. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. štacijon.

Simon Cirenčan pomaga Jezusu križ nesti.

7 let 280 dni odpustka.

V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj Odrešenik! radovoljno si ti svoj križ na ramo zadel, in ga nesel, dokler si ga le môgel. Padel si bil že pod njegovo težo, in si se zopet vender vzdignil, ter ga dalje nesel. Kmalo pa si spet tako oslabel, de ga nisi nič več nesti môgel. Tvoji hudobni sovražniki tedaj, ne iz usmiljenja

ampak le zato, ker so se bali, de bi jim po poti ne umerl, in bi te potlej nič več terpinčiti ne mōgli, so persilili ptujiga, popotniga človeka, de ti je križ opirati pomagat. — O Jezus moj! tudi jest, ker sim kristjan, sim poklican, svoj križ za tabo nositi, in ti mi žugaš, če ne bom s poterpežljivostjo križa za teboj nosil, tudi za tabo v nebesa prišel ne bom. Oh, pa kako se še le zmiram bojim in branim križev in težav, in kadar se jih že več ubraniti ne morem, jih le z nevoljo in z nepoterpežljivostjo prenašam. O Jezus! tako niso tvoji izvoljeni prijatli ravnali, ki se zdaj per tebi v nebesih veselé. Križ in terpljenje so ljubili in želeli, so vedno za nje prosili, in so hotli rajši umreti, kakor nobeniga terpljenja

na svetu ne imeti, in več ko si jim terpeti dal, bolj so se ti hvaležni skazovali. Oh koliko meni, nevoljnemu, nepoterpežljivimu človeku do popolnamosti Svetnikov manjka: daj mi gnado, de bom posihmal terpljenje bolj ljubil, de se nobeniga križa več ne bom tako bal in branil, temuč de ga bom z voljnim sercam za tabo nosil, de ti bom še celo hvaležen za vsako priložnost, ktero mi daš, de si zamorem s terpljenjem nebeško krono služiti. Daj mi prav spoznati, de več ko bom tukaj z voljo prestal, toliko veči bo moje plačilo v nebesih. O preljubi moj Jezus! ki hvaležno prejemaš pomoč od Simona iz Cirene, ne perpusti mi v ubožtvu godernjati, v bogastvu se prevzeti, ubogih

zaničevati, in nebeškiga bogastva
iz misli pustiti. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. štacijon.

Veronika poda Jezusu potni pert.

7 let 280 dni odpustka.

V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Kako ljubeznjiv si bil zmiram,
o Jezus! kako hvaležen in do-
brotljiv! Še v sredi svojiga terp-

ljenja, ki si s težkim križem obložen, ves s potam in kervijo, ki je iz pod ternjeve krone tekla, po obrazu oblit bil, si na to mislil, kako bi miloserčni Veroniki, ktera se je bila skozi ljudstvo do tebe prerila, in ti pert, de bi si kervavi pot bil iz obraza obrisal, podala, to njeno usmiljenje poplačal. Storil si ji to nepričakovano veselje, de je tvoj presveti obraz v njen pert vtisnjen bil. O srečna duša! ki je za svojo skazano dobroto tako plačilo prejela! O Jezus, nedolžno Jagnje Božje! s ternjem ovenčani Kralj večne časti! vtisni tudi v moje sercé in v moj spomin prelepo, presvéto podobo svojiga kervaviga obličja in svoje s ternjem razbodene glave, de bom na tvoje britko terpljenje mislil, de bom v hudih skušnja-

vah tvojo kervavo podobo pred očmi imel, ktera mi poreče: „Glej, o grešnik! kaj je tvoja hudobija storila, kako je prelepi obraz tvojiga nedolžniga Jezusa neusmiljeno raztergala in okervavila! kako je prezalo sveto glavo tvojiga nebeškiga Kralja z bodečim ternjem kronala! — Nehaj, nehaj, o grešnik! od svoje hudobije, de se ti to milo obličje tvojiga usmiljeniga Jezusa ob dnevu strašne sodbe serdito ne pokaže.“ Tako naj mi reče tvoja sveta podoba, o Jezus! kadar bom skušan in v greh zapeljevan, in naj me ostraši od greha, de me greh večno od tvojiga obličja ne odloči. Daj mi tudi to milost, de bom v svojim revnim bližnjim tvojo podobo spoznal, njegove nadloge po svoji moči polajševal, in de boš ti meni

s temi dobrimi deli dolg mojih grehov izbrisal. — O Jezus, ženin čistih duš! ki ti je dar čiste Veronike toliko dopadel, pomagaj mi, vse nečiste želje v sebi zatreti in tako vreden postati tvoje sv. obličje v družbi čistih angeljev vekomaj gledati. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. štacijon.

Jezus pade drugič pod križem.

7 let 280 dni odpustka.

V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Zopet ležiš, priserčni moj Jezus! na zemlji; spet te je silna teža tvojiga križa in velika slabost tvojiga razbičaniga telesa na tla vergla. Oh, pa veliko več te je neizmerjena teža naših pregreh na tla poderla. O Jezus, vsigamogočni Bog! zaničevan ležiš na tleh, zaveržen, pohojen in

z nogami suvan; groza me obhaja, kadar to mislim, ker se zraven tudi spomnim, de so te ravno moji grehi in nas vsih na tla poderli. Oh, kaj bo pri tvoji ojstri sodbi, posebno s terdovratnim grešnikom, kateri te še zmiraj zaničuje, in tako rekoč z nogami teptá! — O Jezus, moj dobrotljivi Odrešenik! varuj me pred to grozovitno nesrečo, pred terdovratnostjo, ktera me naravnost proti peklu pelje. Daj mi prav spoznati, kako strašno nevaren je stan grešnika, kateri v tvoji gnadi ne živi, kateri tvojo sveto milost, ki mu je obilno daješ, neprenehama zametva. Oh, tak človek ravno tako hudobno ravná, kakor so tvoji naj hujši sovražniki storili, ker so te, ki si pod težkim križem padel, z nogami suvali

in teptali. — **O** ponižni Jezus! kateri si za nas tako zaničevan bil, daj mi gnado, de ne bo tvoje veliko perzadevanje in terpljenje nad menoj zgubljeno; daj mi ponižno in spokorno serce, de bom prav spoznal in se kesal vsih svojih grehov; de bom vse zaničevanje voljno prestal, in de bom rad s teboj na svetu zaničevan, de bom le v nebesih per tebi poveličan. — **O** poterpežljivi Jezus! ki ne zapustiš križa, ako te ravno na tla meče, — dodeli mi milost, de ne obupam zavoljo svojih neštevilnih grehov, v ktere tolikokrat nazaj padem, ampak de z zaupanjem pri tebi zdravila išem, in gati tudi najdem. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .
 Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žené.

7 let 280 dni odpustka.

V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svet odréšil.

O Jezus! kako neizrečeno velika je tvoja ljubezen do nas! kako lepo se je pokazala v vsim tvojim terpljenju! kar si ti za nas terpel, se izreči ne more. Bil si ves razbičan in z ternjem kranan, si z veliko težavo svoj težki križ in še težji butaro naših grehov nesel, in si šel k strašni

smerti. In pri vsim svojim neizrečenim terpljenju nisi nobene tolažbe iskal in imeti hotel; zato si Jeruzalemskim ženam, které so te milovale in objokovale, rekel: „Ne jokajte se čez me, ampak jokajte se same čez se in čez svoje otroke“. O moj preljubenzjivi Jezus, ti večna ljubezen! res bi imeli mi le sami čez se in čez svoje hudobne pregrehe jokati in žalovati; pa daj mi vendar gnado, de bom tudi čez te jokal in tvojo britko terpljenje obžaloval; daj mojim očem spokorne solze, de bom v grenkosti svojiga serca vse svoje leta pred tabo premislil in spoznal, de je le edini greh vzrok vsiga tvojiga terpljenja. — Pa kaj pomaga, o moj Jezus! če še tako žalujem in jokam čez tvoje britko terpljenje, če pa gre-

ha delati ne neham, zavaljo kteriga si vse svoje martre prestal. Moj Jezus! zdaj je terdno sklenjeno, de se hočem posihmal greha in vsake grešne priložnosti bolj varovati in bati, kakor naj veči nesreče, de ne bom v peklenkim breznu prepozno objokoval, de sim tako nehvaležen in terdovraten bil. — O Gospod! milostno se tudi name ozri, kakor si se na Jeruzalemske žene ozerl, in poterdi me v mojim sklepu s svojo mogočno gnado. O milostljivi Jezus, ki sam poln težav žalostne tolažiš — potolaži mojo dušo, kadar si svetovati ne vé, in pripelji me v presrečni kraj, kjer solze več ne tekó. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. štacijon.

Jezus pade tretjič pod križem.

7 let 280 dni odpustka.

- V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O preljubi moj Jezus! že tretjič te vidim na tla pasti pod veliko težo svojiga križa. Kako strašne so se tvoje boleče rane ponovile! kako obilno je tekla tvoja presveta Kri, kadar si na terde tla padel! **O** nedolžno Jagnje Božje, med kakšne divje volkove si prišlo, ki te pahajo in

sujejo ! Strah in groza me ob-
 daja, kadar te na zemlji ležati
 premišlujem, ker mi vest glasno
 spričuje, de so le naši tako po-
 gostni padci v greh vzrok, de ti
 tolikokrat pod grozovitno težo svo-
 jiga križa padeš. Oh, kako straš-
 no smo vender hudobni in preslep-
 ljeni, če še v greh pervolimo ali
 v grehu ostanemo, desiravno hu-
 dobijo greha spoznamo! O vsi-
 gamogočni in pravični Bog! kako
 strašan odgovor boš sodnji dan
 od terdovratnih grešnikov tirjal,
 kateri pri vsim svojim spoznanju
 vender še zmiram v svoje stare
 pregrehe nazaj padejo, in tedaj
 ravno tako hudobno ravnajo, ka-
 kor ko bi tvoje boleče padce
 ponovljali. — O Jezus! z žalost-
 nim sercam padem ves skesan k
 tvojim nogam, in te ponižno pro-

sim, odpusti mi vse moje padce v greh, in varuj me pred strašno dušno slepoto, pred terdovratnostjo, de neham pred grešiti, kakor zadnjo gnado zaveržem; daj de te resnično iskati začnem, dokler se še najti daš; de ne bom nekdam tistiga strašniga glasu od tebe zaslišal: Jest te ne poznam! O moj dobrotljivi Jezus! premagaj moje terdovratno serce s svojo vsigamogočno milostjo. Ti stanovitni vojšak! ki še križ za me objameš, ki ga že več nesti ne moreš, — daj se mi tako dolgo serčno vojskovati, dokler vsih sovražnikov svojiga zveličanja ne premagam. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .
 Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. štacijon.

Jezusa slečejo in mu želča piti dajo.

7 let 280 dni odpustka.

- V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
 O. Ker si s svojim križem svét odrešil.

O Jezus! kako grozovitne bolečine in veliko sramoto si prestal, in kakšno grenkost si občutil, ko so tvoji neusmiljeni in nesramni sovražniki tvoje oblačila iz tebe potegnili in ti grenkiga žolča piti dali. Tvoje nedolžno telo je od neusmiljeniga bičanja vse kervavo bilo, tvoje oblačilo se je

povsod na tvoje kervave rane persušilo, in kadar so ga iz tebe stergali, so se tadaj vse tvoje rane po tvojim razbičanim životu spet ponovile. — O moj Jezus! kakšne neizrečene bolečine si takrat prestal, in kakšno sramoto! Vse to si ti za vse tiste prestati mogel, ki nečimurne oblačila nosijo in v nečistosti, v nezmernosti in požrešnosti živé. — O Jezus! kolikokrat sim tudi jest v teh gredih grehiv živel, zavoljo kterih si mogel ti tolikanj sramote in grenkosti prestati. — Per sv. kerstu sim obljubil, de se hočem vsemu napuhu, vsi nečimurnosti in vsemu zapeljivimu navdihvanju hudobniga duha odpovedati. Dobro vem, de je napuh in nečimurnost prvi naglavni greh, tudi dobro vem, de so nečistost, ne-

zmernost in požrešnost naglavni smertni grehi, in vendar me moja vest toži zavoljo teh grehov. **O Jezus!** ti nas učiš, de Bog le ponižnim svojo gnado daje, napuhnjenim pa se zoperstavi; in de nečistniki ne bodo nebeškiga kraljestva vidili: perserčno te tedaj prosim, daj mi čisto in ponižno serce, de se bom vsi nečimernosti odpovedal, nad katero se peklerska hudoba z velikim veseljem pase, in pomagaj mi, de se bom vedno sam sebe zatajeval in premagoval in de k tebi v večno kraljestvo pridem. **O Jezus!** ti zaničvani Kralj! ki se sleči in z žolčem napajati pustiš — daj mi mirno poslušati, ako me bližnji z žolčem zaničevanja obliva, de krotko prenesem, ako oblačilo dobriga imena iz mene

izterga, de bom plačilo krotkih
zadobil. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. štacijon.

Jezusa na križ perbijajo.

Popolnoma odpustek.

V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

**O dobrotljivi Jezus! neizre-
čena je tvoja ljubezen do nas ne-**

vrednih grešnikov, kateri le pravične kazni, ne pa tvojih dobrot zaslužimo. Koliko si iz zgolj ljubezni do nas terpel! kdo zamore neizrečene bolečine zapopasti, ktere si takrat prestati mógel, kadar so te neusmiljeni Judje z žebli na križ perbili! Tvoje sveto truplo je bilo že préd vse kervavo, razbičano in ranjeno, de ni bilo več zdraviga uda na njem. In zdaj te hudobni Judje neusmiljeno na križ veržejo, razpnejo z vso močjo tvoje roke in noge, de hočejo vse kite in žile po tebi popokati, in perbijajo tvoje dobrotljive roke in noge z žebli na križ, de vsak udarec grozovitno po vsih udih občutiš. — Oh pa kaj govorim le od Judov, de so ti oni tako hudo storili; sam na se pa ne pomislim, de tudi

jest s tabo nisim nič boljši ravnal, kadar koli sim greh delal, in te tako vnovič križal. O moj križani Jezus! le naši grehi so vsi tisti žebli, ki so tvoje svete roke in noge prebodli, in tisto kladvo, ktero ti je take grozovitne udarce dajalo. O zdaj mi je iz serca žal, de sim tako hudo ravnal, in tebe nedolžniga Jezusa tako neusmiljeno martral. Daj mi svojo gnado, de ti bom od zdaj z bogaboječim življenjem in z lepimi čednostmi toliko veselja storil, kolikor sim te popred s pregrešnim zaderžanjem razžalil. Premagaj s svojo sv. gnado mojo hudobno voljo, ktera ti tolikokrat nasprotva, perbij jo na svoj sv. križ, de bo moja volja zmiram s tvojo voljo sklenjena. O moj Jezus! ne moja popačena, ampak

tvoja presveta volja naj se vselej zgodi. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. štacijon.

Jezus na križu povikšan umerje.

Popolnoma odpustek.

V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj Zveličar! de bi te bili še prav ponižali, so te med dva razbojnika na križu povzdignili;

pa glej! ravno to je tvoji neskončni ljubezni in obilnemu usmiljenju novo priložnost dalo, se spet na novo pokazati, ker si enimu razbojniku, Dizmazu, za voljo kesanja nad grehi sveti raj obljubil. Z naj prijaznimi besedami si mu na njegovo prošnjo, de bi se ti, kadar v svoje kraljestvo prideš, milostljivo nanj spomnil, odgovoril: Resnično ti povem, še dans boš z menoj v paradizi! O kako je tvoje sv. obličje obledelo! Vir življenja je usahnil na križi! tisti, od kteriga vse življenje ima, je umerl, de bi v novič, duhovno prerajeni oživeli! O Jezus! slišim te za svoje sovražnike in morivce k nebeškemu Očetu zdihovati: Oče, odpusti jim! slišim te svojo ljubo Mater Marijo Janezu, svojo sv. dušo pa

Bogu Očetu izročevati. V znamenje pokoršine si glavo nagnil in — umerl zame in za vesolni grešni svét. — **O** moj križani Jezus! tvoje sv. usta mi na ves glas govore: „Zapusti, o grešni človek, ker ti si me na ta križ perbil, zapusti že vender enkrat svoje gerde gréhe, zapusti pregrešne priložnosti in nevarne kraje, zapusti hudobno drúšino in stopi rajši k meni pod križ, in križaj tukaj svoje mesó in hude željé, odumri svetu, de boš z menoj živel na vekomaj“. Takó mi ti, moj **Odrešenik!** iz križa govoriš. — **Naj** bo tedaj! kdo bi tvojih v serce segajočih milih besedí ne poslušal, moja resnična volja je, vse to na tanko dopolniti, če mi ti s svojo sveto gnado poma-

gaš. **O** dodeli tudi meni sveti raj. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. štacijon.

Jezusa iz križa snamejo, in Materi Marii v naročje položé.

Popolnoma odpustek.

- V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Marija, moja ljubeznjiva Mati! vsa v žalost vtopljená se ne ganeš od križa, kjer je tvoj

ljubi Sin svoje nedolžno življenje sklenil. Zdaj se spolnujejo besede preroka Simeona, de ti bo meč tvoje sercé prebodel. Te prevelike serčne bolečine pač nisi zaslužila! O prava gnjusoba so vender moji in tudi grehi vsih človeških otrok pred očmi Očeta v nebesih, de je tvojiga in svojiga Sinú na lesu križa zavoljo njih umoriti perpustil! S teboj želim vedno žalovati nad smertjo nedolžniga Jezusa; s tvojimi obilnimi solzami sklenem tudi jest svoje solzé, de bodo po tvojim zasluženju veči vrednost pred njim imele. Ti se pod križem jokaš, ker si vsa nedolžna, in jest si tega nič k sercu ne vzamem, ki sim njegove grenke smerti kriv. O solzé, uderíte se v potokih iz mojih grešnih oči, in

omečite moje kamnito sercé, de bo občutilo žalost Marije, ki mertviga Sina v svojim naročju derži! O Marija, pred Bogam spoznam in pred teboj, de sim velik grešnik, ti tedaj vidiš, kolikšniga usmiljenja sim potreben, in pa prav nič vreden: sprosi vender ljubiga Jezusa, de se mojiga sercá dotakne, de bo presunjeno in skesano, de ne bom nikoli več tvojiga Sina s svojimi grehi križal, in ti ga mertviga v naročje položil, ampak de ga bom z zvestim dopolnovanjem vsih njegovih zapóved, in posebno z vrednim prejemanjem sv. rešnjiga Telésa zmiram živiga v sebi ohranil. O Jezus, moje življenje! ki v naročju svoje ljube matere Marije mertev počivaš, daj, de bi jest večno živel, in od vseh težav si

odpočil, in daj, de se bom jest v njenim in v tvojim naročju vekomaj veselil. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. štacijon.

Jezusovo telo v grob položé.

Popolnoma odpustek.

V. Mólimo te, o Kristus! in te hvalimo,
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O predragi moj Jezus! kadar tvoje britko terpljenje in strašno

smert preišljujem, ki si jo zavoljo naših grehov prestál, se mi greh tako hudoben zdi, de mislim, de ne bom nikdar več grešil. Oh, pa kako kmalo me svét spet zmoti, kako kmalo pozabim na tvoje britko terpljenje, in na vse svoje sklepe — in kmalo je spet greh storjen! O moj dobrotljivi, v grob položeni Zveličar! položi se tudi v moje sercé in počivaj v njem in ostani v njem s svojo milostjo in ljubeznijo! Daj de bo moje serce zmiraj nov grob, kamor ni še noben položen bil; ne pripusti, de bi kdo drugi v njem prebival, de bi kakšna druga posvetna ljubezen v njem stanovala. Dodeli mi moč, de ti ga bom, če ne s kerstno — saj s spokorno čistostjo in nedolžnostjo lepšal, s ponižnostjo in ljubeznijo zaljšal, in

tudi še z drugimi čednostmi ponavljal. Posebno pa o Jezus, moja ljubezen! kadar to neizrečeno veliko srečo imam, de te smem v skrivnosti tvojiga presvetiga rešnjiga Telesa prejeti: takrat ti sam mojo dušo in moje serce očisti, in ga z lepo tančico svoje milosti v vedno stanovaljše pripravi. Tudi te še to z zaupanjem prosim, de bo moja duša na zadnjo uro s tabo sklenjena in moje serce, z angeljskim kruham okrepcano, dokler spet ti ne prideš, in ga k sodbi ne zbudiš, v temnim grobu počivalo. O Jezus, moja hrana! ki iz ljubezni do mene v grobu ležiš, v tabernakeljnu stanuješ, in po prebivanji v sercu človeških otrok hrepeniš; daj moji duši, de bo vedno lačna tvojiga Telesa in žejna tvoje prežlahtne

Kervi, de vreden sad obrodím za večno življenje. O moj Jezus! tvoj hočem biti živ in mertev, tvoj hočem biti tukaj in tamkaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

S k l e p.

Jezus iz groba vstane.

O mili moj Jezus! ti si hotel zavoljo naših grehov terpeti in umreti, zavoljo našiga zadostenja in zveličanja pa iz groba vstati. Prosim te po tvojim veselim in veličastnim vstajenji, zbudi tudi mene iz groba vsih mojih hudobij in pregréh! pomôli, kakor Petru, meni ubogimu grešniku, ki se v zmotnjave tega sveta

vtapljam in pogrezujem, svojo milostljivo desnico; potegni me seboj iz moje lastne ljubezni; naj pridem k tebi in naj se po tebi, o živi Kruh iz nebes! oživim, de nove moči zadobim, na perutih hrepenjenja iz te solzne doline v nebeško kraljestvo se vzdigovati. O prosim te po tvojih zveličavnih ranah, iz katerih je tvoja draga Kri, céna našiga odrešenja tekla: rani mojo grešno dušo, za katero si iz ljubezni umerl, rani jo s svojo gorečo mogočno ljubeznijo, de bo reči zamogla: „Iz ljubezni do tebe sim ranjena“, in klicati: Hvalite z menoj usmiljenosti Gospodove! Vidim, in deržim ga, ki je moje poželjenje, upanje in hrepenjenje! — O duša moja! ne boj se telesne smerti, v Kristusu je poveljučana, žêlo ji je odvzel,

ko je glavo nagnil. On je pokončal smert v svoji zmagi. Zahvali se tedaj svojimu Odrešeniku in Bogu, ki nam je dal zmago po Gospodu našim Jezusu Kristusu. Tvoje prebivanje naj bo v nebesih, kjer tvoj Zveličar živi! Boj se čez vse pa dušne smerti, po kateri ni ne vstajenja ne življenja več upati. O moj Jezus! ne prepusti, de bi tvoje terpljenje nad menoj zgubljeno bilo. Amen.

Molitev.

O Bog! ki nas s terpljenjem svojiga Sina h kesanju čez grehe nagiblješ, in z njegovim vstajenjem razveseljuješ, dodeli milostljivo, de vsi po njem odrešeni večno vstajenje dosežemo. Po ravno tistim Jezusu Kristusu,

Gospodu našim, ki s teboj živi in
kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog
od vekomaj do vekomaj. Amen.

~~~~~

P E S E M I

pri svetim križevim potu.

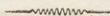
Oh, pridite stvari!
Kaj, glejte, se godí!
On, kter' nas vse živi
Strašno za nas terpi.

1. Razbičan, zapljuvan,
In kronan, zasramvan;
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smert izdan.
2. Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé;
Oh Jagnje Božje gré,
In nese vseh dolgé.
3. Opéšal je v močéh,
Podre ga križ, naš greh,
Vtopljen v sveta dolgéh
Leží potert na tléh.

4. Oh! žalosten spomin,
Ker sreča Mater Sin;
Nji gre meč bolečin
Do serca globočin.
5. Omagal Jezus je
Od téže križeve;
O Simon! prosim te,
Ne brani križa se.
6. S pertam Veronika
Obriše Jezusa;
Spominj za to ji dá
Terpljenja britkiga.
7. Slabosti ves prevzét.
Pod križem pade spét;
O jenjaj, grešni svét!
Ponavljaj greh preklét.
8. Usmiljene žené!
Ne jokajte za mé;
Točíte zase lé
Spokornih serc solzé.
9. Oh, Jezus omedlí,
Pod križem spet leží;
Naj vender se zbudí
Kdor še v pregrehah spí!

10. Ko pride na goró,
Ga slečejo gerdó,
Pijačo mu dajó
Ostudno in grenkó.
11. Na križ ga položé,
Razpnó roké, nogé;
Žebli mu zdaj nové
Še rane naredé.
12. Na križu tam visi,
Oh! sveta teče Kri.
Za grehe vsih ljudi
Zveličar smert storí!
13. Marija, k teb' hitim,
Sinú tvoj'ga častím.
Z Vama dokler živim
Rad jokam in terpim.
14. Za naš greh mertviga,
Molímo Jezusa,
In položimo ga
U grob svoj'ga sercá.

Ljubímo, hválímo naj
Te Jezus, vekomaj;
Po tvoji smerti daj
Nam priti v sveti raj!

Obiskovanje sv. stopnjic.

V letu 326 so bile sv. stopnjice iz Pilátoviga poslopja, po katerih je sam naš Zveličar v zadnjih urah svojiga življenja hodil in s svojo kervijo zaznamoval in posvetil, po povelju sv. Helene cesarice iz Jeruzalema v Rim prenešene v cerkev sv. Janeza aposteljna v Lateran, potlej pa leta 1589 od Papeža Siksta V. pred dragoceno, še zdaj slovéčo Sikstovo kopelo k sv. Petra cerkvi postavljene. Po teh stopnjicah hodijo pobožno po kolenih verni iz vsih stanov in krajev vsiga svetá. De bi bili verni k serčnejšimu preišljevanju Kristusoviga terpljenja spodbadani, sta v letu 850 papež Leo IV. in v letu 1100 Paskal II. vsem vernim odpustek od 9 let za vsako zmed 28 stopenj podelila, kolikorkrat po njih s skesanim sercam na kolenih klečé gredó in Kristusovo terpljenje preišljujejo.

Lavretanske litanije.

(O praznikih Matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,

Sin, vsiga svetá rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našiga stvarnika,

Mati našiga odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

Devica hvale vredna,

Devica mogočna,

Devica usmiljena,

Devica verna,

Podoba pravice, (bogaboječiga življenja)

Sédež modrosti Božje, (mati Jezusa,
večne modrosti)

Začetek našiga veselja, (mati Jezusa,
našiga ediniga praviga veselja)

Posóda duhovna, (prebivališe sv. Duha)

usmili se
nas!

za nas Boga prosí!

- Posóda časti vrédna, (zveličana mati Božjiga Sinu)
- Posóda vse svetosti, (zgled pobožnosti)
- Skrivnostna róža, (zavoljo nedolžnosti in vse unemajoče ljubezni Božje)
- Turn kralja Davida, (ker nas močno brani pred sovražnikom našiga zveličanja)
- Turn slonokosteni, (nar imenitniši ženskiga spola)
- Hiša zlata, (nar čistejši prebivališe Jezusa, kraljev Kralja)
- Skrinja miru in sprave, (mati Jezusa, ki nas je z Bogom spravil in nam mir dodelil)
- Vrata nebéske, (mati Jezusa, po katerim samim zamoremo v nebesa priti)
- Zgodnja danica, (ker je njeno rojstvo čas bližnjiga odrešenja oznanovalo)
- Zdravje bolnikov, (zavoljo zdravja, ki ga jih toliko na duši in na telesu po njeni prošnji zadobi)
- Pribežališe grešnikov, (zavoljo njene prevelike ljubezni do skesanih grešnikov)
- Tolažnica žalostnih,
- Pomoč kristjanov,
- Kraljica angelov,
- Kraljica očakov,
- Kraljica prerokov,
- Kraljica aposteljnov,
- Kraljica marternikov,

za nas Boga prosí!

Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirniga greha
 spočeta,

za nas
 Boga pros!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemplješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemplješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemplješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

MOLITVE.

I. K presvetimu Rešnjimu Telesu

(kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil,

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i t n o .

O Bog! kteri si nam v pre-
 čudnim Zakramentu spominj svo-

jiga terpljenja zapustil, daj nam, te prósimo, svete skrivnosti tvojiga Telésa in tvoje Kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešjenja vedno v sebi čútimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očeta in v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

2. K sveti Devici, Materi Marii.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost. O častitljiva in žegnana Devica; naša Gospá; naša srédnica; naša besédnica; naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas perporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, de ki smo po angelovim oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojiga Sina spoznali, po njega terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo.

3. Od 1. adventne nedelje do Božiča.

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja Danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, Devica préd in potlaj ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela česenje, usmili se grešnikov!

V. Angel Gospodov je oznanil Marii.

O. In je spočela od sv. Duhá.

M o l i m o .

Svojo milost, prosimo, Gospod!
v naše serca vlij, de ki smo po
angelovim oznanjenju včlovečenje
Kristusa, tvojiga Sina spoznali,
po njega terpljenju in križu častit-
ljivo vstajenje doséžemo.

4. Od Božiča do Svečnice.

Usmiljena Mati Zveličarjeva
(kakor zgoraj, stran 334.)

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o .

Bog! kateri si po rodovitnim
devištvu sv. Marije človeškemu
rodu dar večniga zveličanja dode-
lil; daj, prosimo, de njo za nas pro-
siti občutimo, po kateri je nam sreča
došla, prejéti zveličanja Začetnika,

Gospoda našiga Jezusa Kristusa,
Sinu tvojiga.

5. Od Svečnice do véliciga četertka.

Bodi češena, nebés Kraljica,
češena angelov Gospá; češena
korenina, češena ti, ki si svetu
pravo luč rodila! Bodi pozdrav-
ljena, Devica častita, memo vseh
lépa; bodi pozdravljena, prelju-
beznjiva, in prosi za nas Kri-
stusa!

V. Naj Te hvalimo, Devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o .

Dodeli, milostljivi Bog! bram-
bo naši slabosti, de ki sv. Božje
porodnice spomin obhajamo, s po-
močjo njenih prošenj od svojih
grehov vstanemo.

6. Od vélike sabote do 1. nedelje po Binkoštih.

Vesêli se, Kraljica nebeška, aleluja! kteriga si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prôsi za nas Bogá, aleluja!

V. Vesêli in radaj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je rés vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa svét razvesélil: dodéli, prosimo, de po njegovi Materi Devici Marii doséžemo večniga življenja veselje.

Od 1. nedelje po Binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upa-

nje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, oberni tedej, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad svojiga telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Vsigamogočni večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, de bi vredno prebivališče tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjó svetiga Duhá perpravil, daj, de bomo, ki se njeniga spominja veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od

prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

8. K svetimu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. De homo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Naj nam, prósimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

9. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube De-

vice Marije in vsih svojih Svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to faro z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povódnji, in dodeli milostljivo vsim vernim keršenikam, živim in mertvim, v nebeškim kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svitliga cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse

keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes dol na nas in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog ve-
komaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej per nas.

O. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast . . (petkrat.)

Papež Pij VII. z doloko 30. kim. 1817 so vernim 300 dni odpustka za zmoljene Lavretanske litanije, in kdor jih vsaki dan móli, popolnoma odpustek ob zapovedanih Mariinih praznikih podelili, če so skesano pri spovedi in Obhajilu in če na Papežev namen v kaki cerkvi 7 očenašev in češena Marij odmolijo.

Litanije vsih Svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

} za nas Bogá prosi!

Vsi sveti Angelji in Arhangelji, za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhóv, za nas Boga prosite!

Sv. Janez kerstnik, za nas Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

} za nas Bogá prosi!

Sv. Andrej,
 Sv. Jakop,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakop,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Simon,
 Sv. Tadej,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otròci, za nas Boga prosite!

Sv. Štefan,

Sv. Lavrenc,

Sv. Vincenc,

Sv. Fabjan in Sebastjan,

Sv. Janez in Pavel,

Sv. Kozma in Damijan,

Sv. Gervazi in Protazi,

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,

Sv. Gregor,

Sv. Ambrož,

za nas Boga prosi!

za nas Boga
prosita!

za nas Boga prosi!

Sv. Avguštin,

Sv. Hieronim,

Sv. Martin,

Sv. Nikolavž,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,

Sv. Benedikt,

Sv. Bernard,

Sv. Dominik,

Sv. Francišek,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Bogá
prosite!Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas Bogá
prosite!

Sv. Marija Magdalena,

Sv. Agata,

Sv. Lucija,

Sv. Neža,

Sv. Cecilija,

Sv. Katarina,

Sv. Anastazija,

} za nas Boga prosi!

Vse svete device in udove, za nas Boga
prosite!Vsi Svetniki in Svetnice Božje, za nas
Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

} reši nas, o Gospod!

Od svoje jeze,
 Od šibe potresa,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od skušnjav hudičevih,
 Od jéze, sovražtva in vse hude volje,
 Od duha nečistosti,
 Od treska in hudiga vremena,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od večne smerti,
 Skozi skrivnost svojiga sv. včlovečenja,
 Skozi svoj prihod,
 Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoj kerst in sveti post,
 Skozi svoj križ in svoje terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi prihod tolažnika svetiga Duha,
 V dan sôdbe,
 Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo sveto cerkev vižash in ohraniš,
 De pastirja apostoljskiga in vse cerkvene stanove v svoji sveti veri ohraniš,
 De sovražnike svete cerkve ponižash,
 De našiga cesarja I. obvaruješ,
 De keršanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo enovoljnost daruješ,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

De vsimu keršanskimu ljudstvu mir in
edinost daš,

De nas vse v svoji sveti službi poter-
diš in obderžiš,

De naše misli k nebeškim željam po-
vzdigneš,

De vsim našim dobrotnikom večne darí
dodeliš,

De duše naše in naših bratov, bližnjih
in dobrotnikov od večniga pogublje-
nja rešiš,

De sad zemlje daš in ohraniš,

De vsim vernim dušam večni pokoj
dodeliš,

De nas uslišiš,

Sin Božji,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš (i. t. d. tiho).

V. In nas ne pelji v skušnjavao:

O. Temuč reši nas od vsiga hudiga. Amen.

prosimo te, usliši nas!

Molitve po litanijah.

V dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otét;

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri pravijo: **Haha! haha!**

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se veselé in radujejo.

Vedno naj reko: Hvaljen bodi Bog! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jest pa sim revež in siromak, o **Bog!** hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik, **Bog!** nikar se ne múdi.

Čast bodi **Očetu i. t. d.**

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn,

O. Pred sovražnikam.

V. Nič naj ne opravi sovražnik per nas,

O. In otrók krivice naj se ne loti nam škodvati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehah,

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našiga papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osrečuj ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo, za našiga cesarja I.

O. Gospod! ohrani cesarja, in usliši nas tisti dan, ko bomo k tebi klicali.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostljivo zavoljo svojiga imena večno življenje vsim, kateri nam kaj dobriga storé.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim svéti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč s svetišča,

O. In varuj jih s Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev;

O. In moje upitje naj do tebe pride.

M o l i m o .

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in perzanesti, usliši naše pohlevne prošnje, de nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov verige vežejo, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam naše grehe, ki se ti jih obtožimo, de nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš

in od kazni, ktere zanje zaslu-
žimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali in
pokora potolaži, ozri se milostlji-
vo na prošnjo k tebi upijočiga
ljudstva, in šibe svoje jeze, ki
jih za svoje grehe zaslužimo, od
nas odverni.

Vsigamogočni večni Bog!
usmili se svojiga služabnika naši-
ga papeža I., in vodi ga po potu
večniga življenja, de bo s tvojo
pomočjó, kar je tebi dopadljivo,
želel, in z vso močjó storil.

O Bog! od kteriga pridejo
svete želje, dobre misli in pra-
vične dela: daj svojim služabni-
kam tak mir, ki ga svet ne more
dati, de bodo naše serca tvojim
zapovedim vdane, in po zatertim
strahu sovražnikov časi s tvojo
pomočjó varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s čistim telesam služili in z očišenim sercam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušnje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, kteriga so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, **Gospod!** s svojim Duham naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začete, tudi v tebi končajo.

Vsigamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za

ktere smo se namenili moliti, kateri so še per življenji, ali pa so se že s sveta ločili, po prošnji vsih tvojih Svetnikov odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Vsigamogočni in usmiljeni Gospod naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve po litanijah

per popoldanji službi Božji ob nedeljah
in praznikih, kateri niso Matere Božje.

K svetimu rešnjimu Telesu,

(kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil,
O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam v pre-
čudnim Zakramentu spominj svo-
jiga terpljenja zapustil, daj nam,
te prosimo, svete skrivnosti tvo-
jiga Telesa in tvoje Kervi tako
častiti, de sad tvojiga odrešenja
vedno v sebi čutimo. Kteri živiš
in kraljuješ z Bogam Očetam v
edinosti svetiga Duha Bog veko-
maj. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar, Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago Kri na lesu svetiga križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sadanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojske, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne, revne čase.

Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabnika, našiga papeža I., in vodi ga po poti večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vižar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga služabnika, našiga škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, de tistim čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobrimu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog varh vsih kraljestev! dodeli svojimu služabniku, našimu cesarju I., spoznati in častiti tvojo moč, s ktero se sovražnik premaga, de bo, ker je po tvoji volji cesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogóčen.

Razsvetli in poterdi v vsim dóbrim duhovske in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji Božji časti, k našimu zve-

ličanju in k miru in sreči vsiga keršanstva perpomoci.

Prosimo tudi, kakor hočes, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsigamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kteri so še per življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnjo vsih tvojih Svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsiga razdertja in ločitve, preoberni naše serca k pravi pokori in k pobolj-

šanju našiga življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert.

Daj nam tvojo milost tukaj vživati, in tamkej z vsimi izvoljenimi doseči, de te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu tvojim ljubim Sinu, Gospodu našim in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej per nas.

O. Amen.

Oče naš . . Češena si . . Čast . . (petkrat.)

Litanije

od sv. aposteljna Jakopa starejšiga,

patrona Španske dežele in naše mestne fare v Ljubljani, je bil prvi zmed aposteljnov mučenec, počiva v Komposteli na Španskim.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá, usmili se nas!

Bog sv. Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveti Jakop,

Ti zvesti tovarš svojiga brata Janeza,

Ti goréči potegovávec za čast svojiga učenika,

Ti, na kteriga se je Jezus posebno zanésel,

Ti neutrúdljivi oznanovávec zveličanja,

Ti zaničevávec posvetnih častí,

Ti apostoljska podoba svetosti,

Ti prvi mučenec zmed aposteljnov,

Ti priča Kristusovih čudežev,

Ti varh in slava Španske cerkve,

za nas Boga prosí!

Ti, kteriga je Kristus zavoljo goreč-
 nosti sinú grôma imenoval,
 Ti, ki si pri čudnim obudanju Jajrove
 hčere vpričo bil,
 Ti, ki si na gôri Tabor Božjo svetlobo
 Jezusoviga spremenjenja glédal,
 Ti, ki si bil priča Jezusovih smertnih
 težav na oljski gori,
 Ti, ki si bil po povelju kralja Agripa
 zavoljo Jezusove vére ob glavo djan,
 Ti, ki te Bog pri tvojim grobu še ved-
 no častí in povelčuje,
 Mi ubogi grešniki,
 De nas s svojo priprošnjo v prave
 kristjane prenarediš,
 De sveto cerkev in vse verne v svojo
 mogočno brambo vzameš,
 De bo krivo natolcevanje in vsako po-
 huhšanje od nas odvernjeno,
 De nam Bogu dopadljivo gorečnost pri-
 dobiš,
 De nas napčne pokore in oterpnjene
 vesti obvaruješ,
 De nam v naših dvomih in boječnostih
 pristopiš,
 De nas pred slabo tovaršijo obvaruješ,
 De nas k spolnjenju dobrih del iz vere
 nagiblješ,
 De nas pri vseh prošnjah, v življenju
 in v smerti podpiraš,

za nas Boga prosí!

prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ,
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ,
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ,
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

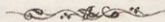
Oče naš i. t. d.

V. Prosi za nas, o sveti Jakop!

O. De vredni postanemo Kristusovih obljub.

M o l i m o .

Gospod Jezus Kristus! ki si sv. Jakopa zmed Aposteljnov za pričo svojiga spremenjenja in tudi svojih smertnih težav izvolil, dodeli nam po njegovim zasluženju, te v tvojim ponižanju za svojiga Bogá in Odrešenika spoznati, de te bomo potlaj v nebesih v Božji svetlobi gledati môgli. Kteri živiš in kraljuješ na vekomaj. Amen.

Tretji del.

Pobožne vodila.

STEZICA

v pobožno življenje.

Veliko jih je poklicanih, malo pa izvoljenih. Mat. 20, 16. Med poklicanimi si tudi ti, kristjan. Poklical te je Gospod v sv. vero, sprejel te je v svojo katoliško cerkev. — Ali pa boš med majhnim številam izvoljenih? Se boš kadaj s Svetniki v nebesih Božjiga obličja in veličastva veselil? Gotóvosti ti ne more nihče dati. „Človek ne vé, ali je ljubezni ali serda vreden“. Prid. 9, 1. Vender pa smeš takrat terdno upati, de boš kdaj med izvoljene prištét, ako voljo svojiga Očeta v

nebesih, oznanjeno v 10 Božjih in v petih cerkvenih zapovedih, natanko po svoji vésti izpolnuješ, „če vero imaš, ki je v ljubezni delavna“. Gal. 5, 6. K tacimu lepimu in svetimu življenju ti naslednji nauki pot kažejo.

A.

Kaj stori dobri kristjan zjutraj?

1. Kakor se zjutraj zbudiš, povzdigni svojo dušo k Bogu svojimu stvarniku. On je Najviši, nanj se tudi naj pred spomni. Zaznamnjaj se pobožno s sv. križem. Znamnje sv. križa in vera v Gospoda Jezusa Kristusa so nam kakor zid, katero nas varuje, de nam sovražnik nič ne more, pravi sv. Anton pušavnik.

2. Ne spi predolgo. Ne daj se prirojeni lenobi premagati, ampak ti jo premagaj. Sedem ur spanja je zadosti. Predolga lega slabi dušo in telo, in ti vzame čas in priložnost, marsikako dobro delo opraviti.

3. Obléci se urno in spodobno. Božje okó te vidi. Ta misel ti bo pripomogla ogniti se vsega, kar koli bi utegnilo zoper sramožljivost biti.

4. Obláči se čedno, snažno, spodobno in po svojim stanu. Ne zgubi preveč časa

in truda z lišpanjem, in ne nôsi se prec po naj novejši šegi. Bog ne gleda na olišpano telo, ampak na lepoto tvoje duše; ako se pa oblačiš, de bi ljudje nate pogledovali, bo pa Bog svoje oko od tebe obernil. „Tisti, ki teló z drago obleko lepotičijo, ne morejo Bogu dopasti“, so beséde sv. Atanazija.

5. Ko si oblečen in umit, klečé zjutranjo molitev opravi. Zahvali se Bogu naj pred za dobroto, de te je spanje okrepčalo, kakor tudi za Očetovo brambo v pretečeni noči, potem tudi za dan, ki si ga učakal, ter ga prosi, de bi ti ga sréčno preživeti dal. Jutranje molitve nikdar ne opusti, naj pride kar hoče. Naj bo pa raji krajši. Brez opravljene molitve si podoben vojaku, ki brez orožja na boj gré; lahko boš premagan in končan. Skušnjave te bodo lahko v greh zapeljale, zopernost te bo premagala in otožnost pobila, ako si v vsakdanji molitvi močí ne sprosiš, de bi svojo vojskó srečno končal.

6. Stôri dober namen, t. j. obúdi željé, iz ljubezni do Boga storiti in terpeti vse, kar boš čez dan delal ali terpel. Daruj mu vse svoje misli, besede, želje, djanje in nehanje, vse težave in bolečine na duši in na telesu, ki te čez dan zadeti utegnejo, in prosi ga potrebne pomoči. Po tej poti

zamoreš nar manjši dela Bogu dopadljive in za nebesa zaslužljive storiti.

7. Ponôvi terden sklep, se vsaciga greha in posebno tistiga varovati, kteriga naj večkrat storiš, ali kteriga se naj težej zderžiš, ali kteriga doprinesti bi dans priložnost imel. Spomni se v trenutku skušnjave na svoj sklep, in prosi Bogá v mislih in tudi z besedo, de bi ti tvoj sklep spolniti pripomogel.

8. Pojdi, ako in kolikrat je le mogoče, tudi ob delavnikih k sv. maši. Sv. maša, pravi sv. Francišek Salezi, je solnce duhovnih váj, serce pobožnosti in sredina keršanstva. Če pa po povelju svojih vikših včasi k maši iti ne moreš, ne memraj nad tem: vikšim pokóren biti iz ljubezni do Boga, je tudi služba Božja.

9. V cerkvi bodi miren, spodoben in pobožen. Cerkev je Božja hiša in hiša molitve. Varuj se toraj vsega radovedniga razgledovanja, govorjenja, vsega, kar bi te raztresti in od Boga odverniti utegnilo. Že tako je veliko raztresaanja, nikar ga toraj še sam ne pomnožuj.

10. Poslušaj rad pridigo. Kdor je iz Boga, besede Božje poslušá, pravi J. K. (Jan. 8, 47.) Nič ne pomaga bolj k pobožnimu življenju, kakor goréčnost poslušati Božjo besedo, so besede sv. Janeza Zlatousta. Kakor je slast do jedi

znamnje telesniga zdravja, tako spričuje zaželjenje po Božji besedi, de je duša dobra. Poslušaj jo zamerkljivo, vtisni si jo v svoje sercé, spomni se je več kratov, oberni jo pa nase, in ne na druge, in ravnaj se po taisti. Bodite pa delavci besede, ne pa samo poslušavci. Jak. 1, 22.

11. Prejemaj večkrat — vsaj slednji mesec — zakrament sv. pokore in presv. Rešnjiga Telesa. Pojdi večkrat k sv. Obhajilu, te opominja sv. Jožef Kupertin, zakaj, kjer se Bog večkrat znajde, tam se sovražnik Božji ne more muditi. V nekolikim času Bog zmaga in se ustanovi, ker Bog premore več s svojo milostjo, kakor satan z vsemi svojimi skušnjavami.

12. Če pa veliko dušniga prida iz prejemanja sv. Zakramentov zadobiti hočeš: pripravljaj se k temu z naj večí skerbjo. Spovej se vsih grehov, kakor ti jih vest očita, in brez vsiga izgovarjanja. Skerbi vselej za pravo kesanje in terdni sklep. Stopi vselej z naj večí ponižnostjo in serčnimi željami po Jezusu k Božji mizi. Premisli neskončno ljubezen svojiga Zveličarja, de ni samo zate terpel in umerl, ampak še tudi sam k tebi priti in se s teboj zediniti želi, de bi ti v njegovi ljubezni srččen bil. Daruj se mu čisto vsega in priserčno ga prosi milosti, de bi ti njega do smerti zvesto ljubil.

B.

Kako se obnaša dobri kristjan po dnevi?

(Pri delu, v obhoji z drugimi, v terpljenju in v molitvi.)

1. Vsaki dan tako živi, kakor de bi letá bil zadnji tvojiga življenja. Naglo letijo naši dnevi, in preden se jih še dobro zavemo, smo že žnjimi pri koncu. Čas je naj drajši zmed vseh reči, in zapraviti ga, je naj večí zguba, ker ga nikoli več nazaj ni. Noben dan naj ti ne mine, de bi mógel reči: Zgubljen je.

2. Ko se k delu podaš, stori na tihama sklep in dobri namen dokončati ga iz ljubezni do Boga in iz pokoršine do njegove sv. volje in do povelja višjih, prični ga v imenu Božjim. Reci s sv. Petram: Gospod! na tvojo besedo bom vergel mrežo. Luk. 5, 5.

3. Povzdigni tudi med delam nekoliko trenutkov svoje misli k Bogu, posebno kadar si sam pri delu.

4. Kadar ti je sitno, težko in ne vsečno delo odkazano, ozri se k Bogu, zahvali se mu za priložnost zatajevati se, in urno se lóti dela.

5. Karkoli že delaš, delaj rédno in pridno. Kdor vse prehití in se reda ne derží,

ne stori veliko, in večidel slabo, in si tudi veliko jeze in škode naredi.

6. Nikoli ne bodi lenôben, ampak vselej kaj dobriga opravljaj. Postopanje človeka veliko hudiga naučí, in je posebno devištvu strup, pravi sv. Lidvina. Lenoba je začetek vsega hudiga.

7. Vživaj jed in pijačo le, de si utrudeni život okrepčaš, toraj zmérno. Ne daj se tistim prištevati, katerih bog je trebuh. Fil. 3, 19. Po nezmernosti zboli telo, duša se prevzame in je k vsem pregreham bolj nagnjena. Tudi pri manj dragih jedilih mora zmernost biti, ker nič duše bolj ne otumpi, kakor poln trebuh, govori sv. Hieronim.

8. Zatiraj zlasti o zapovédanih postih svoje željé do jedí. Pritergaj si kaj, posebno pri tistih jedilih, ktere imaš naj rajši. Pač nikoli ne pozabi préd in po jedi moliti. „Kadar hoče vojvoda kakšno mesto vzeti, začne s tem, de mu vodo in živež drugam odpelje: ravno tako, če hočemo svoje strasti zatreti, in dušniga sovražnika premagati, moramo tudi mi svoje meso z zmernostjo, s postam in drugimi zatajevavnimi vajami krotiti“, svetuje Janez mali, pušavnik.

9. Po storjenim delu si daj tudi počitek in nedolžno veselje. „Veselje serca: tó je človekovo življenje, veselje človeku živ-

ljenje daljša, pravi modri Sirah 30, 22. Ogibaj se pa vseh tistih veselíc, ki dolgo terpé, ki so drage, zdravju škodljíve in čednosti nevarne. Lahkomišljenim drušnjam, igranju in pijanosti moraš za vselej slovó dati. „Kdor se zdaj s satanam prijazni, pravi sv. Peter Krizolog, ta se ne bo mogel kdaj s Kristusam veseliti.

10. Plés je skoraj vselej močno neváren in studénc velikó pregreh, kakor so nečimurnost, névošljivost, prepír, nečisto znanje, zguba nedolžnosti in telesniga zdravja in vzrok nagle smerti.

11. Po pečanju s slabimi, dober človek sčasama hudoben postane. Béži od njih, ne bodi žnjimi prijatel, pojdi jim s poti, kolikor le moreš. „Se mar volk kdaj iz jagnjetam društuje? tako tudi grešnik ne s pravičnim.“ Sirah 13, 21. Kadar se jih pa ogniti ne moreš, bodi čuječ in moder!

12. Pridruži se le v resnici pametnim ljudem, vprašaj jih za svét, poslušaj in posnemaj jih; tode nikar ne misli, de je kdo že tukaj popolnoma. Popolnoma je le Eden, in ta je — Bog. Preudari vse, in dobriga se poprimi.

13. Do oséb družiga spola se pa še posebno varno zaderži. Opusti nepotrebno, preprijazno in mehkužno pečanje žnjimi, če bi bile še tako pobožne, in

ako bi ti nobeniga družiga naména zra-
ven ne imel, kakor po njih v dobrim rasti.
Globoko so tukaj zanjke zastavljene, in ti se
jih ne boš popred zavedil, dokler se ne boš
vanje vjél. Nikar ne zaupaj svojimu last-
nimu sercu, drugači boš le prekmalo in v
svojo žalost njegovo slabo stran zagledal.

14. Zderži se nepriljudniga in siro-
viga obnašanja do bližnjiga; le samo ta-
krat, kadar te kdo v greh draži, smeš
ojster in nepremakljiv biti.

15. Ne bodi preveč zgovôren. Veliko
govoriti, ni brez greha. Preg. 10, 19. Pre-
misli vselej, kar govoriš; če ni to, kar iz-
reči misliš, ljubezni ali časti tvojiga bliž-
njiga nasproti, če boš zamôgel odgovor
dati pred Bogam, kateri bo od vsake nepo-
trebne beséde odgovor tirjal. „Želel bi,
pravi sv. Frančišek Salezi, na obeh ust-
nicah zapence imeti, ktere bi mógel vselej
odpenjati, kolikorkrat bi kaj pregovoriti
hotel, potlej bi si več časa vzel, de bi
pomislil, preden bi kaj govoril.“

16. Vsako besedo preudari zlasti ta-
čas, kadar boš od tacih kaj govoril, katerih
terpéti ne moreš; zakaj tukaj se človek
naj pred pregreši.

17. Ptuje in svoje lastne skrivnosti
sam zase prihrani. Primolči to, kar zgo-
vorjeno nič ne pomága in kar drugim vé-
diti ni treba; toliko bolj pa še to, kar bi

tebi in drugim škodovati utegnilo. Modri človek molči do časa; nesramnež in ne-spametnik pa ne gledata na čas. Sir. 20, 7. 8.

18. Zaničuj vsako laž kakor reč, ki se kristjanu ne spodobi, naj bo majhna ali velika, v resnobi ali v šaljivosti: vselej je pregrešna, ino je po besedah sv. pisma, gerd madež na človeku. Sir. 20, 26.

19. Vari se obrekovanja, t j. ne natvezuj nikomur neresnične pregrehe in je ne raztrošaj. Opravljanje, pravi sv. Frančišek Sal., je podobno morjenju. Z enim samim jezikovim pikam jih opravljiivec troje na enkrat umori. Naj pred na duhovno vižo svojo lastno dušo, potlaj dušo tistiga, ki ga posluša, in poropa opravljanju čast, dobro ime in poštenje.

20. Ne poslušaj nikoli radovedno opravljiivca, ne daj mu prav, temuč pokaži z besedo ali z obrazam, de ti to ni všeč, drugači se vdeležiš ptujih grehov. Skoraj ne bi lahko določil, piše sv. Bernard, kaj je veči greh, opravljati ali opravljiivca poslušati; ker oba, opravljiivec in njegov poslušavec imata hudiča pri sebi, enimu tiči na jeziku, drugimu pa v ušesih.

21. Ne verjemi prehitro, kar se od drugih hudiga govori; temveč tako dolgo od bližnjiga dobro misli, dokler nisi očitno od hudiga prepričan. Ne pripoveduj tudi

dalje spet drugim, kar si slišal, temuč pozabi. Si kakšno besedo zoper svojiga bližnjiga slišal, naj s teboj umerje; zanesi se, de te ne bo razgnala. Sir. 19, 10.

22. Je pa res, kar so ti hudiga povedali od bližnjiga, izgovarjaj ga, dokler moreš. Če pa to nikakor ne gre, ga pa miluj, in ne prederzni se nikdar, ga obsoditi. Kdo si ti, de ptujiga hlapca sodiš. Rim. 14, 4. Predniki, starši, učeniki morajo pa ojstro na svoje podložne paziti, in grešili bi, ako bi napake svojih otrok in podložnih zagovarjati hotli.

23. Ne govori drugači pri tem, in spet drugači pri unim. Ne pečaj se s tem, de bi iz koga kakšno besedo spravil, in jo potem drugim povedal. Huda kaznen čaka dvojezičnika. Prip. 28, 22. Kadar si dolžan govoriti, resnico govôri; če pa nisi dolžan govoriti, takrat pa molči.

24. Nikoli ne govori na dve plati, in ne kaži dopadajenja, ako bi kdo v pričo tebe kvantal, gerde pel in nepristojne šale uganjati se prederznil; tem več ga rezno zaverni. Posvari ga ali pa proč pojdi, če pa to ne moreš, misli kaj resnobligna, môli v mislih in nič ne poslušaj. „Zamaši si uhó in ga s ternjem ogradi, de besede hudobnih k tebi ne prideró; zakaj one so osát in ternje hudičevo, kateri je v njih skrit in od deleč preží, kako bi nevterje-

niga Kristusoviga učenca vjel in njegovo dušo omrežil, pravi sv. Pavlin, škof.

25. Si kak greh storil, ne jezi in ne togoti se sam čez se, ker to je znamenje skritiga napuha, ki se sramuje obstati, de je slab. Kdo bo neki tam od jeze tepal, kjer je polno prahu? Namest tega raji po padcu vstani, ponižaj se pred Bogom, skesaj se storjeniga greha, ponovi terden sklep, in stopi na pot lepih čednost, od kteriga si bil zašel.

26. Če ti na misel pride, de si boljši kakor drugi, pomisli, za koliko bi bili drugi boljši kakor si ti, ko bi bili ravno toliko milost prejeli, kakor si jih že ti prejel, in de bo Bog toliko več od tebe tirjal, kolikor ti je več dal. Nobeden naj se pravičnšiga ne misli, kakor je drugi, temuč vsaki naj se za naj slabšiga ima.

27. Obvari svoje serce nevolje v vsakdanjih manj ali več sitnih in nevšečnih primerlejih. Tu imaš priložnost se premagati, in kaj taciga ima veliko vrednosti pred Bogom. Kako hočeš veči skušnjave premagati, ko se pustiš majhnim premagati? Kdor ni v majhnih rečeh zvest, tudi v velicih ne bo.

28. Vpri se jézi prec v začetku, de se očitno ne pokaže. Človekova jeza ne dela pravice Božje. Jak. 1, 20. V jezi ne stori človek, kar bi bilo pred Bogom prav.

Prosi, če si k temu grehu nagnjen, vsako jutro Boga za duha krotkosti in pohlevnosti.

29. Če si koga razžalil, ali če si ti od koga razžaljen bil: iši priložnosti, de bi ti njemu ali on tebi kaj dobriga storil, in ne jemlji v misel, kar se je bilo zgodilo. Tako ravnanje večkrat razžaljeniga potolaži.

30. Ko te drugi opravljajo, nikar se nad njimi ne jezi, in jih ne opravljaj tudi ti, temuč moli zanje, in posluži se te priložnosti v zatajevanje samiga sebe, t. j. terpi svojimu Zveličarju za ljubo, tiho in molče, in nikar ne misli na maševanje. Le v prav posebnih prilogah se za svojo čast očitno poženi, pa vender le pohlevno. Če ti verjeti nočejo, molči in Bogu prepusti, de bo tvojo nedolžnost razodel.

31. Sicer se pa, manj kot moreš, izgovarjaj, ker to se rado iz skrite nečimurnosti godí, de bi pri drugih več veljal. De ti le tvoja vest nič ne očita, zamoreš miren biti; zakaj brez Božjiga pripušenja ti ne more noben hud jezik nič škodovati. Zraven pa še pomisli, akoravno to res ni, kar zdaj terdijo, bi se vender le veliko od tebe reči zamoglo, kar je res.

32. Kadar koga terpeti ne moreš, premaguj se, poiši prilike, de mu kaj dobriga storiš; pozdravljaj ga prijazno, ko-

likorkrat ga srečaš. Ljubi ga zavoľjo Boga, in moli zanj.

33. Če ti kdo kaj zoperniga nakoplje, bodi vselej pripravljén, to prenágljenju pripisati. Ne znejevolji se, in družim ne toži. Preiši se mirno, če nisi ti morebiti prvi vzrok k nejevolji bil, in pa zanaprej previdniši bodi.

34. Ti tvoj bližnji kako krivico stori, iz serca mu odpusti, prizadevaj si jo pozabiti in je nikar drugim ne pravi. To si toľiko bolj storiti dolžan, če ti je krivica od tvojih ljudi storjena, post. od staršev, bratov in sester, moža ali žene. „Storjeno krivico zamolči. Nobene krivice ne stôri, storjeno pa prenesi“, te uči sv. Makari, mlajši.

35. Ljubi svoje sovražnike, moli zanje in prejeto hudo z dobrim poverni. Takó posnemaj Jezusa, ki je svojim sovražnikom dobro storil in za svoje morivce na križu prosil. „Kdor sovražnika sovraži, so besede sv. Janeza Damaš., ima vedno greh in živi v grehu.“

36. Stori bližnjimu dobro, kjer le in kolikor le moreš. Veséli se z veselimi in jokaj z jokajočimi. Svetovaj mu, kdor je v zadregi, kakor bi sam sebi svetoval. Poduči nevedniga, posvari ljubeznjivo napčniga, opominjaj neprevidniga; tolaži žalostniga in moli za vse. Karkoli hočeš,

de bi kdo tebi storil, stori tudi ti drugimu: potem si pravi učenec tistiga, ki je nekdaj rekel: Ljubite se med saboj, kakor sim jest vas ljubil. V tem bodo vsi spoznali, de ste moji učenci, ako bote ljubezen imeli med saboj. Jan. 13, 34.

37. Bodi milodaren do revežev. „Imaš veliko, daj veliko, imaš pa malo, podvizaj se tudi malo dobrovoljno podeliti. S tem si nabiraš dobro plačilo, ktero bo ob času sile tvoj zaklad;“ tako je stari Tobija mladimu govoril. Tode slednji dar, ki ga ubožcu daš, ga podaj iz ljubezni do Jezusa. Milodara ne sprejme reveževa, sprejme ga sama Kristusova roka. Dajaj vbogajme, kar moreš na skrivnim: Naj ne vé tvoja levica, kaj dela tvoja desnica. Mat. 6, 3.

38. Kadar ti Bog terpljenje pošlje, z vdanostjo ga sprejmi in s poterpljenjem ga prenašaj. Če smo dôbro iz Božjih rok prejekali, zakaj bi tudi hudiga ne sprejeli“. Job 2, 10. Ozri se na Jezusa Kristusa in k sercu si vzemi, kakó neizrečeno veliko je on čas svojiga življenja do smerti zate storil in preterpel! „Kristus je za vas terpel in vam zapustil zgled, hodite po njegovih stopinjah. I. Pet. 2, 21. Pospnemaj toraj Jezusa!“

39. Nikoli ne misli ali ne rêci: „kako sim to terpljenje zaslužil“. Mi smo vsi

grešniki in smo neizrečeno več zaslužili, kakor je nam Bog naložil. Tvoj Zveličar bi ti zamôgel prav dostikrat reči: Ali sim si jest to s taboj zaslužil? „Tvoji grehi niso Boga utrudili, ne daj se tudi ti od njegovih bičev utruditi“. Pravi sv. Bernard.

40. Moli rad, odloči si odmerjene trenutke čez dan, ob katerih se še posebno na božjo pričejočnost spomni, in se mu daruj, post.: kadar ura bije, ali vsaj zjutraj, ob devetih, opoldne, ob treh in zvečer. Ob nedeljah in praznikih in v dan sv. Obhajila pa dalj časa premôli.

41. Nikar ne misli, de morajo ravno tvoje molitve sploh dolge biti; okoljne se imajo preudariti, v katerih se znajdemo. Ena sama pobožna misel, edini priserčni pogled k Bogu med delam je več vreden, kakor dolga molitev, če zraven s tem zapovedano opravilo zamudiš ali kriv postaneš, de so s taboj nezadovoljni.

42. Kjerkoli in kolikorkrat moliš, moli pobožno, moli iz serca, govori z Bogam, kakor otrok z očetam. Kadar ti pa molitev nič kaj od serca ne gré, vzemi bukvice v roke, in se prav v besede zamisli, ktere ravno bereš.

43. Čeravno včasih veselja do molitve nimaš, ne opušaj zato molitve, ponižaj se pred Bogam, prosi ga za dar in

duha molitve, ponôvi svojo gorečnost in prizadevanje: Zagotovljen bodi, de je tvoj Bog tudi tačas blizo tebe, kadar nič veselja pri molitvi ne občutiš, saj občutleji niso v tvoji môci, se ne dajo prisiliti.

44. Ne misli, de nisi mende prav molil, ako nič sladkosti zraven ne občutiš. Ti občutleji so dar in milost Božja, ktero ti Gospod Bog dá, in od ktere boš enkrat odgovor dati mógel. Zate ni toraj dobiček pri sladkosti, ampak odgovornost. Prav si že molil, ko si radovoljnih razstrešenost se varoval in ogibal, in ko si hotel Bogu dolžno čast skazati. Ne iši toraj v molitvi tolažbe Božje. (Bog ti jo bo dal, kadar in kolikor je tebi v zveličanje) temuč iši Boga tolažbe.

45. Med vsemi Svetniki časti naj bolj Marijo. K tej neizrečeno oblagodarjeni Devici se posebno zateci; njeni priprošnji se vsaki dan priporočuj, in po njenih lepih čednostih vravnaj svoje življenje. Svetniki iz vsih časov so jo posebno ljubili in častili.

46. Bodi s svojim stanam zadovoljen, ne hrepeni po nespameti, po kakim drugim, še manj se umišljuj, kaj de bi vse v tem ali unim stanu dobriga in imenitniga storiti hotel. Prizadevaj si le v tem stanu, v katerim se ravno znajdeš, naprej pomikati in to biti, kar imaš biti, bodi od dne do

dne bolj popolnoma. Bežati pred stanam, kamor nas je Bog postavil, se pravi pred svojim lastnim življenjem bežati, so besede sv. Vincenca Pavljanskiga.

47. Če imaš otroke in posle, imaj nad njimi čuječe okó, vari jih nevarnih priložnost in njih napak ne spregleduj, saj boš mógel kedaj od njih oster odgovor dajati.

48. Kadar svoje otroke ali posle kaznuješ, zderži se vseh zmerjavnih kletvinskih besedi, ker jih s tem ne poboljšaš, temuč le zdražiš jih in pohujšaš. Resnobi, s katero koga svariš, se mora pohlevnost in ljubezen pridružiti.

C.

Dobri kristjan na večer.

1. Nikoli se ne ulezi k počitku, dokler se Bogu za prejete milosti pretečeniga dneva ne zahvališ.

2. Noben večer ne opusti spraševanje vesti. Preudari se, kako si dan preživel, preglej po versti vsako uro, premisli, kjé si bil, kaj si delal, in na kaj med delam in zunej dela mislil, govoril in storil, in tako si boš lahko storjene grehe v spomin sklical. — Vprašaj se tudi, koliko si bil svojimu pri zjutranji molitvi storje-

nimu sklepu zvést, in če si se vstavljaj svojimu navadnemu nagnjenju.

3. Skesaj se iz serca vsih grehov, ki si jih čez dan storil, in obljubi Bogu z njegovo pomočjó prihodnji dan boljši preživeti.

4. Daruj Bogu vse svoje dela in terpljenje pretečeniga dné, zahvali se mu zanje in potem moli za svoje starše, dobrotnike, prijatle in sovražnike, bolne in umirajoče, in priporoči se priprošnji Božjih Svetnikov.

5. Pri razpravljanji bodi sramožljiv in spodoben.

6. Kadar precej zaspati ne moreš, ali kadar se ponoči prebudiš, zmisli se na Boga, kateri vedno nad taboj čuje, ali se pa na to spomni, kar si Bogu obljubil, ko si se spat podal, kar si kaj bral čez dan, ali se pa združi z molitvijo toliko pobožnih in samostanskih oséb, ktere se v sredi noči radovoljno prebudé, de bi molile in Boga častile.

7. Kakor je bila tvoja prva misel na Bogá, ko si se prebudil, tako naj bo tudi zadnja vsaki dan. Njegovi dobrotljivi in vsigamogočni brambi izroči svojo dušo in svoje telo.

D.

Pravi kristjan v bolezní.

1. Ako te Bog z boleznijo obiše, sprejmi jo z radovoljnim sercam. Bog ti jo z naj boljšiga namena pošlje, namreč de bi te grehov očistil, v poterpežljivosti, v zaupanju in v marsikteri drugi čednosti poskusil in uterdil. Skleni tedaj terdno, de se boš po njegovim namenu ravnal.

2. Vse svoje zaupanje v Boga postavi, moli ga in bodi si svest, de bo tako s taboj storil, kakor je naj boljši za tvoje dušno zveličanje. S sercam in z ustmi večkrat reci: Gospod, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi!

3. Skerbi po pameti za svoje ozdravljenje, pošlji toraj po zdravnika, posvetovaj se z njim, in ravnaj se natanko po njegovih naredbah. Ne iší pa zakotnih vračev, ki so le tvojiga plačila željni. Ali ne veš, de sv. pismo govori: Naj vikši je vstvaril zdravnika, in zelišam dal zdravilno moč. Ne boj se preveč za svoje zdravje, ne bodi pobit in nepoterpežljiv, s čimur bi si bolezen le pohujšal, temuč bodi vesel in močnodušen.

4. Kadar tvoja bolezen le hujši prihaja, prejmi s spodobno pripravo sv. Zakramente za umirajoče, ne čakaj pa nikoli

predolgo, de bi na zadnje previden biti ne mógel.

5. Ne odkladaj tudi svojih časnih reči vrvnati, ako nisi popred, kar bi naj bolj pametno bilo, že v svojih zdravih dneh storil. Potem pa le samo na to misli, kar tvoji duši v prid biti zamore.

6. Priporočaj se priprošnji prečiste Device Marije, sv. Jožefa, sv. Mihela, Angela varha, sv. patrona in družih Svetnikov; priporočuj se tudi svojim prijatlam in posebno pobožnim osebam v molitev, de bi ti popolnoma vdanje v božjo voljo in milost srečne zadnje ure sprosil.

7. Spravi se s svojimi sovražniki, odrajtaj nazaj, kar ni tvojiga, poverni poškodovane reči in odvzeto čast itd. in skaži se svojim ljubeznjiviga v vseh rečéh.

8. Vari se praznih pogovorov in ne terpi veliko obiskovavcov. Le bogaboječi ljudje, posebno tvoj spovednik naj k tebi dohajajo, se pobožno pogovarjajo, te k poterpežljivosti in popolni vdanosti v Božjo voljo opominjajo.

9. Kadar te hude bolečine napadejo, ozri se na križaniga Jezusa; spomni se njegovih še dosti večih bolečin, ki jih je zate tako rad preterpel; zmisli se tudi na vse bolečine in muke, ki so jih Svetniki iz ljubezni do Jezusa terpeli, in še zraven veseli bili, de jim je bila priložnost k

terpljenju dana, in pomisli na zadnje na neizrečeno večji terpljenje v peklu, ktero si bil, ako bi se te Bog usmilil ne bil, zavoljo svojih grehov zaslužil.

10. Sprejmi vse terpljenje in tudi smert v duhu ponižnosti, pokore in pokoršine do Bogá, in ne imej čisto nič družih želja, kakor de bi se Božja volja na taboj spolnila. Daruj Bogu rad svoje življenje, od kteriga si ga za en čas na svetu prejel, kakor ga je tvoj Zveličar zate Bogú z veseljem daroval, ki je rekel: Dopolnjeno je. S tem pokažeš naj bolj, de Bogá nad vse ljubiš, če iz ljubezni do njega naj ljubši, kar imaš — svoje življenje — daš. „Ako bi angelji ljudem kaj zaviditi mógli, pravi sv. Avguštin, bi bilo to, ki iz ljubezni do Bogá umreti zamorejo.“

11. Vadi se pridno v obudovanju vere, upanja in ljubezni, kesanja nad vsemi lastnimi in ptujimi grehi, vdanosti v Božjo voljo in hrepenenja po Bogu. Daj si večkrat kaj iz sv. pisma ali družih lepih bukev brati ali pa naj kdo s teboj moli.

12. Kolikor bolj se tvoje življenje k koncu približuje, toliko serčniši se k Jezusu približuj, in vse druge misli na stran pusti, in le samo z njim se pomenkovaj, tako de boš potolažen od todi šel

in poln otročjiga zaupanja njemu rekel :
Gospod Jezus! sprejmi mojo dušo! Amen.

Zadnja volitev.

V imenu Boga Očeta in Sina in sv. Duha. Amen.

Jest I. I. zročim svojo dušo Bogu, svojimu Stvarniku, in svoje truplo zemlji, od kodar je vzeto, s tolaživnim zaupanjem, de bo poslednji dan obujeno in z mojo dušo zopet sklenjeno.

Verujem v trojediniga Boga, Očeta, Sina in sv. Duha, svojiga Stvarnika, Odrešenika in Posvečevavca. Za terdno verujem vse, kar mi sv. Mati katoliška cerkev verovati zapoveduje.

Kesam se iz celiga sercá zavoljo grehov celiga življenja, ker sim žnjimi Boga, svojo naj večí dobroto razžalil, in njemu naj svetejšimu se zaménil.

Iz ljubezni do Boga odpustim iz dna svojiga serca vsem svojim razžalnikom in sovražnikom; prosim tudi jest tiste odpušenja, ktere sim kterikrat žalil in razžalil.

Vse svoje zaupanje postavim v neskončno usmiljenje Božje, v terpljenje in smert svojiga Zveličarja; to darujem nebeškemu Očetu, de bi bil moj grešni dolg do čistiga zbrisan.

Ljubim Boga zavoljo njega samiga, ker on je naj ljubeznjivši dobrota, ljubim ga iz vsega serca, iz vse duše in iz vseh svojih moči.

Udám se popolnoma naj svetejši volji Božji. Pripravljen sim, vse od Boga prevzeti, bolézen in zdravje, življenje ali smert, zgodi naj se mi kakor Bog hoče. Svojo dušo izročim priprošnji vselej čisti Devici Marii, svoji ljubi materi, sv. Jožefu, svojimu patronu, angelu varhu in vseh svetnikov, in jih vse skup ponižno prosim, de bi mi na strani stali posebno v moji zadnji uri.

Želim si tudi, de bi moje zadnje besede nobene druge ne bile, kakor Jezus, Marija in Jožef. In če moje usta teh sv. besed nič več izgovoriti ne bodo mogle, naj jih pa moj spomin misli in moje serce občuti. Ker je pa mogoče,

de se na zadnjo uro več zavedil ne bom, hočem že rajši zdaj z naj večji pobožnostjo in častjo izreči: Jezus, Marija in sv. Jožef. O moj Jezus! v tvoje svete rane, ktere si iz ljubezni do mene revniga grešnika na svojim sv. Telesu nosil, izročim svojo dušo. Amen.

Trojno darovanje za srečno zadnjo uro.

1.

Darujemo ti, o presveta Trojica! zasluženje Jezusa Kristusa v zahvalo za presveto rešnjo Kri, ki jo je Jezus za nas na oljski gori prelil, in zavoljo tega njegoviga zasluženja prosimo tvoje Božje veličastvo za odpušenje svojih grehov.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi .

2.

Darujemo ti, o presveta Trojica! zasluženje Jezusa Kristusa

v zahvalo za njegovo neprecenljivo smert, ki jo je na križu za nas prestal, in zavoljo tega njegoviga zasluženja prosimo tvoje Božje veličastvo za odpušenje kazni, ktere smo za svoje grehe zaslužili.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .

3.

Darujemo ti, o presveta Trojica! zasluženje Jezusa Kristusa v zahvalo za njegovo neizrečeno ljubézen, s ktero je z nebés na zemljo prišel, ter se včlovečil, de bi za nas terpel in na križu umerl, in zavoljo tega njegoviga zasluženja prosimo tvoje Božje veličastvo, de bi naše duše po smerti v nebeško veličastvo vzél.

Oče naš . . Češena si . . Čast bodi . .

100 dni odpustka za vsakikrat, in v mescu popolnoma odpustek. Tudi za duše v vicah. Leo XII. 21. Okt. 1823.

Litanije od Jezusa, Marije in Jožefa

za srečno zadnjo uro.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog, Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog, sveti Duh,

Presveta Trojica, en sami Bog,

Jezus, Sin presvete Device Marije,

Jezus, rejni Sin sv. Jožefa,

Jezus, kateri si Marii in Jožefu pokóren bil,

Jezus, kateri si z Marijo in Jožefam v Nazaretu živel,

Jezus, kateri si svojo Mater z naj večí milostjo napolnil,

Jezus, kateri si pri smerti sv. Jožefa prícejoč bil,

Sveta Marija, ti nevesta sv. Jožefa, za nas Boga prosi!

Sveta Marija, ki si sv. Jožefu zvesto gospodinjala, za nas Boga prosi!

Sveta Marija, ki si s svetim Jožefam Božje dete v hlevu molila, za nas Boga prosi!

usmili se nas!

Sveta Marija, ki si z Jožefam in Bož-
jim detetam v Egipt bežala,

Sveta Marija, ki si s svetim Jožefam
mladiga Jezusa z žalostjo iskala,

Sveta Marija, ki si v naj večji sveto-
sti z Jezusam in Jožefam živela,

Sveti Jožef, ti naj čistejši ženin Marije,

Sveti Jožef, ki si z Marijo v Betlehem,
popótoval,

Sveti Jožef, ki si Marijo in dete Je-
zusa v tempelj spremljeval,

Sveti Jožef, ki si Marijo in Božje dete
po očetovsko preskerboval,

Sveti Jožef, ki si z Marijo poln ve-
selja mladiga Jezusa v tempelju
našel,

Sveti Jožef, ki si v Jezusovim in Ma-
rijnim naročju srečno umerl,

O Jezus, Marija in sv. Jožef! pridite
nam milostljivo na pomoč,

V vseh potrebah,

V vseh dušnih in telesnih zadévah,

V vseh pregrešnih skušnjavah,

V vseh dušnih in telesnih nevarnostih,

V vseh poskušnjah in Božjih obiskanjih,

V vseh napadih naših sovražnikov,

V vseh boleznih in v terpljenjih,

V vseh stiskah ino v dvomih,

V vseh težavah našiga stanu,

Ob naši smertni uri,

Ob naši sodbi,

za nas Boga prosí!

O ti Jagnje Božje, katero grehe sveta od-
jemlješ, zanesi nam, o Gospod!

O ti Jagnje Božje, katero grehe sveta od-
jemlješ, usliši nas, o Gospod!

O ti Jagnje Božje, katero grehe sveta od-
jemlješ, usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . Češena si . .

Molitev.

O vé tri naj svetejši osebe,
Jezus, Marija in sv. Jožef! poz-
dravljam vas z naj večji poniž-
nostjo in pobožnostjo, in se izro-
čim v vaše mogočno varstvo.
Ponižajte se, mene, če tudi ne-
vredniga grešnika, za svojiga
otroka sprejeti: ti, o preblážena
Devica! bodi moja mati; ti, o sveti
Jožef! bodi moj oče; in ti, moj
preljubeznjivi Jezus, bodi moj brat!
Vam zročim svoje življenje, svoje
dela, svoje križe: od dans zana-

prej hrepenim vaš biti in vse iz ljubezni do vas storiti. Potegnite se zame, varujte me v življenju, pripomôzite k srečnemu koncu in bodite pri moji smerti! Amen.

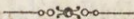
Zadnji zdihleji.

Jezus, Marija in sv. Jožef!
Vam darujem svoje sercé in svojo dušo.

Jezus, Marija in sv. Jožef!
pomagajte mi v zadnjim boju.

Jezus, Marija in sv. Jožef!
z vami naj gre v miru moja duša!

300 dni odpustka, tudi za duše v vicah. Pij VII. 28. sept. 1807.

Priporočevanje duše.

O Bog! ki si večna resnica,
v tebe verujem.

O Bog! ki si večna sreča, v tebe upam.

O Bog! ki si večna dobrotljiva ljubezen, tebe ljubim.

Ne življenje ne smert me ne bo od te ljubezni ločila.

Jest vse ljudi ljubim iz ljubezni do tebe.

Ljubim tudi vse svoje sovražnike, in jim iz serca odpustim.

Odpusti tudi ti meni, o neskončna dobrota!

Iz ljubezni do tebe obžalujem vse grehe svojiga celiga življenja.

O de bi jest ne bil nikoli grešil!

O Jezus, ki si zame na križu umerl, usmili se me!

Ne pripusti, de bi tvoje terpljenje in smert nad menoj ubogim grešnikom zgubljeno bilo.

O Jezus, bodi mi usmiljen in milostljiv!

Želim že razvézan biti, de bi le popred pri tebi bil.

Daj mi skoraj pred tvoje obličje priti.

O Marija! mati milosti, stoj mi na strani in prosi zame, de ne omagam v zadnjim vojskovanju.

Sv. Jožef, in vi vsi Svetniki Božji! prosite zame, sprositate mi, de se srečno iz tega sveta ločim.

Moj angelj varh! bodi pri meni, ne zapusti me v tim resnobnim času; pomagaj mi k zmagi nad zvijačnim peklenkim sovražnikom.

O Bog! usliši mojo molitev, in glas moje prošnje naj do tebe pride.

O Jezus! ostani pri meni, ker mrači se mi, in dan mojiga življenja se je nagnil.

Bodi ti moj vodnik po temni noči v dolgo večnost!

Spusti svojiga hlapca v miru po svoji besedi, ker moje oči so vidile tebe, Odrešenika in Zveličarja, ki razsvetljuješ vse ljudi na zemlji z lučjo svoje sv. vére; razsvétli tudi moje oči, de te bodo vidile v tvojim kraljestvu.

Ti si mi življenje dal, hvalen sim ti zanj; ti ga znaš zopet vzeti, in zato ti ga rad darujem.

Tvoje imé bodi češeno.

Ne kakor jest, ampak kakor ti hočeš.

Hočem umreti, ker je tako tvoja volja.

Umreti hočem, de bom večno pri tebi.

Vzemi, o Jezus! moje življenje v pokoro mojih grehov.

Pomagaj mi, o Jezus! zadnji boj srečno dokončati.

Pridi, o Jezus! in ne mudi se dalje.

Moja duša te zaželuje.

V tvoje roke zročim svojo dušo.

Jezus! tebi živim, Jezus! tebi umerjem, Jezus! tvoj sim živ in mertev.

Jezus, Marija, Jožef! bodite pri meni.

Pridi, oh pridi k meni, o Jezus! in pa daj, de jest k tebi pridem. Amen.

Molitev po ločitvi duše.

Gospod nad življenjem in nad smertjo! ti si dušo tega svojiga služabnika (služabnice) I. k sebi poklical, de prejme, kar si je zaslužila. Popelji jo v prebivališe mirú, in podeli ji, kar si pravičnim obljubil. Dodeli tudi nam,

de, kadar ura našiga ločenja pride, tudi mi srečno končamo. Prebudi nas s tem merličem na novo k čednostim in zvestimu spolnovanju tvojih zapoved. Razsvetluj in pokrepčaj nas po vseh potih, de bomo tako živali, kakor si bomo pri smerti želeli, de bi bili vselej živali. Daj nam k temu svojo milost. Amen.

Oče naš . . Češena si Marija . .

Gospod! daj mu — ji večni mir in pokoj!
In večna luč naj mu — ji sveti.

Naj v miru počiva. Amen.

Domače šmarnice.

Za bolehné in kako drugači zadržane kristjane po mestih, kjer se že obhajajo šmarnice, in po deželi, kjer se še ne obhajajo, bi znalo, če kdo ravno drugih šmarničnih bukvic pri rokah nima, tudi naslednje napeljevanje, šmarnice doma opravljati, k pridu biti. Pervi dan majnika se moli:

1. Apostoljska vera in perva verstica ali skrivnost sv. roženkranca z 10 češena Marijami;

2. se bere premišljevanje od 1. skrivnosti, stran 53;

3. pridejo Lavretanske litanije v versti z litanijami od sv. roženkranca ali od Jezusa, Marije in sv. Jožefa, in

4. na zadnje se bere ali poje kakšna Marijna pesem iz teh bukvic.

Drugi dan je zunaj apostoljske vére vse tako; tretji in četerti dan se vzame druga verstica sv. roženkranca in njeno premišljevanje, peti in šesti dan tretja skrivnost i. t. d., toraj se po dva dni tiste reči zverstijo. Na zadnje je tri dni enako in privzame se še zahvalna pesem, ki je na koncu teh bukvic.

Kdor Šmarnično pobožnost vsaki dan opravlja, zadobi vsaki dan, če je brez smertniga greha, 300 dni odpustka, in enkrat v tem mescu popolnoma odpustek, če prejme vredno Zakrament sv. Pokore in sv. rešnjiga Telesa, ter še na Papežev namen 7 Očenašev in 7 češena si Marij in vero pobožno odmóli. Papež Pij VII. 21. sušca 1815.

Četerti del.

Cerkvene pesmi.

Perva pesem per sveti maši.

K začetku.

Pred tabo na kolenih,
 O Bog te mólimo,
 In polni želj ognjenih,
 K' tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog! dopast'.
 In zdihovanje naše
 Povikšaj tvojo čast.

K slavi.

Čast, hvála in hvaležnost
 Je tvoja h'la in bo;

Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo,
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 V teb' iskati tebe
 Veselo slavit' te.

K evangeliju.

'Z ust božjih se izhaja
 Svet Evangelium,
 V serce se nam vsaja
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večin —
 Pri Bogu ni laži —
 O srečin, trikrat srečin,
 Kater se ga derži.

K verl.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je, in kar imamo:
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga.
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

K darovanju.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samo;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,

Edin'ga tvoj'ga Sina
Telo in prava kri.

K sanktusu.

Povzdignimo, kristjani
Vsi svojo pesem zdaj,
Zapojmo skupaj zbrani:
Svet, svet na vekomaj!
V nebesih in na zemlji
Se vidi njega moč;
Nevernikam odjemlji,
O Bog! njih uma noč.

O povzdigovanju.

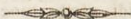
Molimo klečijoči
Boga zakritiga,
Oko ga ne razloči;
Pa vera znat' ga da.
Zdaj tukaj brez pogleda
O Bog! te vidimo;
Zadosti je beseda,
De tebe verjemo.

K zavživanju.

Vel'k čudež se odkriva,
Vel'k čudež se godi,
Gospod se zdaj vžiya
Tudi vera ima oči.
Podoba je scer vina
Podoba kruha vsa,
Ne vid' se nič spremina:
Telo in kri je pa.

K koncu.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpéto
 In hvalo z angeljci.
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga daru,
 Zvirk gnade bo darvanje
 Nam, dolžna čast Bogu.

Druga pesem per sveti maši.**Kirje.**

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog! v ponižnosti
 Svoj'ga serca časti.
 Stor' milost tim, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolgé.
 Odpusti, Oče! grešnikam,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži se nam!

Gloria.

Čast bod' na visokosti
 Bogu na vekomaj,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe mi sprejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakr.)

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium,
 Na dno letó se snide
 Vsih kristijanov um.
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečen prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna,
 In ver'je z živim spoštovanjem
 Na tebe praviga Boga.
 Tud' ver'je v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškim ovetji je svetla. (dvakrat.)

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod! lete darí;
 Z njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s sercam kvišk puhti.
 Čist kruh je ino vino,
 Za grehe naše dar;
 K tvoj'ga Sinú spominu
 Je obložen altar. (dvakrat.)

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti
 Je Bog in naš Gospod!

Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti Bog Sabaot.
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, in na vekomaj. (dvakrat.)

Po povzdigovanju.

Poglej, o Oče! z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Mi nanj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar.
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan,
 Za nas persojen umornini,
 Strašno na križu bil zaklan. (dvak.)

Agnus Dei.

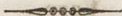
Poglejte božje Jagnje,
 Kak toči svojo kri;
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli!
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolge;
 Pokrajne cele zemlje
 Po njem mir zadobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nisim vreden, (dvakr.)
 De b' tebe dans zavžil!
 Al' reci, de bom vreden, (dvakr.)
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu te prejeti
 Iz serca jez želim;
 Daj, ženin naš presveti! (dvakr.)
 De milost zadobim.

Per koncu sv. maše.

Daritev smo končali,
 Ta dar je, Bog! tvoj Sin;
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Skozi njega smo prejeli
 Rešenje 'z svojih vez:
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

Tretja pesem per sv. maši.

Kirje.

Pred Bogam pokleknimo,
 Povzdignimo serce;
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje.
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbríše grehe naše,
 Naj varje nas nadlog.

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem;
 K' je milost božja dala
 Rešenje nam stvarem.
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo;
 Ti sam, o Bog, si svet!

Evangeli.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot;
 Temoto razsvetljuje,
 Nas var'je grešnih zmot.
 Kristjani! poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči:
 Po njem se vsi ravnajmo,
 De vsak sveto živi.

Vera.

To verjem, Bog nebeški!
 De ti si Stvarnik moj;
 Odrešil rod človeški
 Je Sin edini tvoj;
 Svet' Duh pri nas prebiva
 Od Jezusa poslan;
 Pomoč njegovo vživa
 Na svetu vsak kristjan.

Darovanje.

Sprejmi Bog, Oče večni!
 Od nas prečisti dar,
 Ga grešniki nesrečni
 Damô na tvoj altar.
 Za svoje hudobije
 In celiga sveta,
 Naj nam jih čisto zmiže,
 Nam tvojo milost da.

Sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški!
 Oblast imaš čez vse,

Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češen in povikšvan,
 Odrešit vse narode
 Od Bóga nam poslan.

Po povzdigovanji.

O angeljci! hitite
 In pridite z nebes,
 Z nam' sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkam vsim telesa
 Je Jezus tukaj skrit;
 De b' skorej šli v nebesa
 Ga gledat in častit!

Zavživanje.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca jez želim;
 Pa k teb' ne morem priti,
 Ker tol'kokrat grešim.
 Operi dušo mojo,
 Slabosti njene veš!
 Pokaži milost svojo,
 De v duhu v mene greš.

Konec.

Svet' dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogu;
 Očetu darovali
 Njegoviga Sínu.

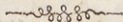
Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to ;
 Naj nam bo vsim zastava,
 De pridemo v nebo.

Pred blagoslovam.

Častimo te, živi kruh angeljski!
 O pravi človek skup in Bog nebeški!
 Sveto, sveto, sveto; sveto čez vse sveto
 Jezusa rešnje Telo v svetim Zakramentu.

Po blagoslovu.

Nikdar nas ne zapusti, o Jezus vse sladkosti!
 Sosebno na zadnji čas bodi Jezus ti per nas!
 Častito vsaki čas bodi presladko ime Jezus,
 Ino ime: Marija!

Sveto rešnje Telo.

Čvetice vé, ki noč in dan cvetete
 Pred Jezusam, o trikrat blagor vam!
 Očesec véle dokler ne zaprete
 Se, srečne, préd ne ločite od tam;
 O de bi mogel jest, kjer ve merjete,
 Na vaši stopnji bit' préd Jezusam,
 De bi pred njim za njega dal življenje,
 Ki dal je sebe v moje odrešenje!

Tud' blagor vam, ve svetlobele sveče!
 Goríte tam Zveličarju na čast:

O de bi jest deležen bil te sreče
 Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast,
 De bi, enako vam, serce goreče
 Povžilo v meni se Gospodu v last,
 Bi jest zamenjal z vami stopnjo svojo!
 Doseglo kaj bi srečo, radost moja?

Bod' slava Tebi, blažena posoda!
 Ki v tebi on prebiva, Ljubi moj,
 Vdeljena ti je prečastna osoda,
 Kot Božji hram se svetiš pred menoj;
 O, ko bi služba, v sé hranit' Gospoda,
 Mi dana bila le en dan — nocoj!
 Ves gorel bi, ljubezni se povžival,
 Ker bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al' vender kelh, in sveče, in cvetice!
 O kol'ko srečniši sim jest kot vi!
 Če pride k meni zvest pastir ovčice,
 Mi vžiti svoje da meso in kri;
 Če v Jezusu prejmem nebes slaščiče,
 In v sercu mojim Kristus sam živi,
 Takrat medlím, merjem moči ognjene,
 Ker se Zveličar moj sam z manoj sklene.

O duša, kakor véšica se sukaj
 Okol' te luči neprenehama,
 Od vere in ljubezni živi tukaj,
 Ogrevaj se v svetlobi Ljubiga.
 In kadar se ti da prejeti, ukaj,
 S Teboj mu poje truma angeljska;
 Objemi ga, terdo se ga okleni,
 Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus, meni!

Hrepenjenje po Jezusu.

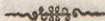
O kam Gospod,
Gre tvoja pot!
Stopinje kam peljajo?
Se že mrači,
Se dan temni
In zvezde že migljajo.

Zveličar moj!
Pri men' obstoj
Te cem pod streho vzeti;
Res hišica
Je srotica,
Pa željna te sprejeti.

Straši me noč,
Sovražna moč,
Gospod, pri men' ostani!
Kjer Ti stojiš,
Noč razsvetliš,
Strahovi so pregnani.

Vkup bodeva
Večerjala,
O sreča nezrečena!
Živ kruh mi bo
Tvoje Telo;
Men' duša oživljena.

Pri men' obstoj
Preljubi moj!
Ki v limbarjih prebivaš,
S cveticami
Postéljem Ti
Sercé, de v njem počivaš.

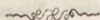
Dobri pastir.

Pi, o Jezus serčno mili,
 Naš pastir nar boljši si!
 Kak bi vender ne ljubili
 Zvesto te z vsih moči?
 Doli k nam si se ponižal,
 In ovčic iskat prišel;
 Ljud nezdušni te je križal,
 Za naš greh si smert terpel.

Kak uboge mé ovčice
 Tebi to vernile bi?
 Svoje damo ti dušice
 V duhu čiste vdanosti.
 Zvesto bomo poslušali
 Tvojih ust presladki glas,
 Tvojo voljo spolnovali
 Radi bomo vsaki čas.

Oh prijetno je hoditi,
 Pasti v tvoji čedi se!
 Kak je sladko ti slediti
 In ljubiti večno te!
 Pasi nas, o Jezus mili
 V cvetji svojiga medú;
 Daj, da bi sladkosti pili
 Pri studencu večnimu.

In ko steče čas se paše,
 V dom nebeški pelji nas —
 Gor v prebivaljše naše
 Gledat mili tvoj obraz.

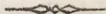
Postna. I.

Pam na vertu oljske gore
 Izveličar naš kleči,
 Smertna žalost ga premore,
 Oh, kervavi pot poti.
 In le hujši so ležave,
 Vidi strašno Golgato;
 Le učencov trudne glave
 V terdnim spanj' počivajo.

Že sovražni trop prihruje,
 Iškarjot ga sam peljá.
 Jezusa hinave kušuje
 In sovražnikom izdá.
 „Kaj vi išete“ — jim reče.
 Straha vsi popadajo;
 On se jim pa branit' neče:
 Rabeljni ga zvežejo.

Iz ljubezni do Očeta,
 In do grešnih nas ljudi,
 Za dolgove vsiga sveta
 Božje jagnje v smert hiti.
 Togoté se trinogavci,
 Krotki Jezus le molči.
 Ljudstvo šuntajo hinavci:
 Križaj, križaj ga! kriči.

Nejevernik na sodniši
 Ga nedolžniga spozná,
 Judovstvo pa na dvoriši
 Se vtolažiti ne dá.
 „Jez ne najdem“ — Ponci vpije —
 „De bi smerti vreden bil.“
 Naj nad nas pa se razlije,
 Kliče ljudstvo, Njega kri!

II.

Daj mi, Jezus, de žalujem,
 Smert, terpljenje objokujem,
 K' si ga Jagnje, ti prestal,
 Grehe zbrisal, milost dal.
 Jezus daj, de tvoje rane
 Nas presunejo kristjane,
 To terpljenje prebritko
 Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit', smert si zvolil,
 Pred Očetam trikrat molil,
 Si kervavi pot potil,
 Kelh terpljenja čisto spil.
 Jezus, daj itd.

Tolovaji te obdali,
 Te zvezali in peljali,
 Uklenili ti roke,
 Ktere celi svet deržé.
 Jezus daj itd.

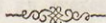
Trinogi so te sodili,
 Križaj ga, hudobni vpili,
 Tepli, bili, de se kri
 Iz bolečih ran cedi.
 Jezus, daj itd.

Ternje bôde čelo tvoje,
 Za velike grehe moje,
 Tebi, Jezus, Kralj sveta!
 Žeslo, terst, se v roke da!
 Jezus, daj itd.

Oh! na križ so te razpeli,
 In na križu te še kleli!
 Oh, za nas si tolk' terpel!
 In za naše grehe umerl.
 Jezus, daj itd.

Naši grehi so te zdali,
 Tebe, Jezus, zasramvali;
 Za naš greh tepen si bil,
 In na križu kri prelil.
 Jezus, daj itd.

Daj nam, tebe le iskati,
 Svoje grehe objokvati,
 De se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj itd.

Počeseenje Marii Devici.

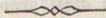
Œ devica, bod' češena!
 Ti Kraljica vseh nebés;
 Ti si vsim nam vir življenja
 Ti si sladka, mila vsa.
 Svit blišobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz.
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras.

Vender tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči;
 Vse, kar tebe bi prosili
 Nas poslušaj — Mati ti!

Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam Mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej nas, revne grešnike,
 De od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus, reši vse!
 O Devica, bod' češena!
 Bod' češena vekomej!
 Tako mila ni nobena,
 Kot si bila ti vselej!

Vsi častite, vsi hvalite
 Mater Božjo, čisto stvar:
 Nje svetosti, visokosti
 Ne presežete nikdar.
 Torej pojmo, ne obstojmo,
 Povzdignimo slednji čas
 Čast Marije, de razlije
 Svojo milost zdaj čez nas!

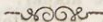
Slava Marii. I.

Pebe, Marija! želim poslaviti,
 Šopek cvetlični prinesem ti v dar,
 Sklenil sim zvesto te vselej ljubiti,
 O, ne zaverzi darilca nikdar.
 Zgornji veršiček je limbarček beli,
 Čistiga serca podoba naj bo!
 Čistost darujem na duši ti celi,
 Daj mi storiti po sklepu serčno!

Druga cvetlica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je;
 S sercam ponižnim, kot ti si kazala,
 Tako obljubim posnemati te!
 Tretja cvetlica, kot iskra žareča,
 V šopku tak' svitlo naproti miglja,
 Tako zdaj klije ljubezen goreča
 K tebi, o Mati! iz moj'ga serca!

Vse, kar premorem, darujem veselo,
 Tebi, ki Mati vse milosti si;
 Oh, kako rado pač serce bi pelo
 Slavo ti večno iz cele moči!
 V sreči, nesreči in britki težavi
 Tebe, o Mati! bom zmiraj častil,
 Upam pa tudi, de v rajski blišavi
 S tabo tam gori se bom veselil!

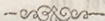
II.

Tebi Marija, o Mati premila!
 Rad bi jest pesmico novo zapel;
 Rad bi razlil ti vse serčne čutila,
 Revše, ne vem le, kako bi začel!
 Veš, o Marija, kako čem začeti?
 Šel bom na griček in tam bom začel:
 „Slava Marii, oj slava prelepi!“
 Tak', o Marija, bom tebi zapel.

Klical bom tamkaj na griči krog sebe,
 Klical bom brate, naj z mano pojó;
 Klical bom sestre, naj slavijo tebe,
 Mladi in stari naj slavo ženó.

Divje zverine naj tebe častijo,
 Voda po grapi naj tebi šumlja,
 Tički preljubi naj ti žvergolijo,
 Vetere po gojzdu naj tebi pihlja.

Hribje, planine, gorice, doline,
 Travniki, logi, široko poljé,
 Gojzdi, ravnine in sterme meline,
 Vsi naj te z mano, o Mati! časté.
 Naj se razlega po silni daljavi,
 Naj se odmeva in vedno glasi,
 Krog in okrog po zračni višavi
 „Slava Marii!“ naj večno doni.

Salve Regina.

Češena bodi, o kraljica,
 Nebes in zemlje ti Gospa!
 Mogočna usmiljena Devica,
 Vsa čista in brez madeža!
 Marija, k tebi uboge reve,
 Mi zapušeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo.

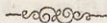
Češena bod', presveta Mati,
 O Mati Božje milosti!
 Tako te smemo imenovati
 Ker porodnica Božja si.
 Marija, k tebi itd.

Češena naše bod' življenje!
 Življenje, počastimo te,

Častito tebi to češenje,
 Ko mater' Jezusovi gre.
 Marija, k tebi itd.

Češena bodi brez števila
 Velikrat naša ti sladkost!
 Češena pomočnica mila
 In upanje v naši slabost'!
 Marija, k tebi itd.

Oči prijazno v nas oberni,
 O sladka in dobrotljiva!
 Prihodnje zlege nam odverni,
 Po smert' pokaž' nam Jezusa!
 Marija, k tebi itd.

Ljubezen do Marije.

Veš, o Marija!
 Moje veselje!
 Veš moje želje?
 Ljubil bi te;
 Zmiraj pri tebi
 Hotel bi stati;
 Ljubljena Mati,
 Zverzi me ne!

Kaj pa ti hočeš,
 Moja Kraljica,
 Sladka Devica!
 De ti podam?
 Druziga nimam,
 Prosim pohlevno,

Vzem' serce revno,
Rad ti ga dam.

Pa ti, Kraljica,
Si ga že vzela,
In si ga vnela,
Za te gori,
Mati preblaga!
Ti ga ohrani,
Hudimu vbrani,
Reši ga ti!

Božji rožici.

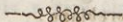
Barkoli rožic je poljá,
Kar gôra, vert in log imá,
Počasi odmerjejo;
Al' Ena pa le še cvetí
Ko ji nikjer več sestre ni:
Imé ji je Marija.

V jeseni zadnja rož merje,
Ji slana cvétjice ospè,
In rožica je véla;
Al' Ene pa cvetí obraz,
Ko druge je umoril mraz:
Imé ji je Marija.

Za rožice ni vsaki svét,
Al' njén povsod se najde cvét
Leskeči cvét dišéci,
Ki leto, zima in spomlad
Jo cvesti najde vsakikrat:
Imé ji je Marija.

Ne skloni je vihar ne mraz,
 Perésic ji ne spuli čas
 Tej rožici prečudni;
 Zatorej bodi hvaljena
 Nebeška večna rožica:
 Oj rožica Marija.

Marija pomočnica.

Devica, pomočnica
 Bila si in boš nam Ti!
 Le sladkosti in blagosti
 Tvoja roka nam deli.

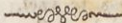
Ko cvetéca in dišéca
 Si, Marija, rožica;
 Sem iz raja svet'ga kraja
 Diješ cvetje upanja.

Ko Danica tolažnica
 V tamni noči siješ nam;
 Mati mila vedno bila
 Si ubogim grešnikom.

Pri slabostih in britkosti
 Rada nam pomagaš ti;
 Pri skušnjavah in težavah
 Pomočnica vselej si.

Čast Marije naj razlije
 Se po sveti krog in krog;
 Njo častimo in prosimo,
 Pomočnico vsih nadlog.

Ljuba Mati v zarji zlati
 Nam prisijaj zadnji dan;
 Boš prosila, govorila,
 Srečno bode tek končan!

Roženkranska.

Češena cvetlica, Marija češena!
 Glej v Te se oziram,
 Cvetlice prebiram,
 Tri cvetke slavito,
 Kervavo, častito
 Si v serce vsadim,
 De Tebe častim.

Češena cvetlica, Marija češena!

Češena cvetlica, Marija češena!
 Boš vedno slovêla,
 Bogá si spočêla,
 Ponižno nosila,
 Precisto rodila,
 Si šla ga darvát,
 Ga našla, svoj sad:

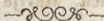
Češena cvetlica, Marija češena!

Češena cvetlica, Marija češena!
 Sin v mir naš in v spravo
 Poti se kervavo;
 Vsiga se da zbíti,
 In s ternjem ovíti,
 Križ nese težkó
 Je križan britkó.

Češena cvetlica, Marija češena!

Češena cvetlica, Marija češena!
 Častim te preživo
 Sin vstal je častljivo!
 Je v raj šel vse slave,
 Poslal Duhá sprave,
 V nebesa te vzél,
 Te venčal vesel.
 Češena cvetlica, Marija češena!

Češena cvetlica, Marija češena!
 Po tebi zdihujem,
 Nad grehi žalujem,
 De Mati premila
 Bi Sína sprosila,
 De venča me kdaj
 S cveticami v raj!
 Češena cvetlica, Marija češena!

Čast Marije. I.

U Marija! lepši cvet,
 Ko je kdaj imel ga svet.
 Od Boga zmed vsih si zbrana,
 Mati milosti nam dana,
 De pred Jezusam stojiš,
 Grešnikam pomoč deliš.
 Sveta Mati vseh dobrot!
 Spomni se nas, revnih s'rot!
 V sercu maternim nas nosi,
 In pred Bogam za nas prosi;
 On z veseljem vse stori,
 Kar ga prosiš, Mati, ti.

Nam pomoč, Marija, daj,
 De poboljšamo se zdaj;
 Prosi božjiga Sodnika,
 Njega milost je velika,
 De nam on odpustil bo,
 Storil milostno sodbó.

Grešnik grehe objokuj,
 Vredno zanje zadostuj;
 Če se bomo spokorili
 Ino Jezusa ljubili:
 Bo Marija zadnji čas,
 Milost sklicala čez nas.

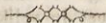
Čast Marije. II.

Češena Mati in Kraljica!
 Marija usmiljena Gospá;
 Nam upanje in pomočnica,
 Češena! vsliši glas prošnjá.
 Zaverženi otroci Eve
 Te kličemo, pomagaj nam!
 V dolini solz, vboge reve,
 Se tebi veržemo k nogam.

Ozri se naša ljuba Mati!
 Ozri se milostno na nas!
 Po smerti daj nam pokazati
 Zveličarjev častit obraz.
 Devica sladka, mila, sveta!
 Pomagaj nam živet' sveto,

Ti pros' nebeškiga Očeta,
De k tebi pridemo v nebo.

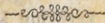
Čast Marije III.

O Marija, bod' češena!
Pólna milosti, dobrot!
Teb' podobna ni nobena;
Bog je s tabo, tvoj Gospod.

Žegnana si med ženami,
Žegnan tvoj presveti sad
Jezus Kristus sam Bog z nami
Nam začetnik božjih gnad.

Prosi sveta božja Mati
Za nas grešnike Boga,
De nam sebe da spoznati
In ljubiti iz serca.

Grešnim milost spokorjenja
Sprosi nam Marija zdaj;
Uro póllednjo življenja
Sprosi nam nebeški raj!

Sladko ime Marija.

Marija! o sladko ime!
Je tvoje, Mati in Devica!
Stvarem Gospa, nebes Kraljica!
Napolni z upanjem serce:
Marija! o sladko ime!

Marija! o sladko ime!
 Si nam Zveličarja rodila,
 Nebeške vrata odklenila;
 Odrešeni te vsi časte:
 Marija! o sladko ime!

Marija! o sladko ime!
 Si Mati milosti nam dana
 Pomoč kristjanov imenovana;
 V potrebah tebi se zročē:
 Marija! o sladko ime!

Marija! o sladko ime!
 Ti sprosiš grešnim spokorjenje;
 Pred Bogam milim odpusjenje;
 V skušnjavah k tebi perbeže:
 Marija! o sladko ime!

Marija! o sladko ime!
 Ko nam ločenje se oznani,
 Nam ti stojiš zvestó na strani,
 Oči mertvaške stoje:
 Marija! o sladko ime!

Češena si Marija.

Ko v jasnim pasu primiglja
 Ze zvezdica daničica,
 Se čuje milo že zvonjenje,
 Marii čast in počesenje
 In z zlato zoro vse časti:
 „Češena si Marija ti!“

Ko višej sije solnčice,
 Vzdiguje se, na poldne gre,
 Se čuje zopet nam zvonjenje:
 Marii čast in počesenje; —
 Čez hrib in plan se oglasi:
 „Češena si Marija ti!“

In kadar solnčice ljubó
 Nam za goró žari slovó,
 Se glasno čuje še zvonjenje
 Marii čast in počesenje; —
 V večernim hladu se glasi:
 „Češena si Marija ti!“

„Češena si Marija ti!“
 Naj se glasi do krajev dni,
 Naj vedno čuje se zvonjenje
 Marii čast in počesenje; —
 Nebo in zemlja naj glasi:
 „Češena si Marija ti!“

Mariño sercé.

- ⑧ Marija, naša ljuba Mati!
 Sprejmi v milostno sercé
 Verne vse, k' jih tvoje zveste množ'ce
 Tebi dans priporočé.
- O Marija, o Marija!
 Ti maš milostno sercé;
 K tebi, k tebi kopernijo
 Naše misli in željé.
- Vse duhovne, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno sercé;

Naše duše vedno jih težijo,
 Naši grehi jih skerbé.
 O Marija, o Marija!
 Ti maš milostno sercé;
 Sprôš', naj Bog duhovne usliši,
 Njih molitve in prošnje.

Naše starše, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno sercé;
 Ti jim vračaj, ti obilno plačaj:
 Noč in dan za nas skerbé.
 O Marija, o Marija!
 Ti maš materno sercé;
 Vsi smo tvoji sini, hčére,
 Naše serca te želé.

Vse nedolžne, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno sercé;
 Vári, vári, vári njih nedolžnost,
 Vári, de je ne zgubé.
 O Marija, o Marija!
 Ti deviško maš sercé;
 Vsi želimo tvoji biti,
 Tvoji bratje in sestré.

Otročiče, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno sercé,
 Teb' nezvest noben, nobeden biti
 Vekomaj nikolj ne smé!
 O Marija, o Marija;
 Otročiško maš sercé.
 Otročiči tvoj' čmo biti,
 To je, to je ljubo imé.

Grešnikom, Marija, ljuba Mati!
 Vlij žal'vanje v njih sercé,

De čez grehe, čez nesrečne zmote
 Jokajo, dokler živé.
 O Marija, o Marija.
 Ti maš milostno sercé,
 O ne pust', de b' nespokorne
 Duše v strašno večnost šle.

Vmirajoče, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno sercé;
 Sprôsi, de jim zbríše večni Oče
 Vse njih grehe in dolgé.
 O Marija, o Marija!
 Ti maš milostno sercé,
 Slehern naj na smertni postlji
 Tvojo sladko milost zvé.

Duše v vicah, o Marija mati!
 Sprejmi v milostno sercé;
 Naj se jim njih ogenj, bolečine
 Hitro, hitro ohladé.
 O Marija, o Marija!
 Ti maš milostno sercé,
 Tud' če naših je kdo v vicah:
 Oh, podaj mu berž roké!

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojo,
 Hvali zemlja in nebo.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale;
 Vsi Svetniki te časte,
 Vsi pravični te slave.

Češen bodi, trojni Bog!
 Oče Sin in ti, Duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, Božji Sin
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen tvoja!
 V grehe sim bil zakopan,
 Revna je bla duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet
 Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živi in nam vmerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi!

Na desnici Božji zdaj
 Ga še imamo pomočnika.
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika;
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus bod' usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,

Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, per nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stór',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, de stór'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 De ne boš zaverigel nas.

KAZALO.

Predgovor k drugimu natisu	Stran. 3

Pervi del.

Družba Živiga roženkranca	5
Odpustki, udam Živiga roženkranca podeljeni	12
Opombe k odpustkam	14
Razpis Papeža Inocenca XI.	18
Križci in svetinje s Papeževim blagoslovom	23
Pravila bratovšine Živiga roženkranca	27
Namen pri molitvi roženkranskih verstie	35

Sveti roženkranc.

I. Začetek in imé sv. roženkranca	37
II. Vrednost in moč sv. roženkranca	41
III. Kakó se sv. roženkranc moli	45
IV. Zagovarjanje sv. roženkranca	48
Molitev preden se sv. roženkranc moli	52

Premišljevanje 15. roženkranskih skrivnost.

1. Kteriga si Devica spočela	53
2. Kteriga si Devica v obiskovanji Elizabete nosila	58
3. Kteriga si Devica rodila	62
4. Kteriga si Devica v tempeljno darovala	66

	Stran.
5. Kteriga si Devica v tempeljnu našla	70
6. Kteri je za nas kervavi pot potil	73
7. Kteri je za nas bičan bil	77
8. Kteri je za nas s ternjem kronan bil	80
9. Kteri je za nas težki križ nésel	84
10. Kteri je za nas križan bil	87
11. Kteri je od smerti vstal	91
12. Kteri je v nebesa šel	95
13. Kteri je sv. Duha poslal	98
14. Kteri je svojo mater v nebesa vzel	101
15. Kteri je tebe v nebesih kronal	104
Molitev po sv. roženkrancu	109
Litanije od Marije Device, roženkranske kraljice	109
Molitev k kraljici miru z odpustkam	115
Roženkranska pesem	116

Drugi del.

Pobožne opravila.

Zjutranja molitev	119
12 keršanskih ur in 24 pomnjenj	125
Zvečerne molitve	128

Molitve pri sv. maši.

1. Kako naj sv. roženkranc pri sv. maši molimo	134
Preden se sv. maša začne	138
2. Začetek sv. maše	140

Spovedne molitve	165
Sprraševanje vesti	168
Molitev za pravo kesanje in terden sklep	187
Spoved	192
Molitev pred spovedjo	195
Molitev po zadobljeni odvézi	198
Molitev po nezadobljeni odvezi	200

	Stran.
Od odpustkov	202
Molitev sv. odpustke zadobiti	203
Zahvala za odpustke	212
Od dolge spovedi	215
Nauk spoved iz pobožnosti opravljati	213
Na kaj se pogostna spoved opira, nje prid itd. od I. do IX.	216 — 238

Obhajilne molitve.

Nekteri nauki od sv. Obhajila	239
Od večkratniga sv. Obhajila	242
Od nevredniga sv. Obhajila	247
Pred sv. Obhajilam, molitev k materi Božji	248
Djanje vere, upanja, ljubezni itd.	250
Serčni zdihljeji pred sv. Obhajilam	258
Po sv. Obhajilu	261
Kratka molitev po sv. Obhajilu	267
Molitev pred križanim Jezusam s popolnoma odpustki	268
Darovanje sv. Obhajila Materi Božji za spre- obernjenje grešnikov	269
Božje čednosti	271
Križev pot , podučenje	275
Pesem pri sv. križevim potu	326
Obiskovanje sv. stopnje	329
Lavretanske Litanije	329
Litanije vsih Svetnikov	342
Litanije od sv. Jakopa Aposteljna	358

Tretji del.

Pobožne vodila.

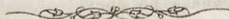
Stežica v pobožno življenje	361
A. Kaj stori dobri kristjan zjutraj	362
B. Kako se obnaša po dnevi	366

	Stran.
C. Kaj počne zvečer	378
D. Kaj v bolezni	380
Zadnja volitev	383
Trojno darovanje za srečno zadnjo uro	385
Litanije od Jezusa, Marije in Jožefa	387
Priporočevanje duše	390
Domače Šmarnice	395

Četerti del.

Cerkvene pesmi.

Pred tabo na kolenih	397
Pred stolam tvoje milosti	400
Pred Bogam pokleknimo	403
Cvetice vé	406
O kam Gospod	408
Ti, o Jezus, serčno mili	409
Postna: Tam na vertu oljske gore	410
„ Daj mi Jezus, de žalujem	411
O Devica, bod' češena	412
Tebe, Marija, želim poslaviti	413
Tebi, Marija, o Mati premila	414
Salve Regina	415
Veš, o Marija	416
Karkoli rožic je poljá	417
O Devica, pomočnica	418
Roženkranska	419
O Marija, bod' češena	420
Češena Mati in Kraljica	421
O Marija, bod' češena	422
Marija, o sladko ime	422
Ko v jasnim pasu primiglja	423
Mariino sercé	424
Zahvalna	426

Stran.
378
380
383
385
387
390
395

397
400
403
406
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
422
423
424
426

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000320713

